

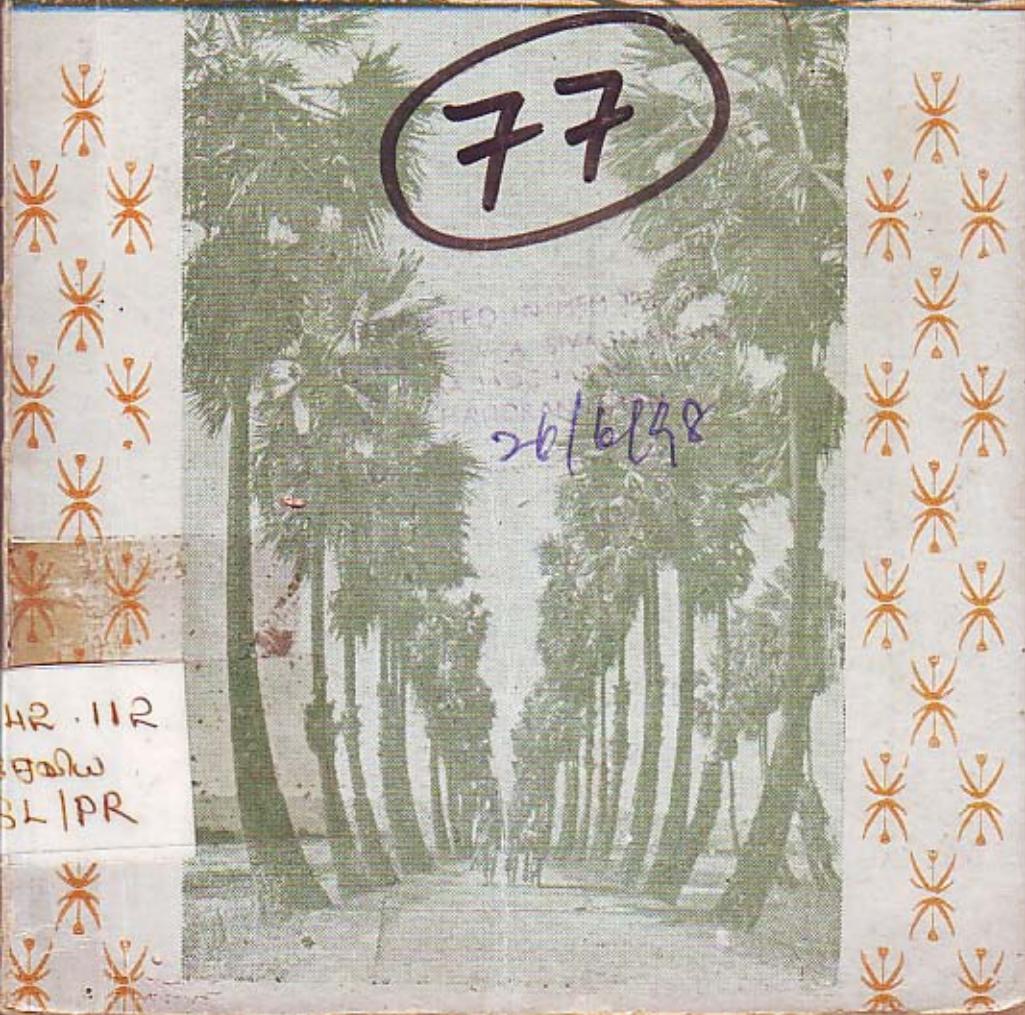
சுப்ரதை

கவகன்

77

26/6/78

வதககளும்

C. மருந்து வதககளும்

விற்பனைக்குண்டு

Animal, Poultry Foods
&
Forage

SRI VIJAYA STORES

65, Wolfendhal Street,

COLOMBO - 11

Phone: 32751

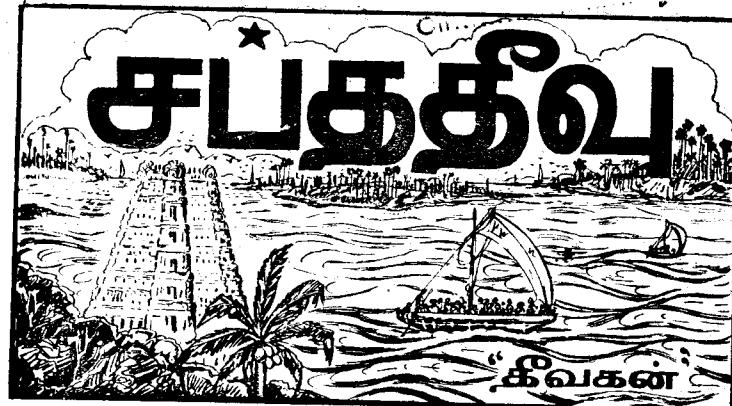
மில்

விஜேயா மில்

171, ஏக்கித்த ரேட்,

வத்தகை.

சப்தகீல்

ஆசிரியர்
ச. சுதாசிவம் சேவியர்

1979

நூ. அ. வெ. தம்பிஜுயா

ஈடுபோப் டிஸ்பாப்ச் கம்பெனி
விமிடெப், சொழும்பு

அவர்களின்

ஆசியுரை

“தீவகன்” வெளியிடும் சப்த
தீவு அவரின் பலவருட அயராத
ஆவளின் பூர்த்தியே! தாயகத்தின்
மேல் அவர் கொண்ட தாகமும்,
தணியாத பற்றும், பாசமும், தேசிய அபிமானமும் ஒன்று
சூடி வெளிவரும் இம்மலரின் பெயரினாலும் அவரின் புனைபெய
ரினாலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பின்தங்கிய
தன்தாயகத்தை மட்டுமன்று, அயல்தீவகங்களையும் விழிப்
புறச் செய்யானார்ச்சிவசமான வசனநடைகளையும் அறிஞர்கள்,
பெரியோர்களின் பொன்மொழிகளையும், வீரமொழிகளையும் எடுத்
துக்காட்டி யிருக்கும் திறமையே ஒரு தனிப்பெரும் பெருமை
யாகும். எந்தநாட்டு மக்களுக்கும் விசேஷமாய் தீவகங்களுக்கும்
சப்ததீவு, நல்லொளி காட்டும் சிறந்த வழிகாட்டியாய் அமை
வதுமன்றி, அவரவர் தாயகத்தின் நல்வளர்ச்சிக்கும் முன்னேடியாய் விளங்கும் என்பது எனது முடிவு. பலவழிகளாலும், பல
முன்னேற்றங்களினாலும் பின்தங்கியுள்ள தீவகங்கள் வருங்காலம் நல்ல முன்னேற்றத்தையடைய வேண்டும் என நல்லாசிகூறுகிறேன். தீவகனின் தீர்மிக்க கன்னிப்படைப்பான சப்த
தீவிற்கு என்றும் என் நல்லாசிகளையும் கூறுகின்றேன்.

சொழும்பு,

12-9-78.

அ. வெ. தம்பிஜுயா

* * *

ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியில் முன்னை நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், தேவையறிந்து சேவைபுரிந்து பண்ணை புங்குடிதீவு வாணர் பாலங்கள் அமைத்து தொண்டர், சமூத்தின் பெரும் தொழில்திபர்களின் முன் வரிசையிலே திகழும் போதிபர், பலதிறுவனங்களின் புகழ்வாய்ந்த உரிமையாளர், இயக்குநர், ஆயிரக்கணக்கான தீவகமக்களின் வறுமைப் பினி தீர்த்த வள்ளல்.

உலகு புழு சம்மாமேதை, உடல் பொருளாவி
தமிழினத்திற்காய் அர்ப்பணித்த தன்மானத்தலைவன்
கற்பணை கடந்த அற்புதச் சொற் பெருக்காளர்

அமர் ஐ. ஐ. பொன்னம்பலம் அவர்கள்

ஆசிச்சேய்தி

ஏன் உள்ளம் கொள்கூட இளைஞரின் துணிவு!

“அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” என்று நம் முன்னேர் சொன்ன முதுமொழிக்கு ஒப்ப அன்றும் இன்றும் யாழிந்து காட்டும் மக்களை கண்றெடுத்த தாயகமே தீவகம்.

அஞ்சா நெஞ்சமும், அறிவுத் திறனும், ஆற்றலும், விவேகம் செறிந்த வீரமும், அன்புக்குப் பணியும் கொள்கையும் தாயக அபிமானமும், தன்மானம் காக்கும் பண்பும், உழைப்பில் கூக்கமும் தீவகமக்களிடத்திலே அபரிமிதமாய்க் காணலாம்.

தீவக மக்களுக்குச் சுலவசதிகளும் குறைவறக் கிடைக்குமானால் சுலவசதிகளிலுமே முன் இடம் வகிப்பார்கள். விருந்தோம்பும் பண்பும், விழி நிறைந்த கண்களுடன் வழி அனுப்பும் பண்பும் தீவகத்திலேயே காணமுடியும்.

இருபத்தைந்து வருடங்கட்டு முன்னர் மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சியில் என் உள்ளத்தைக் கொள்ளின கொண்ட இளைஞனே சுதாசிவம் சேவியர். அன்றுதொட்டு இங்குவரை தாயைக்கத்துக்காகவும், தன் இன மத மொழிக்காவும், தன்னியே அப்பணிக்கை கூடிய முறையில் துணிந்து பணியாற்றிய பல சந்தர்ப்பங்களையும், 1956ல் என்னுடன் கூடவே கொழும்புக் காவிழுகத்திடலில் நின்று உற்சாகமாய் உழைத்ததையும் என்னை விட்டுப் பிரிந்து செக்கடித் தெருவிலே அவர் பட்ட சித்திரவதையையும் என்னால் மறக்கவே முடியாது. அதிலும் அவர் துணியு போற்றத் தக்கதே. நேர்மையும், துணியும், சுறுசுறுப்பும், புன்னகையும், தியாக சிந்தையும், ஊர் அபிமானமும் இவருடன் கூடப் பிறந்த கொடையெனலாம்.

இப்படியான சுற்றுண உத்தம குணம் உள்ள இவர் தீவகத்தைப் பற்றிய கட்டுரைகள் அடங்கிய “சப்ததீவு” மலரை வெளியிட அருகதை உடையவரே.

“தீவகன்” என்ற புனிப் பெயரே தாயக அபிமானம் கொண்டவர் என்பதை “சப்ததீவு” மக்கள் எளிதிலே அறிய முடியும்.

இும்மலர் தீவக மக்களின் வருங்கால நல்வளர்ச்சிக்கு ஒளியாய் விளங்கும் என நல்லாசி கூறி வாழ்த்துகின்றேன்.

6/1 ரொறிங்ரன் இடம்
கொழும்பு, 7.

ஆசியுரை

தாய்ப் பற்றுப் போலவே தாயகப் பற்றும் இரத்தத்துடன் இரண்டறக் கலந்தது. இருந்தும் இப்பற்றுக்கு எல்லோரும் தமிழை அப்பணிப்பதும் இல்லை, அடிமையாவதும் இல்லையிக்கிலரே அடிமையாகின்றனர்.

தாயகப் பற்று உள்ள தியாகிகளாலேயே தாயகம் தலை நிமிரமுடியும், ஒளி பெற்று மினிர முடியும். அந்தத் தியாகிகள் வரிசையில் “சப்ததீவு” ஆசிரியர் “தீவகன்” (சுதாசிவம் சேவியர்) தனக்கென ஒரு தனி விடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருப்பதை எண்ணிப் பெருமை பாராட்ட வேண்டியவராய் உள்ளேன்.

தீவகத்தையே தாயகமாகக் கொண்டவன் என்ற பெருமையும், பின்தங்கிய தாயகமாய் இருந்தும் நான் வகிக்கும் நிலைக்கு என்னை என் தாயகம் உருவாக்கியதே என்ற பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் எனக்குண்டு

அல்லாமலும் தீவகங்களிலேயே முதன் முதலாகத் தோன்றிய ஊர்காவற்றுறை சென்ற் அந்தோனியார் கல்லூரியையும் அதன் பழைய மரணங்கள் என்ற பெருமையையும் எண்ணும் போது என் உள்ளம் சொல்லொண்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

அன்றியும் ஊர்காவற்றுறை சென்ற் அந்தோனியார் கல்லூரி, வேலஜை மத்திய கல்லூரி இவற்றுல் உருவாக்கப்பட்ட அநேக மக்கள். இன்று இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகின் பல பாகங்களிலும், பல துறைகளிலும் முன் இடம் வகிப்பது போற்றுதற்குரியதே. இப்பெருமை இவ் இரு கல்லூரிகளையுமே சாரும்

இவற்றைப் போல் பல கல்லூரிகள் தீவகங்களில் தொன்ற வேண்டும் என்பதே என் பேராவலும், பிரார்த்தனையுமாகும்.

இந்நால் ஆசிரியர் “தீவகன்” நீண்டகாலம் அறிமுக மாணவர் என்ற முறையில் இளமையிலேயே தாயைப்பிரிந்து, தாயகத்தைப் பிரிந்து, தாய் மதத்தைப் பிரிந்தும் கூட தாயக அபிமானத்தால் பல நன்மைகளை இழந்து அடிமையாகி இவ் அரிய நூலைத் தொகுத்து வெளி விடத்துணிந்தமை பாராட்டுக் குரியதே.

அன்றியும் இந் நூலிலே மணம் பறப்பும் பல கட்டுரை களும், கவிதைகளும், தாயக மக்களை மட்டுமல்லது தாயகத்தை தீநசிக்கும் சகல மக்களையும் கவரக் கூடிய தனிமையில் அமைந்துள்ளது ஓர் தனிச் சிறப்பாகும். இதை உருவாக்க உதவிய சகல மக்களும் போற்றப்படவேண்டியவர்களே.

இந்நாலால் தாயக மக்களாகிய “சப்ததீவு” மக்களையே ஒன்று கூட்டி அவர்களின் இரத்த நரம்புகளிலே தாயகப்பற்றை யும். அபிமானத்தையும் தனக்குள்ளது போல் ஏற்றி உள்ளமை யும். இவரின் நற் பண்புகளும், நல் எண்ணங்களும் என்னையிகவும் கவரிந்துள்ளன. இந் நூலின் வழியாக அவரின் தாயக தாகம் தெளிவாகப் புலப்படுவதையும் காண முடிகிறது.

இதுவரை காலம் எம் தீவகங்களைப் பற்றி எவரும் வெளி விடத்துணிவு கொள்ளாத இந் நூலை இவர் வெளிவிட்டமை பாராட்டுக்குரியதே. வருங்காலம் இது போன்று பல அரிய நூல்கள் வெளிவர இந் நூல் ஓர் சிறந்த வழிகாட்டியாய் அமைந்துள்ளது என்பதே எனது முடிவாகும்.

சதாசிவம் அவர்கள் சதா தமது வாழ்வில் நற்பணிகள் புரிந்து தியாகமும், நேர்மையும் நிறைந்த நல் வாழ்வு வாழ என்றும் நிறை அருள் பொலிக என வாழ்த்தி நல்லாசி கூறி நிற்கின்றேன்.

S. சர்வானந்த

மு. கருணாநிதி
நூலைக்காலம்

தமிழ் மாலை
நூலைக் கொலைக்
காலம் - 1
25-6-1971

பாற்பாகக் கடை நாட்டுக் கலை ஏ
நூலையும் ஒரே கூடி எப்ப தீவு எல்ல பெயர்
நாசல் மலர் சென்று இலுப்பதற்கும் மட்டும்
ஸ்ரீரஷ்டாக்கிடுக.

‘ஏஷம்’, ‘ஏமூஸ்’, ‘எஸ்தெம்பல்’
எப்பொக்கம், ‘ஏஷம்’ எப்பது என்க எப்போது
பக்கவைக்கும் எப்பும் தமிழ்தம் எப்பக்கும் பெறுத்திப்புப்
பெறும், ‘ஏஷம்’ என்க எப்பும் தமிழ்தம் என
ஏஷம்பும் ஒரையப்பாட்டுரையும் மேலும் உதவிப்பட்டு
ஏஷம்பும் காலை மூறி பயிச்சு சென்றும் எனும்,
ஏஷ தம் உற்கு கெத்த பெரும் என்றும் எனும் எனும்,
ஏஷத்துப் பாகாட்டுகிறோம்.

ஏஷ எப்பு மூற்கும் காலை சென்னாலோ

த.ஏ. கொலை.
160, முதல் பள்ளி தெலு
காஷ்மீர்.

எனது வாழ்த்து

தங்கள் அன்பான்.

சி. கி. தம்பபயா J. P.

தலைவர், கிராமசபை—நயினுதீவு.

இலங்கையில் இரண்டு தலங்கள் மட்டுமே பல இன சமய மக்களையும் ஒன்றுசேர்க்கும் தலங்களாக விளங்குகின்றன. தெற்கில் கதிர்காமம் வடக்கில் நயினுதீவு. இதுவரை பல பெரியார்கள் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பல புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவை யாவும் நயினையில் அமைந்துள்ள தலங்களை மட்டும் குறிப்பன. ஆனால் தாங்கள் கொண்டுள்ள இம்முயற்சி நயினையின் தலங்களுடன் நயினையின் கலை, கலாச்சாரம், பொருளாதாரம் என்பவற்றையும் கூறுவதாக உள்ளது. இது மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாகும். பலர் நயினைத்தலச் சிறப்பினை அறிந்துள்ளார்களேயன்றி பிற சிறப்புகளை அறிந்திலர் அவற்றினைத் தங்கள் நூல் வாயிலாகப் பலர் அறியச் சுந்தரப்பம் கிடைப்பது எனதூர் மக்களுக்குப் பெருமையையும் மற்றைய மக்கட்கு பெரும் பேற்றையும் அளிக்க வல்லதாக அமைகின்றது. அது மட்டுமன்றி அயல் தீவுகளுக்குப் பெருமையையும் கூறப் புகுதல் தீவுப்பகுதி மக்கட்கே பெருமையையும் அளிப்பதாகும். தங்களின் இவ்வளரும் சேவைக்குத் தீவுப்பகுதி மக்களே நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். எனவே தங்களின் இம் முயற்சி சிறப்புற்று ஓங்க எனது ஊர் மக்கள் சார்பில் என் பூரண நல்லாசிகள் கூறிட அம்பிகையை வழுத்துகின்றேன்.

வணக்கம்

அ. த. அம்பலம் ஜே பி,
அக்கிராசன்,
கிராமசபை.

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டின் வடமேற்கில் எழு தீவுகள் உண்டு. நெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு, நயினுதீவு, அனலைதீவு, எழுவதீவு, ஸெடன்தீவு, காரைதீவு என்பன அடங்கும். விவற்றில் பல தனிச்சிறப்புக்களுண்டு. மணிமேகலை, இராமாயணம் முதலான நூல்களிலும் இவை இடம்பெற்றுள்ளன. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரிட்டிஷார் இத்தீவுகளை நன்கு அறிந்துள்ளனர். பல மேன்மைகளையடைய தீவுகளின் வரலாற்றை நாட்டுப் பற்றுக்கொண்ட நன்பர் திரு. ச. சதாசிவம் (சேவியர்) அவர்கள் எழுத்துணிந்தது பற்றி மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். நெடுந்தீவு சம்பந்தப்பட்ட கட்டுரை வழங்கும்படி என்னிடம் கேட்டிருந்தார். பலவேளைகளின் நிமித்தம் அதைக் கொடுத்துதவ அவகாசம் இல்லாததால் இன்னும் ஒர் அன்பர் மூலமாக அதை அவர் பெற்று அக்குறையை நிவர்த்தி செய்து நெடுந்தீவு சம்பந்தமாக நன்கு ஆராய்ந்து உண்மை புலப்படுத்தப் பட்டிருக்குமென நம்புகிறேன். இவரது வரலாறு ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகும் பயன்படக்கூடியதாக இருக்குமென்ற தமிழ்க்கை எனக்குண்டு. இதற்கு ஆசி வழங்குவதிற் பெருமைப் படுகிறேன். இவரது நற்பணி மிகவும் சிறந்தமுறையில் பயன்பட எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

வாழ்க தீவுகள்! வளர்க தமிழ்னம்!;

கிராமசபை,
நெடுந்தீவு,
31 - 3 - 74.

அனிந்தன்

இன்று எம் வாழ்வு வளம்பெற வேண்டுமோ! அதற்காக எமக்கு அறிவுரை நல்கவேண்டியவர் யார்? தாயகத்தாகம் நிறைந்த வரால்தான் அது சாலும். அப்படி ததான் தாயகத்தாகம் நிறைந்த என் அன்புக்கினியவர் நன்பர் 'தீவகன்' (சதாசிவம் சேவியர்) தன் சிந்தனை முழுவதையும் சுப்த தீவுகளிலும் செலுத்தி யுள்ளார். வாழ்வாஸ்கு வாழ்த்தக்க வழிவகைகளை தர்க்கரீதியில் எடுத்து தொத்து உள்ளார். இன்றையநாளில் நாம் பாரம்பரியத்தில் பழகிய பல்வேறு சம்பிரதாயங்களையும் விட்டொழிப்பதில் தீண்டாடுவோம். ஆனால் துணிந்து செயற்படுக்கன். எம் தவகம் பொன் கொழித்த பூமியாக விணங்கவே செய்யும்.

நான் இரண்டாண்டுகாலம் சுப்ததீவுகளிலும் கடமையாற்றிய பொழுதே கண்ணாருக் கண்டேன், தீவுகத்தவரின் சிறந்த சிந்தனையை! தீவுகத்தினர் வளம் காட்டாத இயற்கையை வெல்லத்துணிந்து சென்றனர் எவ்விடத்தும். ஆங்காங்கே வர்த்தகராய், அறிவுத்திலகங்களாய், அரசாங்கச் செம்மல்களாய்த் திகழ்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தம் தாயகத்தின்பால் அன்பு கொள்ளாமல் இல்லை. அவர்களுக்கு மேலும் தெழுப்படி இயற்கையையும் வென்று செல்வும் கொழித்த பூமியாய், அறிவு நிறைந்த இடமாய் விணங்கவேண்டும் என்றே தாயகத் தாகம் நிறைந்த அன்பர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு அனைவருக்கும் அசிமருந்தென இந்நாலினை ஆக்கியளித்துள்ளார். அன்னாரை ஒத்தவர் பலர் முன்னின்று உழைக்க வேண்டும். சுப்ததீவுகளுமே ஓரிகு ஆண்டுகளில் கட்டாயம் மேலும் முன்னேற்றம் காணவே செய்யும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமே இல்லை.

92, மெரூட்டிக்கோ பிளேஸ்,
கொழும்பு - 15
3-9-78.

வ. நடராசா
வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி

ஏன் னுரை

நிறுப்புத் தெருப்பாய், நெடுஞ்சட்ட குடியிருப்பாய் உறங்கிக் கிடந்தது என் விருப்பு! அந்த மன ஆகையின் மனியோசையே இந்தச் சிறுமலர். தாங்கமுடியாத வதுமை, தலிர்க்கமுடியாத சேரதனைகள், உதவியேயற்ற தனிகமை. அரைகுறைப் படிப்பு அற்ப அறிவு, அனுபவக் குறைவு, அடிக்கடி பயணம். கொழும் பில் பத்தாண்டுகளுக்கொருமுறை பத்தடம், பரிசுவிப்பு கீத் தனையும் சேர்ந்து என் இதயத்தையே கூக்கிப் பிழிந்தது கவலை. இருந்தும் இவற்றையெல்லாம் உடைத்தெறிந்தது ஒரு தாகம். அதுதான் தாயகத்தின் மீது நான்கொண்ட தணியாத மோகம்.

மின்மினி போல் உள்ளத்தில் மின்னிய என்தாகம் கூடர் விட்டொளிகும் தீபமாக மூண்டெரியத் தூண்டுகோலாகியது ஒருசோக நிகழ்ச்சி. அஃது உலகநிந்த உண்மைக் கதை. இதோ கேளுங்கள்.

1958-ஆம் ஆண்டு கொழும்பு மாநகர் அல்லோலகல்லோ லப்பட்டது. சூருவளியிற் சிக்கிச் சுழலும் துரும்பு போல தமிழ்மக்கள் நிலைகுலைந்து, நிம்மதி இழந்து, நினைவுமே இழந்து கதியிழந்து கண்ணீர் உகுத்துத் தாயகம்போகும் வழிவகை இழந்து தவியாய்த் தவித்தனர். நினைத்தாலே நெஞ்சு வெடிக் கும் தயரமது.

"கொந்தனிக்கும் ஆழியில் ஓர் ஓடம்
கோர்க்கூச்சலிடும் புவிக்காட்டல் ஒரு மான்குட்டி
வெந்தவியும் சுவாஸிலோச் வீட்டுல்
வெய்ய விட நாகக் கொடுவாயில் தவணைக் குஞ்சுபோல
அஞ்சிப்பயந்து அங்கலாய்த்தனர் தமிழ் மக்கள்".

இந்திலையிலே திரு. ஏ. எல். தம்பிழயா அவர்களது ஈட்டினாற்ற பெரு முயற்சியாறும் தயாளுண்டத்தின் நிறைவரலும்

கப்பல் கம்பெனிகளைலாம் கதியிழந்த தமிழ் மக்களைக் கடல் மார்க்கமாகத் தாயகம் சேர்க்க உடன்பட்டன. ஆனால், கடல் மார்க்கப் பாதை இல்லையே என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. அப் பொழுது மறைந்த மாபெரும் சட்டமேதை திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் சட்டத்தைக் காட்டிப் பாதை திறந்தார். கதியிழந்த தமிழ் மக்கள் காங்கேள்ளுதறைக் கரை சேர்க்கப்பட்டனர். அந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளாகியவர்களில் அடியேனும் ஒருவன். கடைசியாகப் புறப்பட்ட “மல்லிகா” என்ற கப்பலிற் சென்றேன். அந்தக் கப்பலிற் சென்ற இருநாளும் எப்போ என் தாயகத்தைக் காண்பேறே என்று ஏங்கிய ஏக் கத்தின் பெருந் தாக்கமே தாயகத்தாகமாய் என்னுள்ளத்திற் சுரந்து ஊற்றெடுக்க ஆரம்பித்தது. அறிவிற் குறைந்தவன் நாள்: அனுபவச்சுவடுகளையும் கண்டறியாதவன். எழுத்தறிவுச் செல்வத்திலும் ஏழை. இருந்தும் இதயக்குமுறையின் வேதனை தாங்க இயலாத காரணத்தால் எழுதத் துணிந்தேன். அறிஞர் உலகும், இளைஞர் உலகும் என் தாயகத்தின் உறவினர் உலகும் ஆதாவு நல்கி அரவணைக்கும் என்ற அசையாத நம்பிக்கைத் திட்டமும் எனக்குண்டு. எல்லோர் கரங்களிலும், அதிலும் தீவு கத்தார் கரங்களிலும், அதிலும் விசேஷமாய் என் தாயகத்தாரின் தங்கக்கரங்களிலும் தப்பாமல் தவறுமல் இம்மலர் தவழ்ந்து மணம்பரப்புமென்ற திடநம்பிக்கையுமான்டு. என்னுடைய சிறு முயற்சியால் அரும்பிய இச்சிறுமலர் வருங்காலத்தின் தீவக சந்ததியினரின் உணர்ச்சிமிக்க விழிப்புக்கு ஒளி பரப்பிட ஒரு தூண்டாமணி விளக்காய் ஒளிரும் என்பது என் நம்பிக்கை.

குழந்தையின் குதலைமொழியிற் குறைகாண்பாருமுன்றோ? -

வணக்கம்!

“தனலட்சுமி வாசம்”
புங்குடுதீவு - 3

ச. சதாசிவம் சேஷியர்

“எந்த நாட்டில் ஏழை தன் கீழ்த்தீவிலிருந்து விடுபடு விட்டுவே அந்த நாடு உடலிலே தலைதியிருந்து உப்பறை நாடாய்த் திகழும்”.

சப்ததீவு

ஆகிய ஏழு தீவுகளையும் ஒன்றினைத்ததே சப்ததீவு. காலமுன்னேற்றத்தினாலும் மாற்றத் தினாலும் மறுமலர்ச்சியாலும் காரைதீவு யாழ் நகருடன் தொடர்புகொண்டு காரைநகராய் மாறிப் பல வசதிகளையும் பெறும் பாக்கியம் பெற்ற அதிர்ஷ்ட தீவுகமாய் ஆகிக் கொண்டது.

சப்ததீவிலே ஆதி யில் தோன்றிய கட்டடங்களும், கோட்டைகளும், கடற்கோட்டைகளும் ஒல்லாந்து தேசக்குதிரைகள் மேயும் புல்வெளிகளும் அவைகளுக்கென அமைக்கப்பட்ட நீர்த்தொட்டிகளும், நிரோடைகளும், ஆழமான பாதாளக் கிணறுகளும் கல்லால் அடுக்கிய அற்புத வேலிகளும், ஆங்காங்கு வழங்கப்படும் பெயர்களும் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியை இன்றும் நினைவுறுத்துவனவாய் உள்ளன.

மேலும், வங்கக் கடலையும், வாய் திறந்து மூடாத பேய் அலைகளையும், பொருட்படுத் தாது, பகல்திருவு பாராது அணி வகுத்துத் தோணி எல்லாம் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

லூடன்தீவு, புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு, நயினுதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, காரைதீவு

கதிரவனின் கதிரொளியையும் அதன் இரும்மியமான காட்சி யையும் சப்ததீவிலேயன்றி ஈழ வள நாட்டிலே எங்குமே காண முடியாது.

அன்றியும், காலத்திற்குக் காலம் தேசாந்திரம் செல்லும் ஒருவகைப் பறவைக் கூட்டம் அராபியா, ரஷ்யா, சைப்ரியா, போன்ற வானுலக சர்ஜ்சரிப் பாளர் தேசங்களிலிருந்து இச் சப்ததீவுகளை நாடிவந்து தேன் நிலவைக் கழித்துத் திரும்புவதானால் வருங்காலச் சுற்றுலா வாசிகள் சப்ததீவை முற்று கையிடாதிருக்க முடியுமா?

அல்லாமலும், மணிமேகலையின் மங்காப்புகழிபெற்ற மணி பல்லவம், அங்கே எழுந்தருளி அடியார்க்கு அருள்கொடுக்கும் நாகபூசனியம்மை சிலப்பதி காரத்தில் பேர்பெற்ற கண்ணகை மற்றும் அம்பாள் கோவில்களும் ஆதியில் தோன்றிய சிவன், பிள்ளையார், முருகன் கோயில் கரும் அண்மையில் தோன்றிய சுவேரியார், அந்தோனியார், மாதா கோயில்களும் பாஞ்சாலைகளும் பள்ளிவாசல்களும் கூட அன்றிருந்து இன்றுவரை பெரும் யாத்திரைத்தலங்களாய் புகழிப்பெற்று வருகின்றன. இவை மட்டுமா? கொடுங்கடலை ஊடறுத்து இயற்கையை வெல்ல அமைக்கப்பட்ட கடற் பாலங்

களையும் வீதிகளையும் பளை, தென்னை பசஞ்சோலைகளும் பாடாத மீன் பாயும் பரவைக் கடலையும் பாடியாடிக் கூடிக் குலாவும் பறவைக் கூட்டங் களையும், சிறு பற்றைக் காடு களையும், வளமற்ற வயல் தோப்பு வாவிகளையும், உவர்நீரோடைகளையும், உளம் நொந்து வாடாத விவசாய வீரர்களையும், துரவுகின்றி நீர் கிரைக்கும் தோட்டங்களையும், தாக நீர் தேடித் தள்ளாடும் நடையிலே தவித்தலையும் தாய்க்குலத்தையும், கால்மைலுக்கொன்றுக்கக் காட்சித்தரும் கல்விக்கூடங்களையும், தென்றற் காற்றையும், தேன் சொட்டும் செந்தமிழையும், தெவிட்டாத தீஞ்கலை உணவையும் சப்ததீவிலே இன்றும் காணலாம்; என்றும் காணலாம். எனவேதான் தீவுகத்தார் இயற்கையை வெல்லும் செயற்கையாகச் செழுமையை நாடித் தேசாந்திரம் சென்றேனும் திரவியந்தேஷ் நாளும் பொழுதும் வீறுநடை போடுகின்றார்கள். தாயகத்தைத் தலைநிமிர்ந்த ஒளி நிறைந்த தாயகமாய் ஆக்கிவருகின்றார்கள். மேற்கொண்டும் அறியத் துடிக்கும் அரியசுகோதரர்களே! இன்னும் உள்ளே செல்லுங்கள். இதுவரை நாவிலேபட்டது நுளிக்கரும்பு. இனி அடிக்கரும்பு.....

எழுதீவின்.....

[வித்துவான் கவிஞர்: ச. அடைக்கலமுத்து]

கருமைபெறு கடல்நீரும் நீலவானும் கைகோத்துத் திரிகின்ற களிப்புநாடு பெருமைபெறு வடக்டலில் முத்தைத்தேடிப் பெண்களின்வாய் வாசலிலே முத்தைக்கானும் அருமையறு நிகழ்ச்சியுள் அமலநாடு அக்கால இலக்கியத்தில் அமையநாடு திருவளிக்கும் கற்பகமாம் பளைகள் தெங்கைத் திசைதோறும் பார்த்துநகுஞ் சிறப்பு நாடே.

மாணிக்கத் தீவாளம் இலங்கைமாதா வல்லபஞ்சேர் பாரத தேவிக் கென்று காணிக்கைப் பொருளாக நீட்டிக் காட்டும் கற்பகப்புந் தட்டமோ? கனியோ? இன்ப வாணியெனும் கங்கைநதி உருட்டி வந்து வங்கத்துக் கடல்விட்ட சங்கு முத்தோ? கானுகின்ற பாலாடை கட்டிக் கொண்டு கடுந்தவஞ் செய் கன்னியரோ? காண்பீர் மாதோ.

கருணையுள் மாந்தரிலே நெஞ்சைக் கண்டேன் காட்டற்ற மூல்லையிலே சிரிப்பைக் கண்டேன் திருநிறையுங் கற்பகத்திற் கொடையைக் கண்டேன் செங்கமலத் தாள் வழியே முகத்தைக் கண்டேன் அருமருந்துக் கொடிகளிலே தாய்மை கண்டேன் ஆரமுதுக் கிளிகளிலே மொழியைக் கேட்டேன் ஒருபோதும் ஓயாத அலைகள் வந்து ஓராரோ தலாட்டைப் பாடக் கேட்டேன்.

தூதுவளை குறிஞ்சா பொன் முசிட்டை கொவ்வை துயர்தீர்க்கும் ஒடியற்கூழ் பிட்டு உண்டு ஒதுக்கின்ற சுகங்கண்டு வாழ்ந்த மக்கள் உறை விடமே! ஒளவையார் அருளிச் செய்த நிதிநெறி போலினிக்கும் உரைகள் சொல்வார் நெஞ்சினிலே அறம் வளர்க்கும் நேயநாடே! வேத நெறி மாழுனிவர் கருணை பாயும் மெய்யடிகள் பழந்திருக்கும் மேன்மை நாடே!

.....வாழ்வு நாதம்

“நயினைத்தலச் சிறப்பு”

நாக. குமாரசுரி யர்

நீர் வளமும், நில வளமும் நிறையைப் பெற்று இயற்கை அள்ளையின் எழில்மிகு தோற்றுத்தால் சீரும், சிறப்பும் பெற்று விளங்குவது நயினைத்தீவு. நயினைத்தீவு, இயற்கை வளம் நிறைந்த இலங்கா துவீபத்தின் வடபால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை அடுத்துள்ள சப்த தீவுகளுக்கு நடுநாயகமாக அமைந்துள்ளது. நயினைத்தீவு ஏறக்குறைய நான்கு மைல் சுற்றளவுள்ளது. கட்டு சிறிதெனினும் காரம் பெரிதென்ற முது மொழிக் கிணங்க நயினைத்தீவு அளவாற் சிறயதெனினும், தொல் புகழாற்றல் சிறந்த தீவாக விளங்குகின்றது. சரித்திர காலத்திற்கு முன் தொட்டே பல சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்த பெரும் புகழுடையது நயினைத்தீவு. இத்தலத்திற்கு நாகதீவு, நயினூர்தீவு. நாகநயினூர்தீவு, மணி பல்லவத்தீவு, மணித்தீவு, பிராமணத்தீவு, நாகேஸ்வரம், நாகேச்சரம் எனப் பல பெயர்கள் உள்ளன. இதன் பழைய பெயர் தாகதீபம். பகவான் புத்தர் நயினைத்தீவத் தரிசித்த காலத்திலுள்ள பெயரும் நாகதீபமாக இருந்தது. இக் காரணத்தாற்றுன் இன்றும் பெளத்தர்கள் நாகதீபம் என்றே அழைக்கின்றனர். மணிமேகலாத் தெய்வம் விஜயம் செய்த போது இதன் பெயர் மணிபல்லவமாக இருந்திருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாது சக்திபீடங்கள் அறுபத்து நான்கினுள் இது ஒன்றே இலங்கையில் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நான்கு பக்கமும் கடலாற் சூழப்பட்ட இடமாக இருப்பதால், பண்டைய தமிழ் மக்கள் கடலையும், கடல் சார்ந்த இடத்தையும் நெய்தல் எனப் பெயரிட்டு இலக்கியத்திற் புகழை எவ்வாறு பெற்றுக் கொண்டனரோ அவ்வாறு அங்குள்ளங் கொண்ட இப்பகுதி மக்கள் வாழ்வது கண்டு எவரும் பெருமித மடையாதிருக்க முடியாது.

தென்னாட்டிற் கற்புக் கரசியாம் கண்ணகி வாழ்ந்த காலத்தில், தீவுப்பகுதிகளை ‘வெடியரசன்’ என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரூர்த்தியினுடைய வலது தொடையில் உதித்த பிளைதான் குக்களைன்றும், அவனுக்கு வெடியரசன் என்னும் பட்டத்தையும், “நீலகேசி” என்னும் பெண்ணையும் விவாகம் செய்து கொடுத்து, சகோதரர் நால்வரையும் சிறுஷ்

டித்துக் கொடுத்து, நாகநகரை அரசாஞ்சும்படி வைத்தார். காகுந்தி புதல்வனுன் மீகாமன் சோழவரசன் கட்டளைப்படி, மாநாய்கள் என்னும் வணிகேசன் மகள் கண்ணகியின் பாதச் சிலம்பு செய்தற் குகந்த நாகரத்தினம் வாங்க நயினைத்தீவை நோக்கி வந்தான். நயினைத்தீவு அப்போது வெடியரசன் ஆணு கைக்குட்பட்டிருந்தது. வெடியரசன் நெடுந்தீவிற் கோட்டை யமைத்துத் தீவுப்பகுதியை ஆண்டு வந்தான். வெடியரசன் மாலுமி மீகாமனைக் கரையிலிறங்காதபடி தடுத்து, அவன் வரவை வெடியரசனுக்கு அறிவிக்கிறான். வெடியரசன் மீகாமனை அழைக்கின்றான். மீகாமன் நாகரத்தினத்தைக் கேட்க, வெடியரசன் மீகாமனைப் போருக்கழைக்கிறான். மீகாமன் வெடியரசனைச் சிறை செய்கின்றான். இதனால் நீலகேசி, தன் மைத்துனன் வீர நாராயணன் என்பவனுக்குச் செய்தி சொல்லியனுப்புகிறான். அவன் தன் சேனைகளுடன் வந்து மீகாமனுடன் போர்புரிகிறான். மீகாமனை வீரநாராயணன் வெட்டுகிறான். மீகாமன் குற்றுயிராய் விழும் போது “கண்ணகையே” என்று கதறுகிறான். கலை முனிவரின் அருளால் மீகாமன் உயிர் பெற்றெழுகிறான். கலை முனிவர் வேலாயுதம் ஒன்றை மீகாமனுக்குக் கொடுக்க, மீகாமன் அதனால் வீரநாராயணனை மடியச் செய்கிறான். பின்னர் வெடியரசன் சகோதரர்கள் தத்தம் சேனைகளுடன் மீகாமனுடன் போர் செய்கிறார்கள். மீகாமன் தோற்றுப் போகிறான். மீகாமனை வெடியரசன் முன் கொண்டுபோய் விடுகின்றனர். மீகாமன் கண்ணகைக்கு நாகரத்தினம் வாங்க, சோழவரசனுக் குனுப்பப்பட்ட தூதுவனேயன்றி, போர் புரிய வந்தவனால்லன். அவனை ஒன்றும் செய்யாமல் நாகரத்தினத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள் என வெடியரசன் கட்டளையிடுகின்றான். மீகாமன் நாகரத்தினத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சோழ நாடு செல் கிறான்.

மணிபல்லவத் தீல் சிறந்த துறைமுகமிருந்தமையால் மேனுட்டு வணிகரும், தமிழக வணிகரும் தங்கள் பிரயாணத் தின் போது இத்தீவினைத் தரிசித்தார்கள். தமிழ் நாட்டிலிருந்து வாணிகத்தின் பொருட்டு மரக்கலம் ஒட்டிச் சென்ற தமிழ் வணிகர் இடைவழியிலே மணிபல்லவத் துறைமுகத்தில் தங்கிச் செல்வது வழக்கம் “கம்பளச் செட்டி” என்பவன் கடலிற் சென்று வாணிகம் செய்து திரும்பி வரும் வழியில் மணிபல்லவத்தில் தங்கினார் என்றும், சாவக நாட்டரசன் புத்தரின் பாதபீடிகையை வணங்க மரக்கலமேறி மணிபல்லவம் வந்தான்றும் மணிமேகலை கூறுகின்றது. மணிமேகலா தெய்வம் இந்திரன் ஏவலால் தீவுகளைப் பாது காத்துக் கொண்டிருந்தது என ஒரு கதை

கூறுகின்றது. கோவலன் குலத்தவன் ஒருவன் இத்தெய்வம் பாதுகாத்த நன்றிக்காகத் தன் புதல்விக்கு மணிமேகலையென்று பெயரிட்டாள். இந்த மணிமேகலையை மணிபல்லவம் கொண்டு சென்றுரென மணி மேகலை கூறுகின்றது. இக்காரணங்களாலேயே இத்தீவு மணிபல்லவமெனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

மாநாய்கள் என்னும் வணிகர் நயினுப்பட்டர் அல்லது நாயனுர்ப்பட்டர் என்பவரை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய அரசிச்சகராக நியமித்திருந்தாரென்பது ஜதிகம். எனவே அவர் வாழ்ந்த தீவு நாகநயினுர்தீவு அல்லது நாகநயினுதீவு என்ற கைக்கப்படுகின்றது. நாகர் என்ற சாதியினர் தாம் வழிபட்டு வந்த தெய்வத்தை நாகநயினுர், நாகதம்பிரான் எனப் போற்றி யிருத்தல் கூடும் என்றாலும் தெய்வம் கோயில் கொண்டெடும் ந்தருளியிருக்கும் தலம் நாகநயினுர்தீவு, நயினுதீவு எனவும் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். மேற்குறிப்பிட்டனவற்றை விட இன்னும் பலகதைகள் நயினுதீவின் வரலாற்றைப் பற்றிச் சான்று பகருகின்றன.

நயினுதீவில் புராதனப் பெருமையும், பக்திப் பெருக்கமும் வாழ்ந்த நாகேஸ்வரி ஆலயத்தைவிட வேறு பழைய கோயில் கருமுண்டு. இத்தீவின் தென்புறத்திற் காணப்படும் காளி கோயில், ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் கோயில் என்பன மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தன. இவற்றைவிட இன்னும் பல கோயில் கரும் நயினுதீவின் பெருமையை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. நயினுதீவு, நாற்றிசையும் ஆட்சிபுரியும், அகில லோக நாயகியான அம்பாள் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமை யுடையது. பானினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து திரு வருள் பாலித்தும், பிறவூர்களில் வசிப்பவர்களுக்குச் சொப்பனத்தில் தோன்றித் தம்மை வந்து தரிசிக்கும்படி உணர்த்தியும், பல அற்புதங்களைப் புரிந்து கொண்டும் நயினையம்பதியில் வீற்றிருக்கின்றுள் நாகபூஷணி. இப்புனித ஆலயம் சரித்திர காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நாக வழிபாட்டை எடுத்துக்காட்டும் சின்னமாக அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் இப்புனித ஆலயத்தைப் போன்ற தொன்மை வாய்ந்த ஆலயம் வேறென்றில்லை யென்றாம். ஆண்டு தோறும் ஆணி மாதத்தில் வருடாந்த உற்சவம் வெகு சிறப்புடன் கொண்டாடப்படுகின்றது. உற்சவ காலங்களில் நயினுதீவில் பக்தி வெள்ளாம் கரைபுரண் டோடும். பிரயாணக் கஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாது அம்பாள் மேற் கொண்ட ஆராத கருணையினால் தீரள் திரளாகக் கூடு வார்கள் அடியார்கள். ஸ்தலத்தின் தொன்மைக்கும், மகிழ்ச்சிக்

கும் ஏற்ற வகையில் அமைக்கப்பட்ட வானளாவிய அலங்காரத் தேரின் மீது அம்பாள் காட்சி கொடுக்கும் மாட்சியைக் கண்டாற் கல்நெஞ்சுசம் கசிந்துருக்கத்தான் செய்யும். இவ்வலங்காரச் சித்திர வேலைப் பாடுகளைமைந்த தேர் 1,25000/- ரூபா செலவில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தைப் பற்றிய வரலாறு கள் யாவும் இத்தேரிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்னதான சபை

“நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர். நிதி குறைந்தவர் ஃசுகள் தாரீர், அதுவுமற்றவர் வாய்ச் சொல்லருளீர், என்ற முதுமொழிக்கிணங்க, நயினுதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய உற்சவ காலங்களில் வருகின்ற பல்லாயிரக் கணக்கான அடியார்களது உணவுக் கஷ்டத்தைக் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக நீக்கி வந்திருக்கின்றார்கள் நயினுதீவு அன்னதான சபையினர். இவர்களது சேவை அளப்பரியது. “நயினுதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் யாத்திரிகர்கள் அன்னதான சபை” என்ற நாமத்துடன் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள். இவர்களது பெருமுயற்சியால் நிரந்தரமான அன்னதான மண்டபம் ஒன்று 75000/- ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. “அழுதகரி” என்ற நாமத்துடன், புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

பெளத்த விகாரை

நயினுதீவில் ஒரு பெளத்த விகாரை இருந்தது என்று கருத இடமுண்டு. இவ்விகாரை இருந்த இடத்துக் கருகில் ஒரு பொய்கை இருந்ததாகவும், அதுவே “கோழுகி” எனப்பட்ட ஓகவும் கூறுவர். இப்பொழுது புது மெருகுடன், பெளத்த விகாரை புதுப்பிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றது. நயினுதீவு பெளத்தர்களின் யாத்திரைத் தலமாகவும் இருந்து வருகின்றது.

ரோம சபை

பல வளங்கள் நிரம்பப் பெற்றதும், சரித்திரப் பிரசித்தி போய்ந்ததுமான நயினுதீவு ஒன்பது அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட கிராம சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் நடைபெற்று வருகின்றது. சமூகத் தொண்டரும், செயல் வீரருமான திரு வாளர் சி. க. தம்பையா, ஜே. பி. அவர்கள் கிராம சபையின் தலைவராகக் கடமையாற்றி, நாட்டுக்கு நற்பணி புரிந்து வருகின்றார்கள். அழகும், செலவழும் குவிந்திருக்கும் ஒருநாடு இன்

பத்திலும், குதூகலத்திலும் தரணிறைவு காண்பது இயற்கை. அதே இயற்கை வளர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் நயினுதீவு அங்கு வாழும் மக்களுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் உதவி புரிகின்றது. நயினுதீவின் பொருளாதாரத்தில் இன்று அதிமுக்கிய இடத்தை வசிப்பன கமத் தொழிலும், மீன்பிடித் தொழிலுமாகும். இக்கிராமம்கள் ஏற்றத் தாழ்வு மனப்பர்ண்மையின்றி ஒன்றுபட்டு ஒரு தாய்மக்களை வாழும் உண்மை வாழ்வு, காண்பவர் நெஞ்சை விட்டு என்றுமே அகலாது. ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன், ஆண்டவன் படைப்பில் அனைவரும் சமம், என்ற மணிமொழிகளை உள்ளத்திற்கு உரமாக்கி, உயர்வு தாழ்வின்றி, ஏழை, பணக்காரன் என்ற குறுகிய மனோபாவங்கள் நிங்கி, தூய்மை நிறை நெஞ்சினராக நயினை மக்கள் வாழ்கின்றனர். மதத்தாலும், தொழிலாலும் வேறுபட்ட எண்ணிக்கை கொண்ட மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். சைவத்தையும், தமிழழையும் உண்ணத் திலைக்குக் கொண்டுவரும் சைவ நன்மக்கள் பெருந் தொகையாக வாழ்கின்றார்கள். 5000 பேர் வரை குடிசனத் தொகையுள்ள நயினுதீவில் மூன்று பாடசாலைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஒன்று மகாவித்தியாலயமாகக் கல்வித்துறைக்குப் பெருமை காட்டி நிற்கின்றது. மூன்று வித்தியாலயங்களிலும் 1025-க்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் கல்விகற்கின்றனர். 38 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர்.

அறிவுத் தெள்றலை நயினைக்குத் தவழ்ந்து வரச் செய்து, அதன் சுகந்த மனத்தை அனைவரும் நுகர்ந்து இன்புற்று மகிழ்வென்றே நற்பணிகள் புரிந்துவரும் நிலையங்களாகச் சனசமூக நிலையங்கள், கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள். கல்வி நிலையங்கள் கலா மன்றம், முத்தமிழ் மன்றம், இலக்கிய மன்றம் என்பன சிறந்து விளங்கின்றன. கலை கலாச்சாரத் துறைகளிலும் நயினுதீவு ஏனைய நாடுகளுடன் போட்டிபோடு மளவிற்கு முன்னணியில் நிற்கின்றது. 1963-ம் ஆண்டு நயினுதீவு இளைஞர்களால் “மணிபல்லவக் கலைமன்றம்” ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம்மன்றம் நாடகத்துறை மட்டுமன்றி இலக்கியத் துறையிலும் சேவையாற்றத் தொடங்கியது. நயினுதீவின் பழம் பெருமைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, ஊர் மக்களிடையே புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இலக்கிய ஆர்வத்தை மக்களிடையே ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு 1969-ம் ஆண்டு நயினை முத்தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அரிய தமிழ்ப் பணியைச் செய்து வருகின்றது. இதன் வளர்ச்சி இயல், இசை, நாடகம் முதலிய துறைகளை ஒட்டியதாகவே இருக்கின்றது. இம்மன்றம் தனது சொந்தமுயற்சியால் தனக்கென்றே திரைச் சீலையையும், ஒரு சீனையும்

வாங்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சங்கம் சரித்திர, சமூகநகைச்சுவை நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளது. ‘சுத்தியத்தீன் வெற்றி, பாதுகாப்பட்டாயிஷேகம், ஏ நற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும்’ ஆகிய புராண நாடகங்களை மேடையேற்றிச் சிறப்படைந்தது. 1968-ம் ஆண்டு செம்மணத்தம்புலம் வாலிபர் மன்றம் உதயமாயியது. இதுவும் பல நாடகங்களை மேடையேற்றியும், இலக்கியப் பணி செய்தும் வருகின்றது.

கடல்வளமும், நிலவளமும் நிறைந்த நயினுதீவில், நவீன முறையில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு சுந்தை உள்ளது. இச்சந்தையானது மக்கள், பொருள்களை வாங்கவும், விற்கவும் ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. மக்கள் தங்கள் அன்றூட தேவைக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களையும், ஏனைய பொருள்களையும் தீவுக்காப்புப் பெறுவதற்கு வசதியளிக்கின்றது நயினுதீவு பலநோக்கக்கூட்டுறவுச்சங்கம். இதனைவிடத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும் வியாபாரம் செய்கின்றார்கள். இங்குள்ள வைத்தியநிலையம் விசாலமாகக் கப்பட்டுப் போதிய மருத்துவ வசதிகளுடன் தீயங்கி வருகின்றது. வைத்திய அதிபர், உதவி வைத்திய அதிபர் ஆகிய குருவர் கடமையாற்றுகின்றார்கள். நீர்வளம் நிரம்பப் பெற்றதயினுதீவு மக்கள் குழாய் மூலமாக நன்னீரைப் பெறுகின்றார்கள். அத்துடன் இக்குழாய் நீர் விநியோகத் திட்டம் சிறந்த முறையில் விஸ்தரிக்கப்படவுள்ளது.

“நயினுதீவுச் சாமியார்” என்றழைக்கப்படுகின்ற ‘முத்துக்குமாரசுவாமியார்’ நயினுதீவில் பிறந்தார். சுவாமியார் அவர்கள் துறவுக் கோலம் பூண்டு, பிரம்மச்சாரியாக வாழ்ந்து வந்த படியால், நயினுதீவுக்கு மட்டுமன்றி சைவாலகம் முழுவதிற்கும் பிரியவராவார். 1949-ம் ஆண்டு சுவாமியார் இறைவனாடி சேர்ந்தார். சுவாமியார் அவர்களுக்கு இங்கு சமாதி அமைக்கப்பட்டுச் சிறந்த முறையில் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. விவரவிட நயினுதீவிற் புலவர்கள் பலர் தோன்றி, தங்கள் புகழை நிலைநாட்டிப் போயிருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் கவிக்குயில், புலவசிகாமணி என அழைக்கப்படுவார் நாகமணிப்புலவராவார். இவர் நயினை நாகேஸ்வரியைப் பற்றி அழகுறப்பாடியுள்ளார். வேறு பாடல்களும் பாடியுள்ளார். அத்துடன் அரியபல நூல்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டன. இவர் இயற்கை புடன் இரண்டறக் கலந்தமை நயினுதீவுக்குப் பெறும் மழப்பாகும். இவரது வழியைப் பின்பற்றி, திரு. வே. கந்தவனம்

நயினைக் கவி ஆ. இராமுப்பிள்ளை, நயினைநாதன் நாக - சண்முகநாதபிள்ளை, பி. எஸ். வி. ஆ. சியோர் நயினுதீவுக்குப் பெருமையைத் தேடிக் கொடுக்கின்றார்கள்.

நயினுதீவில் “மாதர் தீயக்கம்” ஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் பல துறைகளிலும் பணியாற்றிவருகின்றது. இங்கு “நெசவு நிலையம்” சிறந்த முறையிற் சேவை செய்து வருகின்றது. நயினுதீவில் வாழ்பவர்கள் அதேகர் கொழும்பு போன்ற நகரங்களில் வியாபாரத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். பலர் அரசாங்க உத்தியோகங்களிற் சேவையாற்றுகின்றார்கள். டாக்டர், என்ஜினியர், சேவையர் போன்ற உயர்ந்த உத்தியோகம் வகிப்பவர்களும் உள்ளர். நயினுதீவின் விளையாட்டுத்துறை என்றும் மங்காத புகழுடனும், குன்றுத ஆர்வத்துடனும், தனிப்பெரும் சிறப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக விநாயகர் விளையாட்டுக்கழகம் கடந்த வருடங்களில் ஏகப்பட்ட பெரும் வெற்றிகளையும் பெற்றுள்ளது.

நற்றவம் மிக்க நயினுதீவு மக்கள், மேனுட்டு நாகரிக அலை களால் ஏற்றுண்டு போகாது, சைவத்தையும், தமிழையும் பேணி வளர்த்து வந்துள்ளார்கள். வளர்த்து வருகின்றார்கள். இனி மேலும் வளர்த்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள் என்பதில் வியப்பில்லை.

கருத்தைக் கம்பளி மூடை என்று பற்றிப் பிடித்தவன் வாழ்க்கையே, பணத்தை இறைவன் என்று பற்றியவன் வாழ்க்கையும்.

* * *

தான் உண்டு தன் மனைவி மக்கள் உண்டு என்று சமூகத்தையே எண்ணுமேற் பணம் தேடியவன், தனக்கும் சமூகத்தில் மதிப்புண்டு, மரியாதையுண்டு என்று மனப்பால் குடிப்பவனுக்கவே இருப்பான்.

“சப்ததீவு”

(கவிஞர் சக்தி அ. ரா. ஜூயா)

முன்னாள் பெருங்குடி தமிழ்க்குடி உலகின் முத்ததாய் வாழ்ந்ததும் “மூநாடு” அதுவே பின்னாள் குமரி நாடெனப் பூத்துப் பின்

பொங்கு கடலுக் கிரை என ஆயது; என்னே கொடுமையே! இயற்கை நியதியே!

இவ்வுல கெந் தமிழினத் தலைவிதியே இந்நாள் எஞ்சிய இலங்கையின் வடக்கில்

இலங்கிடு சப்ததீவுகள் தமிழினப் பொன் மனத் தவத்தாற் புகழ் மிகப் பரவிப் புலவர் தம் போற்றலாற் புனிதமே பெற்றன.

நெடுந்தீவு

நெடுந்தீவு என்றும் பெயரினைக் கொண்ட நிலவெளி ஒல்லாந்தர் கோட்டைத் தளமாய்க்

கிடந்ததற்கநிந்திடக் கள்மதிற் சுவர் பல கூறிடும் தமிழினம் தன்னரசிமுந்தமை

தடந்தெரும் பரிகளும், பசுக்களும், காளையும் தத்தமதிட்டம்போல் மேய்வதும் காட்சியாம்

கொடுங்கடலூ டலால் நிலீர் உவரியைக்

கோப்பதாற் புகுமணை குடிகொள்ள அருமை நெடுங்கடலோடு வலைவிரித்துயர்ந்த

மீனவர் குடிபல புழங்குதல் காண்பாம்.

செழித்துச் சிறந்த தீவிது முன்னர்

செந்தெந்த கழனி, தென்னை, பளைகள் கொழுத்து நிலவு, உழவர், புலவோர்

வெலையம் போற்றும் அறவோர் வல்லோர் விழித்திருவெனவே தமிழ்மொழி யின்பம்

மேவிடவையம் துணிந்ததுமுண்டு

மொழித்தவன் “தனிநாயக” அடிகள் மூலகுந் தமிழ் முழங்கிடச் செய்வோன் எழிற்றிறம் பூண்டதும் நெடுந்தீவதனின் நித்திலமாகப் பிறந்ததாலன்றே?

சைவம், கிறித்துவம், சாற்று மாலயங்கள் சகல கலைபயில் கல்விக்கூடங்கள் மெய்ப்பினியகற்றிடும் மூலிகை வகைகள் மிகுந்து இயற்கை மண மினிர் சுகத்தில் செய்தொழில் கமத்தாந் சிறந்திடும் உழைப்பால் சிந்தையுள் எல்லாம் சுதந்திரப் பசுமை தெய்வத் துணையுடன் திரண்டு பொங்குதல்போல் திருவும் பொலிவும் புதுக்கையிற் ரழைக்கும் ஐயனுர் வெடி அரசனுர்க் கோட்டையும் அமைந்த நெடுந்தீவோர் அற்புதப்படும்.

புங்குடுதீவு

கல்விநிலையங்களும் கலைக்கூடங்களும் கற்பகத் திருவெனும் அற்புதம் பூக்கும் நெல்வயல்களும், வழங்கிடுகோபுர நெடுவேல் முருகன் ஆலயங்களும் நல்லுறவுட்டும் கிறித்தாலயமும் பாதிரிக் கோயிலும் பண்புளகுடிகளும் செல்வங்கொழிக்கும் வணிகரும் கற்றேர் சீர்மிகச் சேர்க்கும் செந்தமிழ் உறவும் வல்லுநர் கணிக்கும் வளமுடைதீவு வறுமைநோயில்லாப் புங்குடுதீவு.

புங்குடுதீவிற் பிறந்தவர் மண்ணின் பெருமைக்குரிய பேராற்றலாற் பூத்தோர் சங்கத் தமிழ்மொழி வளர்த்த எந்தமிழர் சார்ந்த இத்தீவிலும் தளர்வதுமேது? எங்கள் உழைப்பினில், எங்கள் உணர்வினில் இந்தப் புங்கையூர் இனிதே மலர்ந்தது. தங்கத் தமிழரின் தனிப்பெருந்தகைதனைத் தாரணிக்கோதியே தனக்கென வாழாச் சிங்கம் சுதாசிவம் சேவியர் பிறந்த சுதந்திரப் பூமியும் புங்குடுதீவாம்.

வாணர் பாலம் புங்கையூர் மேவும் வளமைச் செழிப்புக் குறுது கண்யாகும் கானும் இடங்களில் அனைத்திலும் செல்வம் கருணைமழை எனப் பொழிவதைக் காண்மின் பாணர் புலவோர் பகுத்தறிவாளர் பண்புசேர் அறிஞர் பல்கிடுந்தீவாம் வீணாருக்கிங்கே ஏதிடம் உழவால் விற்பனரானேர் வழங்கிடு விருந்து பூணவிற்கிறோம்பிப் புலர்ந்திடு மகிழ்ச்சிப் புதுமையில் வளர்வதே புங்குடுதீவு.

நடினுதீவு

நஞ்சை புஞ்சை நல்வளமிகுந்த நயினைத் தீவின் நல்லெழில் சொல்வேன் செஞ்சொல் மிக்கதாம் சரித்திர வல்லுநர் செப்பிய மணி பல்லவம் இதுவாம் தஞ்சமென்றேருக்கருள் தந்தாளும் தாயுமை நாகபூஷணி யம்மை கொருக்சிமகிழ் நயினைத் தீவிதும் யாத்திரைக் கோபுரத் தலமாம் குவலய மீது அஞ்சேல் என்றே அபயம் அருளும் அன்னை நாகம்மை அழகொளிர் நயினை.

தத்துவஞ்சனி இராமச்சந்திரனுர் தனயர் சுந்தரலிங்கமும் நாட்டின் உத்தமப் பொலிசு தலைவனும் அவர்தம் உடன்பிறப்பே பரராஜேகரன் இத்தரைமிது கண்ணேனி தரும் இனியன் இவர்குலம் பிறந்ததும் இத்தலம் கண்ணர் சத்தியசீலராம் இவர் தந்தையின் பெருமைச் சாற்றிடும் சான்றேர் என்பதும் சிறப்பு எத்திசை எங்கனும் இவர்குடி போன்று எத்தனை குடிதமைத் தந்ததாம் நயினை.

கற்றேர் கலைஞர் கற்புடை மாந்தர் கனிவுடன் வாழும் கற்பக நயினை நற்றவமதத்தார் பலரும் தத்தம் நன்னென்றி வழங்கு தலமிது நயினை கொற்றவை நாகபூஷணி மாதா

குணக்கடல் துறைதனை யுடையதாம் நயினை
பற்றும் பரிவும் பாசமும் பகரும்

பண்டிதர் அறிஞர் பரவிடும் நயினை
வற்றிடாது வளர் செந்தமிழ்ப் பண்டை
வழி வழி வழங்கி வளர்ந்திடு நயினையே.

அனலைதீவு

நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்ததாம் அனலை
நெல்வயல், புகையிலை நிறைந்ததாம் அனலை
சீர்மிகுந்திடு சைவ கோயில்கள் மேவும்
சிறப்பும் கல்விக்கூடமும் வணிகர்
நேர்மையும், மினவர் கட்டுமரங்களும்
நிறைந்த துறையினை நெடுங்கரை கொண்ட
ஶார் திது அனலை உழவர்கள் சூழ்ந்து
உண்டிக் குணவு உபசரித்தனிக்கும்
பேர் மிகப்பெற்ற அனலைத் தீவின்
பெருமை தமிழர் பெருமையாம் கேண்மின்.

எழுவைதீவு

சின்னஞ்சிறிய தீவிதாம் எழுவை
செந்திரு வேலன் கோவிலும் சிறித்து
மன்னவன் ஆலய மாட்சியும் தாங்கும்
மலர்ந்தது எழுவை மண்ணிலிப்போது
தன்னிலையுயரும் வகை யிதாற் கமமே
தானிருந்திடினும் குடிசனக் குறைவு
முன்னிருந்தது போலில் லையால் வளர்ச்சி
முற்றும் நிறைந்திடக் காண்பது மரிது
இந்நிலை நீங்கிட மார்க்கமும் கண்டால்
எழுவையும் சிறந்து எழுந்திடுங் கண்டீர்.

லீட்டன்தீவு

ஈர்காவற்றுறை, கரம்பன், சுருவில்
உற்றநற் புளியங்கூடல் நாரந்தனை
பீபர்மிகு சரவஜை, வேலஜை மண்கும்பாள்
பெருமை சொல் மண்டைத்தீவல் லைப் பிட்டி
சேர்ந்ததே லீட்டன் தீவெனும் நிலமாம்
சீர்மிக்கான் பூத்தம்பி தென் மண்ணன்

போர் அரண் கடல்கோட்டைகள் இன்றும்
பொலிவுடன் விளங்குதல் புகழ்ந்திடல் இனிது
நேர்மையும் சிறப்பும் நிறைந்ததாம் லீட்டன்
நிலத்தின் பெருமை நினைப்பதும் நிறைவாம்.

கரம்பன் ஈன்ற கருணையின் வள்ளல்
கனிதரு தொழில்பல கண்ட நற்றலைவன்
நிரம்பிய வளத்தால் நித்தமும் தீவார்
நெஞ்சம் நிமிர்ந்த நிலைதனைக் கண்டோம்,
வரம் என வந்த அல்பிரட் லீனல்
வள்ளலாம் தம்பிழையனின் கொடையர்ல்
உரம் மிகக் கொண்டது தமிழினம் மற்றும்
உண்மைசேர் நீதித் தலைவரும் எங்கள்
மரபினை வழுவிடாச் சர்வானந்த
மன்னைனைத் தந்ததும் கரம்பனும் கண்டீர்.

கல்வியுந் தொழிலும், கமமும் கழனிக்
கதிர்மணி வளர்ச்சியும், கால்நடை வளர்ப்பும்
வல்லுநர் உயர்ந்த பதவிகள் கொண்ட
வசதிகளுடையோர் வாழ்விடமாகச்
செல்வம் கொழித்துச் சிறந்திடும் பூமி
சிந்தனையாளரின் சுந்தரப் பூமி,
பல்கலை, வாணிபம், பட்டினச் சூழல்,
பாதுகாவலர் நிலையமும் நீதி
சொல்லுவோர் மன்றமும் துறைமுகங்களும்
சேர்ந்து சிறந்ததாம் லீட்டன் நற்றீவு.

எத்தனை எத்தனை சிறப்புகளுடைய
என்னஞ்சுந்தமிழ்மன் சுப்ததீவாகிப்
புத்தமுதாகத் தமிழ்தனைக் காத்துப்
புவியிற் சிறந்து விளங்கிடல் பெரிதே
சத்தியம் எமது தாயகத்தமிழ் மண்
சர்வசுதந்திரத் தேசமாய் விரைவில்
எத்திசை எங்கனும் வெற்றியே ஈட்டி
இனிய - சுதந்திரத் தீபமும் ஏற்றி
நித்தம் பல்லாண்டு நீடெழிலுடனே
நிலைத்திட வாழ்த்து நிதம்மொழிந்திடுவோம்.

நெடுந்தீவு

ச. கணபதிப்பிள்ளை
துறைமுகச்சரக்குக் கூட்டுத்தாபனம்,
கொழும்பு.

இலங்கையின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள தீவுகளில் கூட்டன் தீவுக்கு அடுத்து நெடுந்தீவே பெரியதீவாகும். இத்தீவு நெடுந்தாரத்திலிருப்பதால் நெடுந்தீவு எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. அன்றியும் இத்தீவு அபிஷேகத்தீவு, தயிர்த்தீவு, பால்தீவு என முன்னர் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. நெடுந்தீவு மந்தையளர்ப்பிற் சிறந்து விளங்கியதாகவும் அங்கிருந்து அபிஷேகம் செய்வதற்காகப் பால், தயிர், பூவுகைகள் இராமேஸ்வரத்திற்கு நாவாய் மூலம் அனுப்பப்பட்டதாகவும் ஆகவே. அதன் காரணமாக மேற்கூறிய பெயர்கள் வழங்கி வந்ததாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. நெடுந்தீவு ஒல்லாந்தர் வருகைக்குப் பின் பெல்வட் (Delft) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இத்தீவு 35 சதுரமைல்கள் சுற்றளவாகும். யாழிப்பாணத்தை விட இந்தியாவிற்குக் கிட்ட அமைந்துள்ளது. இதனுற் பண்டைய மக்கள் இந்தியாவுடனே தான் தம் வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி இருந்தனர். இங்குள்ள வயோதிபர்கள் யாழிப்பாணம் போவதாயிருந்தாலும் பட்டணம் போவதாகவே கூறுவார்கள். காரணம் நம் முதாதையர் அக்காலம் நாகபட்டணம் போய் வந்துள்ளதாற் பட்டணம் என்ற பெயர்ச் சொற்பிரயோகம் பேச்சுவழக்கில் வந்துள்ளது.

மண்வள அமைப்பு

இது முருகைக்கற்கள், சுண்ணக்கற்கள், கலந்த மண்வள அமைப்புள்ள நிலப்பரப்புடையது. நெடுந்தீவின் கிழக்குப்பகுதி முருகைக்கற்கள் கலந்த மண்வளமாகையால் தென்னைச் செய்கைக்கு ஏற்ற இடமாகும். மேற்குப்பகுதி சுண்ணக்கல் கலந்த மண்வள அமைப்புள்ளதாற் சிறிதளவு விவசாயம் செய்யக்கூடியதாகவுள்ளது. வரகு, சாமை, மொண்டி, பயறு, உழுந்து போன்ற சிறுதானிய வகை தீவடங்கலாகச் செய்யக்கூடிய நில அமைப்புள்ளது.

பண்டைய ஆட்சிநிலை

இத்தீவுகத்தில் வெடியரசன் லீகாமன் என்னும் குறுநிலமன்னர்கள் இந்தியச் சோழப் பேரரசர் காலத்தில் ஆட்சி செய்து வந்துள்ளனர். நெடுந்தீவு சோழர் ஆட்சியிற் பாதுகாப்பிற்கேற்ற தளமாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இம்மன்னர்கள் ஆட்சி செய்த நினைவுச்சின்னாங்கள் இடிந்து மன் மேடாகவும் இடிந்து தகர்ந்தும் ஓரளவு நல்ல நிலையிலும் உள்ள து மான கோட்டைகள் இன்றும் இருக்கின்றன. அகழ்வு ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலம் வேறு பல உண்மைகளும் வெளிப்படலாம். பெரியதுறை என்ற துறைமுகமூலம் தமிழகத்துடன் வணிகம் நடைபெற்று வந்துள்ளது. ஒல்லாந்தர் கால ஆட்சியின் சின்னமாகக் குயிந்தா என்ற இடத்திலிருக்கும் கலங்கரை விளக்கம் குதிரை லாயங்கள், குதிரைகள் குளிப்பாட்டும் தொட்டில்கள் ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகள் இன்றும் காட்சியளிக்கின்றன.

கர்ணபரம்பரைக் கதைகள்

சாராப்பிட்டி என்ற இடத்திற் பல கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் பூதங்களால் தோண்டப்பட்டதாகக் கர்ணபரம் பரைக் கதைகள் கூறுகின்றன. கிணறுகள் தோண்டப்பட்ட இடங்கள் கோளான் கற்பார்கள் உள்ள இடமாகும். இக்கிணறுகள் தோண்டுவதாயிருந்தால் இராட்சத் மெஷின் கொண்டே தோண்டவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் அப்படிப்பட்ட மெஷின் இருந்திருக்க முடியாது. ஆகவே பூதம் போன்ற வலிவுகள் மனிதர்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு.

இங்கு மருத்துவ மூலிகைகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. அனுமார் சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கி வந்த போது அதிலிருந்து ஒரு பகுதி நெடுந்தீவில் தவறி விழுந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. வைத்தியதெதாழிலிற் புகழ் பெற்ற யாழிப்பாண மன்னன் வைத்தியராசசிங்கன் என்ற பெயர் கொண்ட சௌகராச சேகரன் நெடுந்தீவை “மருத்துவ மாமலைவனம்” எனக்குறிப்பிட்டதாக யாழிப்பாண வைபவமாலை என்ற நூலிற் கூறப்படுகின்றது. இம்மூலிகைகளின் மகிழமையாலேதரன் இங்குள்ள மக்கள் நீண்டகாலர் திட ஆயுஞ்டன் வாழ்வதாகக் கூறப்படுகிறது.

குடியேற்றமும் குடிபெயர்ச்சியும்

நெடுந்தீவின் குடியேற்றம் தனிநாயகமுதலி குடும்பமும் அவர்களின் பரிவாரங்களுமே மூலவர்கள் எணக்கருதப்படுகின் றனர். புங்குடுதீவு, அனலைதீவு, முதலிய இடங்களில் வசிப் போர் அநேகர் இவ்வழித்தோன்றல்களே. நெடுந்தீவில் வருமானம் வீழ்ச்சியடைந்து வருவதாற் கால் நூற்றுண்டு காலமாக மக்கள் குடி பெயர்ந்து கிளிநெச்சி, மாங்களம், வவனியா, மன்னர், செட்டிகளம் முதலிய பகுதிகளில் ஏராளமாகக் குடியேறி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். நெடுந்தீவைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்கள் எங்கிருந்தாலும் தாயகப்பற்றும், பாசமும் அவற்றிற்கும் மேலாகத் தாயக அபிமானமும் கொண்டவர்களாகவே வசிக்கின்றார்கள்.

காரியாலயங்களும் இன்னும் பிறவும்

நெடுந்தீவு ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதிகளுள் அடங்கும். தனிக் காரியாதிகாரிப் பிரிவாக மூன்று கிராம சேவகர்களைக் கொண்டுள்ளது. கிராம சபை அலுவலகம், கிராமக்கோடு, காவல் நிலையம், தபால் தந்தி நிலையம், ஆஸ்பத்திரி முதலியன இருக்கின்றன. மந்தமான பஸ்போக்குவரத்துமுண்டு. மாவலித் துறை என்ற துறைமுகமும் சிறுபாதுகாப்பான துறைமுகமாகும். இங்கு 13 பாடசாலையும் அவற்றில் 1500-க்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண் பிள்ளைகளும் கல்வி பயில்கின்றனர். இவர்கட்கு ஏற்கக்குறைய 58 ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சைவசமய கிறீஸ்தவ சமயக் கோவில்களும் இருக்கின்றன. இங்குள்ள மக்கள் விருந்தோம்பலிற் சிறப்பான இடத்தைப் பிடித்துள்ளார்கள். எவ்வளவு ஏழையானும் வருவோரை உபசரித்து உணவளிக்காமல் உண்ணும் வழக்கம் இங்கு கிடையாது. கொடுங்கடல் நடுவே உள்ளமையால் அன்றுபோல் இன்றும் பரிவிரக்கம் கொண்டவர்களாகவே வாழ்கின்றனர்.

சுற்றுலா

சுற்றுலா வருவோருக்கு நெடுந்தீவு சிறந்த இடமாகும். பண்டைய மன்னர்களின் கோட்டைகள், குதிரைகள், ஒல்லாந்தர் காலக் குதிரை லாயங்கள், பூதங்கள் தோண்டியதாகச் சொல்லப்படும் கிணறுகள் குயிந்தாளில் உள்ள கலங்கரை விளக்கம் இலங்கை எங்குமில்லாத வேலிகட்டும் முறை (கல்லுகளால் எதுவித சேதமுமில்லாமல் அடுக்கிய பகிறுகள்) வெட்டுக்

கழி, வெல்லைக்கழி, பேக்கழி, இராம தொப்புக்கழி, என்னும் நீரோடைகள் ஆடு, மாடுகள், குதிரைகள், உள்ளுர், வெளியூர் பட்சி இனங்கள் நிறைந்த குட்டைக்காடுகள் சைபீரியா முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்து கீதமிடும் கூழக்கடா போன்ற பறவையினங்கள், இலங்கையில் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து தொழில் செய்யும் மீனவர்கள் வாடியமைத்து மலைமலையாகக் கொண்டு வந்து குவிக்கும் மீன் இனங்கள் இவற்றையெல்லாம் கண்டு களிக்கலாம். மணற்கிணறுகள் என்ற இடத்தில், நூற்றுக்கணக்கான நீராடும் ஆடவர் அரிவையர் கூட்டம், பக்கத்துக் கடலில் மீன்வள்ளங்களும் கட்டுமெரங்களும் அணியணியாகச் செல்லும் கண்கொள்ளாக் காட்சி, அருகில் வீகாமன்கோட்டையின் கம்பீரத் தோற்றம், சூரிய உதய அஸ்தமனாக் காட்சி, தென்றலில் இனிய கிஞக்கிஞப்பு எல்லாம் சேர்ந்து சுற்றுலா வருவோரைக் கவருவதாக உள்ளன. வடமாகாணத்திலிருக்கும் தீவுக்கூட்டங்களிலே தனியொரு நாட்டைப் பார்ப்பது போன்ற பிரேமை பட்டாயம் ஏற்பட்டே தீரும். எனவே வருங்காலம் சுற்றுலா வருவோர்க்கு நெடுந்தீவு ஒரு பிரபல்யமான சுற்றுலாத்தளமாக விளக்கும்.

எதை வேண்டுமானாலும் வெறுக்கட்டும். ஆனால் தன் தாயகத்தை வெறுப்பவன் மனிதன்ல்லன்.

* * *

தன் தாயகத்தை மனமார நேசிக்கும் ஒருவன் அதே போல் பிறர் தாயகத்தையும் அவரவர் நேசிக்க அனுமதிப்பான்.

* * *

எந்த நாட்டில் ஏழை தன் கீழ்நிலையிலிருந்து உயருகிறானே அந்த நாடு தலை நிமிர்ந்த நாடாகிறது. தாய்நாட்டை அழிக்கும் விஷக் காற்று வெளியிலிருந்து மாத்திரம் வருவதில்லை. உள்ளேயிருந்தும் வருவதுண்டு.

தீவகமே.....

திரும்பிப் பார்.....

“தீவகன்”

தீவகமே! எம் அகுமத்தாயகமே! உன்னை எழில் மிக்க தாயகமாகக் காணும் நாள் எந்நாளோ தாயே? என்றுதான் நீ குன்றுபோல் உயர்ந்து பெரும்கோபுரமாய் மினிரவாயோ? அன்றுதான் எமக்கு ஆறுதல்.

ஆழிகுழி பேரலையின் ஒங்காரத்தொனிக்கே உறைவிடமாகி ஆதியிலிருந்தே பல சோதனைக்கும் வேதனைக்கும் ஆளாகி, மிள வழியற்று, வகையற்று, மீள்விப்பார் யாருமற்றுத் துடியாய்த் துடிக்கும் தாயகமே உன் அன்றைய நிலை என்ன? இன்றைய அவல நிலை என்ன? சிந்தனை செய்! திரும்பிப்பார்!!

“அலைகள் புரண்டு — நடனமிழும்
அழுகும் திருவும் நடைபயிறும்
கலையின் கோஸக் காட்டியெல்லாம்
கணகள் கவரும் தீவகமே!”

அன்று, நீ கல்வியால் உயர்ந்த தீவகம், கமத்தொழில், கைத் தொழில், வர்த்தகத்தால் உயர்ந்த தீவகம். கால்நடை வளர்ப் பதால் உயர்ந்த தீவகம். பாலும் மோரும் பல்கிப் பெருகி வழிந் தோடிய தீவகம். திரைகடலோடியும் திரவியந் தேடுவோர் நிறைந்ததீவகம். அந்தியர் நாகரிக மோகத்திற்கு அடிமையா காத தீவகம்.

‘ஒன்றே குலம். ஒருவனே தேவன். நன்றே செய். அதை இன்றே செய்’ என்ற அடிப்படையிலே நானிலை போற்றும் ஒரே இன மக்களாய் ஒருவருக்கொருவர் உழைத்துக் கொடுக்கு பகிர்ந்து பங்கிட்டு, வரும்படிக்கேற்ற நல்வாழ்வு வாழ்ந்து, சிரம தானமே மனித வரழ்வின் மகத்துவம் என உணர்ந்து ஒழுகி

வளர்ந்த தீவகம். கைத்திய வசதி, பிரயாண் வசதி, தபால் தந்தி வசதி இவற்றுலே பாதிக்கப்பட்ட தீவகம். தேடுவார் குறைவு. நாடுவார் அதைவிடக் குறைவு. தீவகத்தைத் தேடி அதை நாடி வந்தோர் விட்டுப் பிரிவதே அரிது. பிரிவிரக்கம் தாங்காது கண்ணீர் மல்கிய தீவகமே என்னருமைத் தாயகம்.

செழிப்பான தீவகம்

தண்ணீர் இருந்தது. நன்னீர் இருந்தது. நாடு செழித்தது. வீடு மலர்ந்தது. மக்கள் மகிழ்ந்தனர். தேவை குறைந்தது. சிங்காரத் தோப்பாகச் சீர்பெற்றிருந்தது. தாயே! அன்று கஞ்சி யில்லையே கந்தையில்லையே என்று ஏங்கினுயா? கையேந்தி நின்றுயா? கல்வியில்லையே, கல்விச் சாலைகளில்லையே என்று ஏங்கினுயா? கற்பித்தோர் நம்மவர். அன்றுள்ள கல்விச் சாலைகள் தாமே இன்றும் உண்டு. ஆலயமில்லையே, அறச்சாலைகளில் லையே என்று அங்கலாய்த்தாயா? தீவகம் கண்ட ஆலயமும் அன்னசத்திரமும் நம் ஈழ வள நாட்டிலே எங்குண்டு, எண்ணிப் பார்!

தேசசேவை

கடவுள் பக்தியால், கல்விமோகத்தால், கலை ஆர்வத்தால் கட்டிய கோவில்களைப் பார். அறிவுட்டிய கல்விச் சாலைகளைப் பார். தருமசிந்தனையால் தோன்றிய சத்திரங்களைப் பார். இவையெல்லாம் நம்மவர் செய்த தேச சேவையில்லையா? இன்றல்ல, நேற்றல்ல, எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நம் முன்னேரால் தோன்றியவைதாமே இவை. இன்றுவரை உன் கண்முன்னே உள்ள பாதைகள், மேற்கூட்டுக்கள், பாலங்கள் யாரால் தோன்றியவை? எம்மவர் சேவையால் அவர்கள் உடல், பொருள், ஆவி, உயிர்ப்பலிகளால் தோன்றியவைதாமே. சிந்தனை செய். திரும்பிப் பார்.

தாயகமே! வற்றுத ஜீவநதி வழிந்தோடா விட்டாலும், வற்றுத நீர்ச்சுளைகள் உனக்கு வளம் காட்டவில்லையா? நீ வளரவில்லையா? வாழுவில்லையா? எம்மையெல்லாம் நீருட்டி, சீராட்டி, தாலாட்டி வளர்க்கவில்லையா? வழி காட்டவில்லையா? எம்மை யெல்லாம் ஆளாக்கவில்லையா? வானம் பார்த்த பூமியானும் மக்கள் மானங்காத்த தாயகமே செந்தெல் விளையும் பொன்வயல். எல்லாம் உன்னை மறந்தனவா? இல்லை. அதை நீ மறந்தாயா? தாயே! வளமுள்ள வயல் தோப்பு வாவிகள் சொற்பம், ஆனால்

உள்ள நொந்து வாடாத வீரர்கள், துளிவானம் பொய்த்தாலும் துரவு கிண்டி நீர் அள்ளித் தோட்டஞ்செய்த சலியாத கமக்காரர் இருந்தார்களே அந்நாளில்.

சீரொடு வளர்த்த கால்நடையெல்லாம் செத்து மடிந்தனவா? இல்லை தின்று தொலைத்தனரா? அல்லது திருடிச் சென்றனரா? தேனேடு செந்தமிழ் ஊட்டிய தீவகமே.. செழித்து வளர்ந்த சிறுபயிர் எங்கே? சிறந்த மருந்து மூலிகை எங்கே? தேவையில்லையா? அல்லது தேடுவாரில்லையா?

பணிவளம்

வானுற ஓங்கிய ஜீவதரு வரும்படி தரவில்லையா? இற்கை வரை நீ வாழவில்லையா? எம்கையெல்லாம் வாழவிக்கவில்லையா? எமக்கு வழி காட்டவில்லையா? நுங்கை ஊட்டி, தெம்பு காட்டி னைய? பாணியூட்டிப் பலசாலியாக்கினைய். பதநீர் பருக்கி நோய் பல போக்கினைய். தடுக்கில் கிடத்தித் தரலாட்டினைய். பிட்டென் நும், கூழென்றும், பனுட்டென்றும் தந்து பட்டணம் வரை படிக்க வைத்தாயே.. உன்னை மறந்தோர் உருப்படுவாரா? அம்மா! பஞ்சம் வரினும் கலங்காதே மகனே! தஞ்சம் நானே என்று தலை நிமிர்ந்து வானுற ஓங்கிய கற்பகதருவாம் ஜீவதருவை மறந்தாயா? இல்லை அழித்தொழித்தாயா? வீடுகட்ட மரமாய், கட்டிய வீட்டை வேய ஒலையாய், கட்டிறுக்கக் கயிருய் காவலுக்கு வேலியாய், அடுப்பெரிக்க விறகாய், உண்பதற்குப் பல உணவாய், பருகப் பதநீராய், படுத்துறங்கப் பாயாய், உட்காரத் தடுக்காய், உபயோகமான பல பெட்டிகளாய் மாவரிக்க அரிப்பெட்டியாய், பொருள் கொள்ள உமலாய், பாத் திரம் வைக்கத் திருவண்ணியாய்ப் பலப்பல பண்ணவேலையைத் தந்தாயே... தாயே! மறந்தாயே அவளை. இன்னும் பல உணவுகளாய், தக னைய், கிழங்காய், ஒடியலாய், புழுக்கொடியலாய் அன்றல்ல, இன்றல்ல, என்றுமே தந்து துணையிருந்து நம் துயர் போக்கும் கற்பகதரு வளரும் பொற்பதி தானே தீவகம்.

கடல்வளம்

நாற்புறமும் கடல்குழிந்த நாயகியே! கடல்வளம் உன்னை இதுவரை காப்பாற்றவில்லையா? வருங்காலம் காப்பாற்ற மாட்டாதா? வரும்படிக்கேற்ற வழிவகை ஏதும் கண்டாயா? - காண்த துடித்தாயா? இரவுபகல் பாராது ஏற்விலை தோனேந்திச்சென்று மலிவான மச்சங்கள் தந்து, உணவுட்டியதை மறந்துவிட்டாயா? சங்கு, சிப்பி அக்காலம் வங்காளமேற்றினுயே.. ஏனின் று-

மறந்தாய்? கடலட்டை, சுருச்செட்டை, கணவாய் ஓடு, இன்று வரை ஏற்றுமதியாகின்றதே எண்ணினுயா? எண்ணைத் துடித் தாயா? ஏன் மறந்தாய்? சின்னாருலும், சிங்கருலும், சிங்கப்பூர், சீனு தேசம் போகிறதே. உன் கடல்தானே இவற்றுக்குத் திறமான கடல். இன்றுவரை யார் செய்கின்றார்? வெட்கமா? நாணமா? இல்லை விரும்பாத வேதனமா?

“அருணன் பொன்னார் மனிவதனம் அடிவானத்துப் படிகையிலே திரும் தஷ்கக் குஷியறிதனைத் தினமும் சொரியும் தீவகமே...”

முத்தூரும் கடல்குழிந்த முத்தமிழ் வித்தகர் நிறைந்த சிறப்பு மிக்க தாயகமே! பெரும்பொருளையோ, பேரழகுப்பெண்ணையோ பட்டம்பதவிகளையோ, என் ஜீன யே.ா, நான் நேசிப்பதைவிட மேலாக என்னைப் பெற்ற உன்னையே நேசிக்கிறேன். பெற்று வளர்த்த என் அருமைத்தாயை நேசிக்க முடியுமானால், பேணிப் பாதுகாக்க முடியுமானால் ஏன் என் தாயைப்பெற்று, அவளை வளர்த்த அருமைத் தாயகத்தை நேசிக்க முடியாது.

உண்டு உடுத்தி, ஓடிவிளையாடிய பூமி, ஆடிப்பாடு, படித்து மகிழ்ந்த பூமி. துள்ளிக்குதித்து, விழுந்துபுரண்டு, துயர்நீங்க புழுதியளைந்த பூமி, மறப்பேனு உன்னை? துறப்பேனு என் தாய அன்னையை? தாயகமே! என்மேல் ஒட்டிப்புரண்ட புழுதி உன் ஒப்புயர்வற்ற வாசனைத் துளி. நீ ஊட்டி வளர்த்த உவர் நீர் என்றுமே தெவிட்டாத தேன்துளி. ஆவிலை பிடித்து, மடியிலே இருந்தி அன்புடன் பருக்கிய கூழ், தேவர்கள் கடைந்த அமிழுதம். தேன்சொட்டும் செந்தமிழ் பரப்பி, முத்தமிழ் வித்தை விதையாக எண்ணி, பாலரின் உளமேட்டில் விதைக்கின்ற வித்தகர் நிறைந்த எம் தாயகத்திலே, வள்ளுவன், கம்பள் வழிவந்த வல்லுனர் நிறைந்த தாயகத்திலே, கன்னித்தமிழின் கனிமொழி யாலே கண்ணுறங்க வைத்த தாயகத்திலே, பாலொடு வீரமும் கூடவே ஊட்டி வளர்த்த தாயகத்திலே, இன்று கல்விக்குப் பஞ்சமா? கலைக்குப் பஞ்சமா? இல்லை கல்விச்சாலைக்குப் பஞ்சமா? கனிமொழியால் கடவுளைக் காட்டிய கற்பகமே, உன் பொற்பதி தானே எமக்கு மாபெரும் திருப்பதி தாயே.

முத்துப் பதித்த வெண்பளிக்கில்
முகம்பார்த்தலரும் மனற்றுன்றும்
எத்திக்கினிலும் துலைமிர
எழில்பெற்றுயரும் தீவகமே”

இன்றைய நிலை

உன்னை மறந்து, உன்னை வெறுத்து, உன்னைப்பிரிந்து உன்னை விட்டே அரவர் போகின்றார்கள். போய்க் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். ஏன்? ஏன் தாயே? ஏன்? பணத்திற்காகவா? படிப்புக்காகவா? பாவையருக்காகவா? பாங்கான உல்லாச வாழ்விற்காகவா? பட்டினம் என்ற பெருமைக்காகவா? இல்லை யில்லை. பெற்ற தாயை, பிறந்த பொன்னுட்டை, உற்றார் உறவினரை விட்டுப்பிரிந்து வெளியூர் போகின்றார்கள். ஏன் போக வேண்டும்?

நீர்வளமில்லை, நிலவளமில்லை, தொழில் வளமில்லை, வரும்படி இல்லை, வரும்படி காட்டுவாரும் இல்லை. வழி வகையுமில்லை. நீரில்லை. அதிலும் குடிநீர் அறவேயில்லை. பொருள் வளம் உண்டு, பேனுவார் இல்லை. பேணிக் காப்பாரும் இல்லை.

பாடசாலைகள் உண்டு. உபகரணங்கள் இல்லை. ஆசிரியர்கள் இல்லை. தளபாடமும் இல்லை.

வைத்தியசாலைகள் உண்டு. கடமையாற்றப் போதிய வைத்தியர்கள் இல்லை. மருந்தில்லை. மருந்து கட்டும் துணியில்லை. வைத்தியசாலை திறந்த வெளி, வாடைக்காற்று, கால்நடை நடமாட்டம், காவலாளி இல்லை. காவல் வேலியோ, சுந்துமதிலோ இல்லை. ஆறி அமர்ந்திருந்து நேரம் போக்க நிழல் மரமில்லை துணிபம் நிறைந்த சூழ்நிலையிலே நோயாளர் இனிபம் காண முடியுமா? வெளியே தனிப்பட்ட வைத்தியசாலைகள் உண்டு. அவர்களுக்கு அனேக சன்மானங்கள் சமுகைகள் உண்டு. பொது வைத்தியசாலை புறக்கணிக்கப்பட்டமாதிரியே.

பிரயாணவசதி, பஸ்வண்டிகள் உண்டு. நேரப்படி நியமன பஸ் இல்லை. நேரசூசியும் இல்லை. ஒடும் பஸ்ஸிற்கும் திடீரெனக் காக்காய் வலிப்பு. காத்துநிற்கும் மக்களுக்குக் கால் வலிப்பு. அது முடிந்து பஸ் எடுத்தால் வெளவால் பிடிப்பு. இத்தனைக்கும் காரணம் தேவை கூடிக்கொண்டது. தொல்லை கணும் சோலிகளும் கூடிவிட்டன. அடிக்கடி பிரயாணம் கூடிவிட்டது. வசதிகள் குறைந்து விட்டன. எனவேதான் போகின்றார்கள் ஊரவிட்டு. இதற்கு வழியுண்டா? வழி செய்வார்யாருமுண்டா?

கடல்நீர் புகுந்து, ஊர் உவர்நிலமாகி விட்டது. குளம் கேணி, கிணறெல்லாம் வற்றி வரண்டுவிட்டன. பயிர் பச்சை

புல்லெல்லாம் காய்ந்து கருகிவிட்டன. கால்நடையெல்லாம் குறந்தொழிகளின்றன. நன்நீர் தேடி மக்கள் காலையில் ஓரிடமும் மாலையில் இன்னேரிடமும் அலைகளின்றனர். என வேதான் போகின்றார். ஊரவிட்டே போகின்றார் விருந்தினரை வருந்தி வரவேற்று உபசரித்து அவர் பிரிவையெண்ணிக் கலங்கிய கண்களுடன் வழியனுப்பிய தீவகமே! நீ காய்ந்து, வரண்டு, கருகிச் சாகும் ஆபத்தான கதைதான் மக்கள் ஊரவிட்டே போகக் காரணம்?

நம்நாடு பெற்ற சுதந்திரம், நாம் பெற்றேருமா? இல்லை நம் நாடு பெற்ற சுகபோகம் பெற்றேருமா? இனியாவது பெறுவோமா? வதைகளின்றேம். வதைபடுகின்றேம். வருந்துகின்றேம், வருந்திக்கொண்டே வாழ்கின்றேம். சிந்தித்தோமா? இல்லை சிந்திப்போமா?

இராமன் ஆண்டால் என்ன? இராவணன் ஆண்டாலென்ன? நாடு நாடு தான். தீவு தீவே தான். சமூம் ஒரு தீவு. அதிலே நாமும் ஒரு தீவு. தீவுகள் ஏழு. எல்லாம் சேர்ந்தால் “சப்ததீவு” தீவார் என்றால் சிந்திப்பார், இல்லாத நாடேயில்லை.

ஆதியில் அரக்கரென ஆரியரால் அவமதிக்கப்பட்ட அருந்தமிழர் வாழ்ந்த நாடு. சிவபக்தன் இராவணன் அரசாண்டநாடு. சீதை சிறையிருந்த நாடு. அனுமன் தூது வந்த நாடு. இராமன் பாதம் பதிந்த பொறபதி. போதிமாதவன் புத்தனின் போதனைகள் சிரமேற்கொண்ட நாடு. போர்த்துக்கேசர் ஒல் ஸாந்தர் அவர்கள் பின் ஆங்கிலேயர் அரசாண்ட நாடு. இன்று சுமதர்ம, தார்மிக அரசாங்கம், ஜனநாயக அரசாங்கம் மக்களாட்சியாய் மலர்ந்துள்ள நாடு. மண்டியிடுகின்றேம். கெஞ்சி ஆலைகின்றேம்.

தண்ணீருக்குக் கண்ணீர் வடிக்கும் தாயகமே, இன்றைய நிலையிலே எமக்குத் தண்ணீர் அவசியம். அதிலும் குடிநீர் அத்தியாவசியம். எனவேதான் ஒன்றுபட்டு ஒரே அணியாய்நின்று ஒரே குரவில் கேட்போம். குழாய்நீர் வேண்டும். அதிலும் குடிநீர் அவசியம் வேண்டும். தீவகத்திற்குப் பாரிய மூழாய்நீர்த் திட்டம் வேண்டும். அவசியம் வேண்டும். அவசரமாக வேண்டும்.

அரசாங்கத் திட்டங்கள், கிராம மட்டத்திலும் கீழ்மட்டமாய் மதிக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அரசினரால் ஆக்கப் பட்ட பஸ்வேறு திட்டங்கள், பலவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், உதவித் திட்டங்கள், பன்முகப்படுத்தப்பட்டதிட்டங்கள் இவற்றிலே எம் தீவகக் குடிநீர்த்திட்டத்திற்கு ஒருவிதத் திட்டமாவது உதவி செய்யாதா? அயல்நாடுகள் உதவின. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி உதவியது. ஜக்கிய நாடுகள் உதவின. உலகவங்கிகள் உதவின. எங்கள் தீவகக் குடிநீர்த்திட்டத்திற்கு இந்த நிதிகளிலே நிதி உதவ முடியாதா? பெற்றுர்களா? இல்லை பெறத் தெண்டித்தார்களா? இனித்தானும் பெறுவார்களா? மக்கள் மன்றத்திலேயாவது முன்னேற்பாடாக மகஜர் கொடுத்தார்களா? இல்லை கொடுப்பார்களா?

வறிய நாடுகள், வளங்குன்றிய நாடுகள், வனுந்திர நாடுகள் சிறிய நாடுகள், நீர்வளம் குன்றிய நாடுகள் எல்லாம் பலவிதமான உதவிகளையும் பெறுகின்றன. எம் தீவகம் இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கியதாய் இருக்கும் பொழுது ஏன் இப்படியான உதவிகளைப் பெற முடியாது? எனவே தான் கேட்கின்றோம். பாரிய குழாய் நீர்த்திட்டம் வேண்டும். பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதி ஒதுக்கிட்டிலே பணம் வேண்டும்.

தார்மிக அரசே! பாரிய கொழும்புத் திட்டம், சுதந்திர வர்த்தக வலயத் திட்டம், கோட்டே இராசதானித் திட்டம், மகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டம், விக்டோரியா நீர்த்தேக்கத் திட்டம். கொத்தமலை, ரந்தெனியா, மொறக்காவேவ நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுடன் எங்கள் தீவகக் குழாய் நீர்த் திட்டத்தை உடனடியாகவே இணைத்துச் செயற்படுத்துக்கள். தீவகமக்களின் துயரைத்தீருங்கள். தாங்கமுடியாத, சுகிக்கமுடியாத சோலை வனம், பாலைவனமாகும் அபாய கட்டத்திலே நின்று கேட்கின்றோம். எங்கள் குடிநீர்ப்பிரச்சினைக்கு வழி காட்டுங்கள். வழி தேடுங்கள்.

“திங்கள் பணியருக் கிரவில்
திரைகள் தமிழின் இசைபாட
பொங்கும் பவளம் புன்னகையை
பொழியும் எங்கள் தீவகமே”

என் தாய் எண்ணைப் பெற்றெடுத்த பூமி, நான் புழுதி அனைந்து விளையாடிக் களித்த மண். பருவம் வரும்வரை உண்டு, உடுத்தி படித்து, ஓடிவிளையாடித் திரிந்த, உரிமையுள்ள நிலம் அந்த

இனிய சுற்றுடலை நினைக்கும்போதே நெஞ்சம் தேனும் இனிக் கிறது. உடலின் மயிர்க்கால்கள் சிலிர்க்கின்றன. எனக்குள்ள இந்த உணர்ச்சி எந்தவொரு மனிதனுக்கும் புதிதன்று. புதிருமன்று. வானளாவ உயர்ந்து ஓங்கிய மலைகள் இல்லை. வற்றுத் தீவநதிகள் இல்லை. செந்தெல் செழித்துக் குலுங்கும் பொன்னயல்கள் இல்லை. நீர்வளமும், நிலவளமும் குன்றிய தீவகமே என் பிறந்தகம். எனவே எனக்குள்ள உணர்ச்சி என் தாயகமக்கள் அனைவருக்கும் உண்டு என்ற திடமனம் உண்டு.

தீவு என்ற பதம் பலருக்கு அநாகரிகமாக, வேப்பங்களி போற் கசப்பாக, வெறுப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் தீவகங்களின் மக்களாகிய எமக்கோ அவ்வார்த்தை தேனுக இனிக்கிறது. தேவாமிர்தமாகத் தித்திக்கின்றது.

திரைகடலோடித் தீரவியந்தேப் பிறந்த மண்ணைப் பிரிந்து பெற்றேரப் பிரிந்து உடன் பிறந்தாரை விட்டுப்பிரிந்து பல இடங்களுக்கும் சென்று சோதனைமேற் சோதனையாக வேதனைப் பட்டு வரழந்தாலும் ஊர்ப்பாசம் எங்கள் உதிர்த்தின் ஒவ்வொரு சிறுதுளியிலும் ஊர்ந்து துடித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. சாதிர்காலத்தில் தீவகத்தார் தீவிரமாக முன்னேற்றப் பாதையில் வெகுதூரம் புகழ்பெறப்பிச் செல்லவேண்டும் என்பதே என் தணி பாத வேணவா. செல்வார்கள் என்பதும் என் அசையாத நம் பிக்கை. இருளின் பின்னே தான் ஒளி. ஒளி பிறந்துவிட்டது. பிரகாசிக்கத் தொடங்கி விட்டது. மின்மினி மறைந்து மின்சாரம் தீவகத்திலே ஒளிவிடத் தொடங்கிவிட்டது. “வனத்திலே சென்று மேய்ந்தாலும் தன்-இனத்தை நாடுவந்து ஒன்றுகூடும் பாசமுள்ள பறவைக்கூட்டம் போன்ற என் தாயகநேயர்களே! சிசல்வச்சிருஷ்களே! சிந்தியுங்கள். சிந்தியுங்கள். வருங்காலத் தின் வச்சிரத் தூண்களாகிய இளைஞர்களின் கரங்களிலே தான்மாம் தீவகங்களின் சுபீட்சவாழ்வு தங்கியுள்ளது. அந்த இன்பக்னவு நனவாரும் நானும் வெகுதூரத்தில் இல்லை.

விழித்தெழுங்கள். கடமை யிருந்தால் வீராகலாம். பாறுமை இருந்தால் மனிதராகலாம். முயற்சியிருந்தால் முதல்சராகலாம். இளைஞர் திலகங்களே, எம் வீடு வாழ, சமுதாயம் சூரியர், எமது தாயகம் சிறப்படைய, உங்கள் இரும்புக் கரங்களை விறுதியாக்குங்கள். இதய நரம்புகளை இரும்பாக்குங்கள். வலுப்படையைச் செய்யுங்கள். அன்பும், அருநலப் பண்பும் உங்கள் கடயங்களாக மினிரட்டும். அறத்தின் அடிச்சுவட்டில் வீறுதைப் போட்டுச் சிங்கேறுகளாய்ப் புறப்படுங்கள். உள்ளத்தில்

தாய்மையும், உதட்டில் நேர்மையும், கானால் வெள்ளத்தையும் புறங்காண எதிர்நீச்சலிடும் தீரழும், உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் குடிகொள்ள வேண்டுகின்றேன். வள்ளுவனைப் போன்ற அறிவும், வள்ளலார் போன்ற கருணையும், தெள்ளுதமிழ் தாயின் மங்கா இறைமையும், உங்களிடம் ஓளிலீச வாழ்த்துகிறேன். உங்கள் தங்கக் கரங்களை நம்பி, எதிர்காலத் தீவகம் காத்து நிற்கிறது, என்பதை நினைவில் இருத்துங்கள். நிமிர்ந்து செல்லுங்கள்.

உலகவரலாறு, உழைப்பின் உன்னதத்தால் உயர்ந்து, புகழுடைந்த பல சமுதாயங்கள் பாலையிற் சோலை கண்ட சரித்திரங்கள், பாழுடைந்த காடுகள் அழிந்து பச்சைப்பசும் வயல்கள் பூத்த அதிசயங்கள், உங்களின் நடைபாதையின் வழிகாட்டும் ஓளிவிளக்காய்ப் பிரகாசிக்கும். மடிமீதமர்ந்துமழிலைகேட்டு வந்து மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் வாழ்ந்த மண்மாதாவின் பற்று, ஆர்த்தாயின் பாசம், உங்கள் உள்ளங்களில் கொழுந்துவிட்டு ஓங்கி எரியட்டும். சின்னஞ்சிருஷ்களே. செல்வச்சிருஷ்களே. பள்ளிப்பாலகர்களே, சிறங்கள் சிட்டுக்களாய்ச் சிந்தியுங்கள். தேன் சிந்தி மணம் பரப்பும் மலராய் ஒளி கொடுக்கும் வைரமாய், ஓலையுள்ள மணியாய், நாதமுள்ள நரம்பாய், நாட்டுக்குதல உங்கள் வருங்காலத்தைப் பயன்படுத்துங்கள்.

ஒரு கை தட்டினால் ஓலையுண்டாகுமா? ஒருமித்துப் புறப்படுங்கள். வெற்றியின் பாதை இன்பக் குறு வழியன்று. துன்பப் புதர் அடர்ந்த தூரவழி. கல்லும் முன்னும், காடும் மேடும் நிறைந்த கடினவழி. கரடுமுரடான வழி. அந்த நெடுவழியிலே உங்கள் நெற்றியின் வியர்வை முத்துக்களாற் பூமியைக் குளிப்பாட்டி நெஞ்சத்தின் அஞ்சா வலிமையினால் இன்னல்களைப் பொடியாக்கித் தியாகக் கொடியேந்திப் புறப்படுங்கள்.

சலியாது உழைப்போம். சாகும்வரை உழைப்போம். சாதி சமயப் பூசல்களாற் பிரியாது ஒன்றுபட்டுழைப்போம். புதியதொரு சமுதாயம் உருவாகும் வரை உழைப்போம், என்ற திடமான முடிவு கொள்ளுங்கள்.

அந்தியரால் ஆளப்படுகின்ற அவலநிலையொழிந்து, நம்மை நாமே ஆளும் முதல்தர மக்களாகியும், நம் நாடோ அன்றி நாமோ முன்னேறியுள்ளோம் என்ற பெருமையும், மனவறுதியும் நமக்கில்லையே. சிந்தியுங்கள், நாடும் நாமும் முன்னேற வேண்டின், திடமான தேசப் பற்று, இடையருத் முயற்சி, கடும்

உழைப்பு அதில் திறமை இவைகள் வேண்டும். அப்போதுதான் நாடும் வாழும், அதில் நாடும் வாழும்வோம். பிறரை வருத்தியோ, வருந்தச் செய்தோ உன் நாட்டுக்கு விருத்தியையோ, விடுதலையையோ தேடாதே. அப்படியே உன் சுய நலங்காக்க உன்னையும் உன்னவர் உயிரையும் பொருளீஸுயும் மானம் மரியாதையையும் இழக்கச் செய்யாதே. கடு வைக்காதே. நாட்டிற்கு விடுதலை. நல்லவரால்தான் கிட்டும். ஒருபோதும் நயவஞ்சகர்களாலோ சுயநலமிகளாலோ, சோம்பேநிகளாலோ கிட்டாது, கிட்டவும் கூடாது. அல்லது படித்தவராலோ, பட்டம் பெற்றேராலோ பண்டிதர்களாலோ கிட்டுமா? இல்லவே இல்லை. எனவே தான் என் இருங்காரங்கூப்பிச் சிரந்தாழ்த்தி வேண்டுகின்றேன். தாயக அபிமானம் கொண்டு தலை நிமிர்ந்து வாழுங்கள். அறிவுடையோராய் அணித்திரண்டு வாழுங்கள். வெற்றியைக் குறிக்கோளாய்கிகாண்டு வேங்கையாய் மாறுங்கள். எம் தீவகம் முன்னேற நாம் அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் எதிர் பார்க்கும் திட்டங்கள்.

1. பாரிய குழாய்நீர்த் திட்டம் வேண்டும்.
2. மின்சாரம் தேவைப்படக்கூடிய சகல மக்களும் பகிர்ந்து கொள்ள வழிசெய்யவேண்டும்.
3. துறைமுகங்களெல்லாம் திருத்தி அமைத்து உபயோகத் துக்குத் திறக்கப்படல் வேண்டும்.
4. தீவகத்திற்கோர் மீன்பிடித் துறைமுகம் வேண்டும்.
5. குறிகாட்டுவான் துறைமுகத்தில் மின்சாரம் உடனடியாக வேண்டும்.
6. சகல பாடசாலைகளிலும் உள்ள குறைகள் நிவிர்த்தியாக வேண்டும்.
7. பாடசாலைகளுக்குத் தணிப்பட்ட விளையாட்டு கைதானம் வேண்டும்.
8. வைத்தியசாலைகளில் தற்சமயம் உள்ள குறைகளெல்லாம் நிவர்த்தியாக்கப்படல் வேண்டும்.
9. தீவகங்களுக்குப் பொதுவாகச் சனம் மிகுநியாகவுள்ள மத்தியான இடத்திற் பலவசதிகள் கொண்ட வைத்தியசாலை அமைக்கப்படுதல் வேண்டும்.
10. முதற்தரமான பிரயாணவசதி வேண்டும். முடியுமானால் வேலைணத்துறை வரையும் புகையிரதப் போக்குவரத்து வேண்டும்.

11. தச்சத்தொழில் பாடசாலை ஊருக்கு மத்தியான இடத்தில் அவசரம் வேண்டும்.
12. பாதைகள், பரலங்கள், ரேட்டுக்கள் அமைக்கவேண்டும் புதுப்பிக்கவேண்டும். பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.
13. விவசாயத்திற்கும், கால்நடைக்கும் வேண்டிய அபிவிருத்தி வகைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.
14. தீவகமக்களின் வர்த்தக, விருத்திக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.
15. தீவக மீன்பிடித்தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை கிடைக்காத சகல உதவிகளும், வசதிகளும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவர்களின் கீழ்நிலையை நீக்க என்னென்ன வழிவகைகளைக் கைக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றை யெல்லாம் அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும்.
16. பல வருடங்களுக்கு முன்னரே வாக்குறுதி பண்ணியபடி புங்குடுத்திலிருந்து காரியாதிகாரி கந்தோர் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
17. குறிக்கப்பட்ட தீவுகளுக்குக் கிடைக்கும் பண உதவிகளை அவற்றுக்கே செலவு செய்து கொடுக்கும்படியும் வேண்டுகின்றோம்.

மேற்காட்டிய எமது தேவைகளையும், எமது தீவகத்திலுள்ள தீர்க்கமுடியாத குறைகளையும் வெகுகெதியில் நீக்கி எமக்கு விமோசனம் செய்து தருமாறு கேட்கின்றோம்.

தாயகத்திற்காக வாழ்தல் விளையாட்டன்று, அஞ்சானம் நேர்மை, தியாகம் இந்த மூன்று பண்புகளையும் எப்போதும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

* * *

எம்நாட்டுக்காக எதையும் அழிக்கத் தயாராய் இருப்பதன்று நாட்டுப்பற்று. எதையும் உண்டாக்கத் தயாராக இருப்பதுதான் உண்மையான நாட்டுப்பற்று.

ஸெடன் தீவு

திரு. சி. சிற்றம்பலம்
அதிபர், ஈராக்காலி தமிழ் வித்தியாலயம்

ஊர்காவற்றுறை

ஸெடன் தீவின் வடமேல் திசையில் வடக்கும் மேற்கும் கடலும், தெற்கும் கிழக்கும் கரம்பொனையும் எல்லையாகக்கொண்டு சப்த தீவுகளின் தலைநகராக விளங்குகின்றது. மேற்குத் திசையில் அமைந்துள்ள பருத்தியடைப்பும் இதன் பகுதிக்குள்ளடங்கும். இங்கு இலங்கையின் வடக்கில் பிரதானமான ஒர் இயற்கைத் துறைமுகமாகும். இந்தியா, பர்மா முதலிய நாடுகளிலிருந்து வரும் வாணிபக் கப்பல்கள் தங்கிச் செல்லும் துறைமுகமாக விளங்கியதுடன், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் காவல்துறைமுகமாகவும் விளங்கியது. இங்கு நன்னீர் கிடையாது. அயலில் ஊருண்டி என்ற நன்னீர்க் கிராமம் உண்டு. ஊருண்டிக்குச் சென்று நன்னீர் எடுத்து வந்தனர். அக்காலத்தில் இங்கு நன்னீர்த் தேக்கங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். இந்நன்னீர்க் கேணிகள் உண்பதற்கு நீர் வழி சியமையால் ஊருண்டி என்ற பெயர் பெறலாயிற்று. இந்நன்னீர்க் கேணிகள் நாளடைவிற் சிதைந்து போயிருக்கவேண்டும். ஆயினும் இக்குறிச்சியில் இன்றும் நன்னீர் பெறக்கூடியதாயிருக்கின்றது. ஊரைக் காவல் செய்யும் ஊர்காவற்றுறை என்றும் ஊருண்டி உண்ணும் நீர் வழங்கியமையால் ஊருண்டி எனக் கொள்வதே ஏற்படுத்தயதாகும். இப்பகுதி நாராந்தஜை ஊராட்சி மன்றத்திற் பிரிக்கப்பட்டு பட்டினசபையின் ஆட்சியின் கீழ் விடப்பட்டுள்ளது.

துறைமுகத்துக்குத் தென் மேற்குத் திசையில் ஊருண்டிக்குச் செல்லும் வீதியிற் கடற்கரையோராற் கட்டப்பட்ட கோட்டை ஒன்று அழிந்து, சிதைந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றது. இக்கோட்டையை வெடியரசன் கட்டியதாகவும் சூறப்படுகின்றது. இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு சிறந்த காளைமாடுகள், ஆடுகள் என்பவற்றை இக்கோட்டையின் பக்கத்தில் அடைத்து வைத்துப் பராமரித்தனர். இப்பொழுதும் அவ்விடம் மாட்டுக் காலை என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கிருந்து, சங்கு இந்தியாவுக்கு மிகுதியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இதனால் தீவுப்பகுதி மக்கள் நல்ல வருவாய் பெறக்கூடியது.

யதாக இருந்தது. பலதீவுகளிலும் எடுக்கப்படும் சங்குகள் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. சங்குகளைச் சேகரித்து வைக்கப்பட்ட இடம் சங்குமால் என இன்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் சங்கு ஏற்றுமதி செய்தல் கைவிடப்பட்டது. தொற்று நோயாளர்களைப் பராமரிப்பதற்கென ஒரு வைத்திய சாலையும் இந்த இடத்தில் அழைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் இன்று அதன் சுவர்களை மாத்திரம் காணக் கூடியதாக உள்ளது. பொன்னுலை வரதாசாப் பெருமாள் கோயிலை இட்டது, அதன் கல்லீக்கைத் தாங்கலாகக் கொண்டு வந்து துறைமுகக் கடலிலுள்ள கடற் கோட்டையை ஒல்லாந்தர் கட்டினர். ஹக்மன்கில் என்ற ஒல்லாந்த தளபதி கட்டியபடியால் இதற்கு ஹக்மன்கில் என்ற பெயர் வழங்குகின்றது.

இங்கு விவசாய நிலம் இல்லை. ஊருண்டியில் சிறு பகுதியில் தோட்டச்செய்கை நடைபெறுகின்றது. ஒன்றரைமைல் நீளமும் மூக்கால் மைல் அகலமும், மூன்று மைல் சுற்றளவும் கொண்டது. பட்டினத்தைச் சுற்றி மக்கள் நெருக்கமாக வசிக்கின்றனர். புனித அந்தோனியார் கல்லூரி இங்குள்ள மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றது. 512-க்கும் மேற்பட்ட பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் இப்பாடசாலையில் 20 ஆசிரியர்கள் வரை கடமையாற்றுகின்றனர். கரம்பொனைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் யாழிப்பாணப் பிழப்பாக இருந்தவருமான வண. எமிலியானுஸ் பிள்ளை அவர்களின் பெயரில் தொழில் நுட்பக்கல்லூரியொன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ளவர்கள் சிறந்த கடலோடிகளை விளங்கினர். தற்பொழுது அரசாங்க சேவையைப் பெறிதும் நாடுகின்றனர். படித்த பல இளைஞர்கள் பிறநாட்டுக் கப்பல் களில் மாலுமிகளாகச் சேர்ந்துள்ளனர். இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி, கிராமிய வங்கி என்பன திறக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கும் வர்த்தகர்களுக்கும் உறுதுணையாக விளங்குகின்றன. இங்குள்ள அரசாங்கக் காரியாலயங்கள் பொதுத்தாபனங்களுக்கு நிரந்தரமான சொந்தக் காரியாலயங்கள் இல்லை. இவையாவும் தனியாரின் வாடகை வீடுகளிலேயே இயங்குகின்றன.

கடல்வாணிபம் வீழ்ச்சியடைந்தமையாலும் சப்ததீவு மக்கள் இத்துறைக்கத்தைக் கைவிட்டமையினாலும் இதன் வளர்ச்சி தடைப்படலாயிற்று. தற்பொழுது கரையூர், பாசையூர், மயிலிட்டி முதலிய இடங்களிலுள்ள மின்வர்கள் இத்துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். பழங்குடியை வாய்ந்த இப்பட்டினத்தின் அபிவிருத்தி பல ஆண்டுகாலமாக கவனிக்

கப்படாதிருக்கின்றது. அரசாங்கத்தினதும் இப்பகுதி தேசிய பேரவை ஹப்பினர்தும் அசிரத்தையே இதற்குக்காரணமாகும். சுலை அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்கும் நிரந்தர சொந்தக் கட்டடம் உடனடியாகக் கட்டப்படவேண்டும். சிறைதந்துபோயிருக்கும் வாடிவீட்டை புனர் நிர்மாணம் செய்வதோடு உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவரக்கூடியதாகப் பட்டினத்தை விரிவு படுத்தி அழுகால் செய்யவேண்டும். வடபகுதியில் சிறந்த மீன்பிடித் துறைமுகமாக அபிவிருத்தி செய்வதோடு மீன் பிடிப்படக்கூள் கட்டுவதற்கும் அவற்றைத் திருத்துவதற்குமான ஒரு நவீன தொழிற்சாலை அழைக்கப்படவேண்டும். இங்குள்ள மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேண்டும். இதற்கென பாரிய குழாய் நிர்த்திட்டை உருவாக்கப்படவேண்டும். பொதுமக்களும் இவற்றில் அக்கறை காட்டினால் நகரம் வெகு விரைவிற் சிறந்து விளங்கும்.

பழைய வியாபார ஸ்தலங்களும், காவல் நிலையம், நீதி ஸ்தலம், சங்கக் காரியாலயம் முதலியனவும் உண்டு. மீன், மரக்கறி மற்றும் மக்களின் தேவைகள் எல்லாம் பூர்த்தி பண்ணக்கூடிய வகையிற் சந்தையும் உண்டு. வருங்காலம் ஊர்காவற் றுறை ஒரு சிறந்த துறைமுகமாய்ப் பட்டினமாய்ச் சிறந்து விளங்கும்.

வேலைகள்

கிழக்கு மண்கும்பாளையும், மேற்கு சரவணை புளியங்கூடல் சுருவிலையும், வடக்கும் தெற்கும் கடலையும் எல்லையாவடையைது இக்கிராமம். எனினும், வடக்கில் ஊர்காவற்றுறை யாழிப்பாணம் வீதிக்குட்பட்ட தென்பகுதிக்குள்ளேயே மக்கள் வாழ்கின்றனர். வீதிக்கு வடபுறம் பரந்த வெளியாய் மேச்சல் தரையாக உள்ளது. வேலைகளைகிராமாட்சி மன்ற ஆட்சியிலிருந்து நாரந்தனைகிராமாட்சி மன்றம் பிரிவதற்கு முன்னர் இது ஒரு சிறுகிராமமாகவே இருந்தது, 1952-இல் இவ்விரு கிராமாட்சி மன்றங்களின் எல்லைகள் வகுக்கப்பட்ட பொழுது சோளாவத்தை பள்ளம்புலம் ஆகிய சரவணை கிழக்கும், புளியங்கூடல், சுருவில் ஆகிய கிராமங்களின் கிழக்குப்பகுதியும் வேலைகளையுடன் சேர்க்கப்பட்டன, வேலன் என்ற பிரதானியின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருந்தமையால் வேலைகளையுடன் பொய்க்காலமாக கவனிக் 6

வேலணையாயிற்று என்று வேறுசிலர் கூறுவது. ஒல்லாந்தர் ஊர்காவற்றுறையைக் கைப்பற்றிய பின்னர் தமதாட்சியை நிலை நிறுத்துவான்வேண்டி வங்காளவடிக் சந்தியிலிருந்து கால்மைல் தொலைவில் ஒரு கோபுரத்தைக்கட்டிக் கடல்வழியாக வரும் அந்நியரின் வருகையைக் கண்காணித்து வந்தனர். இக்கோபுரத்தின் சிதைவை இன்றும் காணலாம். சுமார் நான்குமைல் நீளமும், மூன்றுமைல் அகலமுங்கொண்ட இக்கிராமத்தில் 578 குடும்பத்தினரும் 4788 வாக்காளரும் உள்ளனர்.

புங்குடுதீவு, வேலணை பால இணைப்புக்கு முன்னரும் புங்குடுதீவு, நயினுதீவு, நெடுந்தீவு மக்கள் யாழிப்பாணம் செல்வதற்கு வேலணையைப் பிரதான இறங்குதுறையாகப் பாவித்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி சுமார் 1900 ஆண்டளவில் அராலியைச் சேர்ந்த முத்தையா என்பவர் தீவுப்பகுதி மணியக்காரராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் அராலியிலிருந்து வந்து வேலணையில் தங்கி தமது அலுவல்களைக் கவனித்தார். அக்காலத்தில் அராலித்துறை தீவுப்பகுதி மக்களுக்குப் பிரதான போக்குவரத்துத் துறையாக விளங்கியது. போக்குவரத்து வசதி குறைந்த அக்காலத்தில் அராலியில் இருந்து வேலணைக்கு வந்து தமது அலுவல்களைக் கவனிப்பது இவருக்குச் சுலபமாயிருந்தது. எனவே இவர் தமது அலுவலகத்தை வேலணையில் நிறுவினார். அத்துடன் ஆங்கில துரைத்தனத்தார் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கென வாடிவீடும் இங்கு அமைக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து வேலணை முக்கிய இடத்தைப் பெறவாயிற்று. இவரைத் தொடர்ந்து இவரது மகன் சோமசுந்தரம் மணியக்காரரானார். இவர் வேலணையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறி இருந்தார். மற்றும் சேர். வை. துரைசுவாமி, மருதையினர் சட்டம்பி ஆகியோரும் வேலணையின் வளர்ச்சியிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தனர். இதனால் ஏனைய தீவுகளின் வளர்ச்சி தடைப்படலாயிற்று. 1945ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் தீவுப்பகுதியில் மத்திய மகாவித்தியாலயமொன்றினைப் புங்குடுதீவில் அமைக்க முன்வந்தது. ஆயினும் வேலணையின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்களின் சூழ்ச்சியினால் வேலணையிலேயே அக்கல்விக்கூட்டு அமைக்கப்பட்டது. ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அட்பர் பிரிவு தீவுப்பகுதி வடக்கு, தீவுப்பகுதி தெற்கு எனப் பிரிக்கப்பட்டுத் தீவுப்பகுதி தெற்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தையும் புங்குடுதீவில் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கை எழுந்தபோதிலும் தற்போதைய

பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் செல்வாக்கினால் இக்காரியால யம் வேலணையில் நிறுவப்பட்டது. ஊர்காவற்றுறைக் கல்வி வட்டாரம் இருபிரிவாக்கப்பட்ட பொழுதும் ஊர்காவற்றுறை கல்வி வட்டாரம் என்ற பெயரை மாற்றி வேலணைக் கல்வி வட்டாரம் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இதனாலும் மற்றைய தீவகங்களின் வளர்ச்சி தடைப்படலாயிற்று.

அக்காலத்தில் புத்திரங்கொண்டார் உடையாராக இருந்தார். இவர் பெருங்களத்தின் கீழ்க் கரையில் மாதன் என்பவருடைய காணியில் ஒர் அம்மன் ஆலயத்தை உருவாக்கினார். இவரின் பின் உடையாராக வந்த இவர் மகன் இராமலிங்க உடையார் காலத்தில் இவ்வாலயம் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்ததென்பர். மேலும், மாதன் என்பவருடைய காணியில் அம்மன்சிலையொன்று காணப்பட்டதென்றும், அவ்விடத்தில் சிறுகொட்டி வழைத்து வழிபட்டு வந்தாரென்றும், இவ்வாறு இருக்கும்பொழுது புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த கதிர்காமு என்ற துறவியாரின் கனவில் அம்மன் தோன்றித் தனக்கு ஆலயம் அமைக்கும்படி கூறியதாகவும் அதன்படி அவர் வேலணைக்கு வந்து கோயில் கட்டினார் என்றும் அக்கோயிலே பெருங்களத்து முத்துமாரி அம்மன் கோயிலென்ற பெயருடன் பிரசித்தி பெற்று விளங்கு கின்ற தென்றும் வேறுசிலர் கூறுகின்றனர். இக்கோயிலின் அயலில் செல்லப்பா சுவாமியார் நால்வர்மடம் என்ற பெயரில் மடம் ஓன்றினை அமைத்துச் சைவமதத்தினை வளர்த்து வருகின்றார். குறும்புப்பிடிடி என்ற இடத்திற் புத்தகோயிற் ஒன்று இருந்து அழிந்துள்ளதாக அறியக்கூடகின்றது. இப்பொழுது இந்த இடத்தில் ஒர் வைரவர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கிராமத்தின் தென்கிழக்கில் வெள்ளைக் கடற்கரை என்ற விடம் உண்டு. இவ்விடத்தின் அயலில் உள்ள சாட்டியில் போர்த்துக்கேயர் 16ஆம் நூற்றுண்டில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். இக்கோட்டை வளவில் மாதா சிலையொன்றினை வைத்து வழிபட்டு வந்தனர். பின்னர் கண்ணேடிச்சாமியார் என அறியப்பட்ட பேதுருகே பெற்றங்கோர் என்பவராற் சிறுகோயில் கட்டப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேயர் கோட்டையைக் கைப்பற்றி அழித்தபொழுது மாதாசிலையைக் கிணற்றுள்ள போட்டு விட்டனர். பின்னர் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் அழிந்து போன கோட்டையின் முன் சிறிய கோயிலென்றைக் கட்டி விட்டனர். 1789இல் வளர்ச்சியடைந்த இக்கோயில் 1850-இல் தீக்கிரையாயிற்று. 1928இல் வரை அந்தோணி குரவரின் பெருமூயற்சி

யால் இன்றைய சிந்தாத்திரை மாதா கோயில் கட்டப்பட்டது. இது இன்று கத்தோலிக்க சமயத்தவரின் பிரதான வணக்கத் தலமாக உள்ளது.

சாட்டி கோயிலுக்குக் கிழக்கில் இரு மூஸ்விம் பள்ளி வாசல்கள் இருக்கின்றன. தற்பொழுது ஒரு மூஸ்விம் பாடசாலை யும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகச்சிறிய அளவில் மூஸ்விம் மக்கள் இங்கு வசிக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணத்து மூஸ்விம் மக்கள் இப்பள்ளிகளுக்கு யாத்திரை செய்து தொழுகை நடாத்துகின்றனர்.

போர்த்துக்கேயர் வெள்ளைக் கடற்கரையில் வந்திறங்கிய காலத்தில் அவ்விடத்தில் பிரசித்தி பெற்ற சைவசமயத்தவரின் அம்மன் ஆலயம் ஒன்று இருந்தது. போர்த்துக்கேயர் இவ்வாலயத்தை இடித்த பொழுது அங்குள்ளோர் அம்மன் சிலையை எடுத்துச் சென்றனர். அதன் பின்னரே போர்த்துக்கேயர் அங்கு தமது கோட்டையைக் கட்டினர் என்பர். இவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட அம்மன் சிலைதான் நாரந்தனை தான் தோன்றி அம்மன் அல்லது பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் என ஊகிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

1873இல் மிசனரிமார் வங்களாவடியில் காரியாலயம் கட்ட காணி வார்ஸ்கினர். பின்னர் 1914 ஆம் ஆண்டில் வங்களா வடிச் சந்தியில் கோயிலும் பள்ளிக்கூடமும் கட்டினர். இதற்கு 50 மார் தூரத்தில் 1925இல் விஜயரத்தினம் என்பவரின் மூயற்சியால் சைவப்பாடசாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. வேலைண மேற்கில் கந்தப்பர் என்பவரால் ஒரு சைவப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலை கந்தப்பர் வித்தியாசாலை என அழைக்கப்பட்டுவந்ததெனினும் இன்று இது சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்ற பெயரூடன் விளங்குகின்றது. இப்பாடசாலையில்தான் மந்திய மகாவித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று அதன் அயலில் தனியானதோர் கல்விக் கூடமாக விளங்குகின்றது. இதற்கு மேல் திசையில் சுருவில் வீதியில் நடராசா வித்தியாசாலை உண்டு. வேலைண வடக்கில் ஆத்தி சூடி என்ற ஆம்பப்பாடசாலையும் தெற்குக் கடற்கரையை யடுத்து ஜயஞர் வித்தியாசாலையும் பெருங்குளத்தில் ஒரு மகா வித்தியாலயமும் செட்டி புத்தில் ஓர் ஆம்பப் பாடசாலையும் இருக்கின்றன. இப்பாடசாலைகள் முன்னர் யாழ்ப்பாணம் கல்வி வட்டாரத்துடன் இணக்கப் பட்டிருந்தன.

இங்கு விவசாயமே பெருமளவில் செய்யப்படுகின்றதா யினும் தோட்டச்செய்கையிலேயே அதிக கவன செலுத்தப் படுகின்றது. வேலைணத் துறைமுகம் மீன்பிடித்தொழிலுக்கு மிகவும் விசேடமுடையது. சாட்டிக் கடற்கரை சுகவாசஸ் தலத்திற்குச் சிறந்த இடமாகும். இங்கிருந்துதான் புங்குடு தீவு ஊர்காவற்றுறைப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் விநியோகிக் கப் படுகின்றது. இன்று வங்களாவடி துரிதமாக வளர்ச்சி யடைந்து வருகிறது. கிராமிய குடிநீர்த் திட்டத்தின் கீழ் குழாய் நீர் விநியோக வெலைகள் முடிவுறும் தறுவாயிலிருக்கின்றது. இக்கிராமத்தினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் தேசியப் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கும்வரை இதன் வளர்ச்சியைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

கரம்போன்

லூடன் தீவின் மேற்கில் வடக்கு, தெற்கு, மேற்கு திசைகளில் கடலையும், வடமேற்கில் ஊர்காவற்றுறை பருத்தியடைப்பையும், கிழக்கில் நாரந்தனையையும் எல்லையாகக் கொண்டது கரம்பொன் கிராமம். கதிரன் என்ற பிரதானியின் அதிகாரத்துள் இருந்தமையால் கரம்பன் என்ற பெயர் வந்த தென்று ஒருசிலர் கூறுவர். புராதன காலந்தொடக்கம் முருக வழிபாடு இருந்து வந்துள்ளது. பழந் தமிழர் தாம் வாழ்ந்த இடங்களுக்குத் தமது வழிபாடு கடவுளின் பெயரை இட்டு வழங்கி வந்துள்ளனர். இதற்கமைவாக முருகப்பெருமானின் பெயர் களுள் ஒன்றுகிய கடமீபன் என்ற பெயரைத் தாம் வாழ்ந்த கிராமத்திற்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். நாள்தைவில் கடமீபன் என்பது கரம்பன் என மருவி வழங்கப்படுவதாயிற்று. மேலும் பன்னிரு கரங்களை உடையவன் முருகன். அப்பெயராலே கரம்பன் என வழங்கிய இன்று கரம்பொன் என அழைக்கப்படுகின்றது எனவும் கூறுவர்.

ஆர்காவற்றுறை சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியபோதும் அனாலைதீவு, நயினுதீவு, எழுவைதீவு, நெடுந்தீவு ஆகிய தீவுகளிலிருந்து வருபவர்கள் கரம்பொன் மேற்கில் அமைந்திருக்கும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திற்கருகில் அமைந்துள்ள இறங்குதுறையில் வந்திறங்கி ஒரு பகுதியினர் அராலித்துறை முகம் வழியாகவும், ஒருசிலர் காரைநகர் வழியாகவும் யாழ்ப்

பாணத்திற்குப் போக்குவரவு செய்தனர். இவர்கள் தங்கிச் செல்வதற்கென இறங்குதுறையிலும் கரம்பொன் மேற்கிலும், கிழக்கிலும் மடங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. ஊர்காவற்றுறை துறை முகம் மூலம் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் யாத்திரை செய் வோர் தங்கிச் செல்வதற்கென “மங்களவார மடம்” என்ற பெயரில் ஒரு மடம் தாபிக்கப்பட்டது. இம்மடங்கள் யாவும் யாத்திரிகர்களுக்கும் பிரயாணிகளுக்கும் உண்டியும் உறையுரும் கொடுத்துதலியதுடன் சைவசமயப் போதனைகளும் கடவுள் வழிபாடும் ஆற்றிவந்தன. நாள்தைவில் மேற்கு கிழக்கு மடங்களில் முருகனின் வேல் தாபிக்கப்பட்டு முருகவழிபாடு நடை பெறலாயிற்று. இவ்வாறு முருகவழிபாடு ஆரப்பிக்கப்பட்ட இம்மடங்கள் காலகத்தியில் முருகன் ஆலயங்களாக மாற்ற மடைந்து இன்று பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஆயினும் இன்றும் ஊர்மக்கள் இவ்வாலயங்களை மேற்கு மடம், கிழக்கு மடம் என்றே அமைத்து வருகின்றனர். இறங்குதுறையில் அமைந்தமடம் அதன் கவடு தெரியாமலே அழிந்துவிட்டது. “மங்களவார மடம்” ஒன்று மட்டும் மடம் என்ற பெயருடன் அழிந்துபோகும் நிலையில் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் கடல் வாணிபம் செய்த இந்தியச் செட்டியார் ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகத்தில் சாக்குகளை இறக்கி வாணிபம் செய்த காலத்தில் தாம் தங்கிச் செல்வதற்காக இம்மடத்தைத் தாபித்ததாகச் சொல்வர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பலபாகங்களிலும் ஏராளமான காணிகள் இந்த மடத்துக்குச் சொந்தமாக உள்ளது. 1848 ஆம் ஆண்டு சிதம்பரச்சுப்பையச் செட்டியார் என்பவர் பல காணிகளை மடத்துக்குத் தர்மசாதனம் செய்துள்ளார் என அறியக்கிடக்கிறது.

மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் மிகப் பழைமையானது. இவ்வாலயம் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதெனக் கூறுவர். இப்பகுதி யிற் கத்தோலிக்க மதம் பரவிய காலத்திற் கத்தோலிக்கால் இவ்வாலயம் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுப் பின்னர் சிறு ஆலயமாக உருப்பெற்றது, ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்பக் காலத்தில் இங்கு கொள்ளுகிறோம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஆங்கில அரசாங்க ஏஜன்டு இவ்வாலயத்தை இடித்து விடும்படி கட்டளையிட்டானும். இதனை அறிந்த ஊர்மக்கள் கோயிலை இடித்தால் நோய் தீவிரமாகப் பரவி ஊர்மக்களைப் பலிகொண்டுவிடுமென்றும் அம்மனுக்குச் சாந்தி செய்து வழிபடின் நோய் அகன்றுவிடுமென்றும் கூறிக் கோயிலை

இடிக்கவிடாது தடுத்தனர் என்றும், ஒருவார் காலத்துள் நோய் முற்றுக் கீங்காதுவிட்டாற் கோயிலை இடித்துவிடுவதாகக் கூறிச் சென்றுள்ளனவும், ஊர்மக்கள் அம்மனுக்குப் பூசை வழிபாடு செய்தபடியால் அவன் கொடுத்த காலக்கெடுவுக்கள் நோய் நீங்கியதாகவும் அதன் காரணமாகவே கோயிலை இடிக்காது கவனிப்பாரற்றுச் சிதைவடையலாயிற்று. சிதைவுற்றிருந்த இவ்வாலயத்தை திரு ச. சங்கரசிவசம்பு என்பவர் சைவப்பெருமக்களின் உதவியுடன் புனருத்தாரணம் செய்வித்துள்ளார். இவ்வாலயத்தில் நவராத்திரி விழா சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. நவராத்திரி காலத்தில் ஸ்ரீமகாமேருயந்திர பூசை நடைபெறுவது இவ்வாலயத்தின் சிறப்பாகும்.

நாரந்தனை ஊராட்சிமன்றத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட புக்கிராமம் அறுநாற்று எண்பத்துமூன்று குடியிருப்பாளர்களை நாலாயிரம் வாக்காளரையும் கொண்டது. இக்கிராமம் இரண்டரைமைல் நீளமும், இரண்டு மைல் அகலமும், ஆறுமைல் சுற்றளவும் கொண்டது. விவசாயமே இங்குள்ள மக்களின் பிரதான தொழிலாகும். சிலர் அரசாங்கச் சேவையிலும் வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். போதியளவு விவசாய நிலங்கள் இருந்தபோதிலும் தோட்டப் பயிர்க்கெய்கையிலேயே அதிக ஆர்வங்காட்டுகின்றனர். பண வருவாயினைக் கொடுக்கும் மிளகாய், வெங்காயம், புகையிலை முதலிய தோட்டப் பயிர்களையே விரும்பி உற்பத்தி செய்கின்றனர். தோட்டச் செய்கையைப் போன்று நெற்பயிர்க்கெய்கையில் அதிக ஆர்வங்காட்டப்படுவதில்லை.

எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் இங்கு இல்லையென்றே சொல்லலாம். சைவமும் தமிழும் வளர்ப்பான் வேண்டி மேலைக் கரம்பொனில் மகாதேவசவாமிகள் பிடி அரிசி சேகரித்து சன்முகநாத வித்தியாசாலை என்ற பெயருடன் ஒரு பாடசாலையைத் தாபித்தார். இப்பாடசாலையில் அனலைதீவு எழுவை கற்றுச் சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்பு வரை கல்வி கற்றுத் தேர்ச்சி அடைந்துள்ளனர். இன்று இப்பாடசாலை மகாவித்தியாலயமாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டு பண்ணிரண்டு மேற்பட்ட மாணவர்கள் பயில்கின்றனர். 15 ஆசிரியர்கள் பயிற்றுகின்றனர். கீழைக் கரம்பொனில் ஈர் ஆரம்பப்பாடசாலை இருக்கின்றது. ஊர்காவற்றுறை

அரசினர் வைத்தியசாலையும், உதவி அரசாங்க அதிபர் காரி யாலயும் கிழக்குப் பகுதியிலே அமைந்துள்ளன. கரம்பன் சிறிய புல்ப மகாவித்தியாலயம் எனப் பெண்களுக்கான ஓர் உயர்ந்த பாடசாலையும் இப்பகுதியில் இருக்கின்றது. இப் பெண்கள் பாடசாலையில் 400-க்கு மேற்பட்ட பெண்களும் 100-க்கு மேற்பட்ட ஆண்களும் படிக்கின்றனர். ஓர் ஆணும் 16 பெண் ஆசிரியர்களும் கடமையாற்றுகின்றனர். இக்கிராமத் தில் இரு கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் இருந்தபோதிலும் நல்லமுறையில் இயங்கிக் கிராமத்திற்குப் பணிபுரிவதாக இல்லை.

படித்துப் பட்டம் பெற்று அரசுக்கேவயிலீடுபட்டவர்களும் பெரும் வியாபாரிகளாக உள்ளவர்களும் தாம் பிறந்த கிராமத்தை விட்டு நகர்ப் புறங்களுக்குச் சென்று குடியேறுகின்றனர். இதனால் இவர்களது சேவை கிராமத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. பொருளீட்டுவதில் அக்கறை காட்டும் அதே வேளையிற் கலைச் செல்வங்களைப் பேணவோ வளர்க்கவோ காட்டுவதில்லை. பணப் பயிர் உற்பத்தியில் ஈடுபாடு கொண்டு உணவு உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாத காரணத்தால் பெரும்பாலான வயல் நிலங்கள் குளங்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன. மேலும் இந்நிலை நீடிக்காது தடைசெய்யப்படவேண்டும். பொது நூல் நிலையமோ, வாசிக்காலையோ இல்லாதது பெருங்குறையாக உள்ளது. இக்குறையினைப் போக்குவதற்கு ஊராட்சி மன்றம் நடவடிக்கை எடுத்தலவசியம். இக்கிராமத்தின் வடக்குப் பகுதியில் மிஷனரிமார் ஆங்கிலக் கல்லூரியென்று நிறுவமுன் வந்த போதும் மதம் மாற்றம் செய்துவிடுவார்களென்று தடைசெய்த படியால் வட்டுக்கோட்டையில் அக்கல்லூரியைத் தாபித்தனர். அக்கல்லூரி இன்று பல்கலைக்கழக வளர்க்கமாக மிஸிர்கின்றது. இவ்வாறே சீநோர் தாபனத்தாரரைத் தொழிற்சாலை அமைக்க விடாது காரரநகருக்கு அனுப்பிவைத்தனர். இவ்விரண்டும் இப்பகுதியில் அமைந்திருப்பின் கிராமத்தின் முன்னேற்றங் கருதி இவ்வாறுன தவறுகளை விடமாட்டார்களென நம்புவோமாக.

நாரந்தனை

ஸ்டன்தீவில் வடக்கும் தெற்கும் கடலையும் கிழக்கில் சரவணையையும் மேற்கில் கரம்பொளையும் எல்லையாகக் கொண்டது நாரந்தனைக் கிராமம். நாராயணன் என்ற பிரதானியின் ஆட்சிக் குட்பட்டிருந்தமையால் நாரந்தனை என்ற பெயர் உண்டாயிற்று என்பர். மூலஸ்விநிலத் தெய்வமாகிய திருமால் வந்து அணைந்த எதாவது சேர்ந்த இடம் ஆகையால் திருமாலின் பெயராகிய

நாராயணன் அணைந்த இடம் நாரந்தனை என வழங்கலாயிற்று என்று வேறு சிலர் கூறுவர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இக்கிராமத்தின் வடத்திசையிற் கடற்கரைக்கு அண்மையில் 1951 ம் ஆண்டு கல்லு எடுப்பதற்காக வெடி வைத்தபொழுது கற்பாருடன் சேர்ந்து அழிய அம்மன் சிலையும் முதலாம் இராசஇராச சோழன் காலத்துத் தங்கநாணயங்களும் தங்க நகைகளும் கொண்ட பெட்டி ஒன்று வெளிவிந்துள்ளது. இதனை அறிந்த இவ்வூர்ச் சைவப்பெருங் குடிமக்கள் சிலை வெளிப்பட்ட இடத்தில் ஆலயம் அமைத்து அம்மன் சிலையைப் பிரதிட்டை செய்துள்ளனர். இவ்வாலயம் தான்தோன்றி மட்டுமல்லை ஆலயம் என்ற பெயருடன் சிறந்து விளங்குகின்றது. இவ்வாலயத்தைச் சூழவரப் புதிதாக ஒரு குடியேற்றம் அமைந்துள்ளது. தங்க நாணயங்களை யாழிப்பாணம் தொல்பொருட் காட்சிச்சாலையில் இன்றும் காணலாம்.

கரம்பொனிற் கல்விக்கூடம் அமைக்க முன்வந்த பாதிரி மார் தம்முயற்சி தடைப்பட்ட காரணத்தால் இக்கிராமத்தில் நிலம்பெற்றுக் கல்விச்சாலை அமைக்க நடுகல் நட்டபொழுது இங்கும் அவர்களது முயற்சி தோல்வியற வட்டுக்கோட்டைக்குச் சென்று யாழிப்பாணக் கல்லூரியைத் தாபித்தனர். இக்கிராமத்தின் மத்தியிற் கத்தோலிக்க மதத்தானாத்தினர் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமே இரு பாடசாலைகளை அருகருகே தாபித்து நடாத்திவிந்தனர். 1944ஆம் ஆண்டு வரையும் சப்ததீவுகளுக்கும் பரிட்சை நிலையமாகக் கல்வித்தினைக்களம் இப் பெண் பாடசாலையை அனுமதித்துள்ளது. உதவிநன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்றபின்னர் 1974ம் ஆண்டில் இரு பாடசாலைகளும் ஒன்றுக் குணைக்கப்பட்டுக் கணிட்ட உயர்தர பாடசாலையாக இயங்கி வருகின்றது. சைவப்பிள்ளைகளுக்கென யாழிப்பாணம் சைவவித்தியா விருதுத்திச்சங்கம் திரு. சி. தில்லை நாதர் என்பவரின் உதவியுடன் ஒரு சைவப் பாடசாலையை நிறுவினர். திரு. தில்லைநாதன் அவர்கள் சிலகாலம் இப்பாடசாலையின் உதவி முகாமையாளராக இருந்துள்ளார். இன்று இப்பாடசாலை கணிட்ட உயர்தரப் பாடசாலையாக மிஸிர்கிறது. இப்பாடசாலை களில் ஏறக்குறைய 600க்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் கல்வி கற்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு 26 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர்.

இக்கிராமம் இரண்டுமைல் நீளமும் ஒன்றறர மைல் அகலமும் ஐந்து மைல் சுற்றளவும் உடையது. ஐஞ்ஞாற்று எழுபது

குடியிருப்பாளர்களையும் மூவாயிரத்து அறுநூறு வாக்காளர்களையும் கொண்டது. ஓராட்சிமன்ற அலுவலகம் இக்கிராமத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. முப்பது ஆண்டு காலமாக இக்கிராமத்தில் இயங்கிவந்த அரசினர் காஸ்நடை மருத்துவ நிலையம் ஆகியவற்றைத் தேசியப் பேரவை உறுப்பினர் வேலைணக்கு இடம்பெயர்த்துள்ளார். தான் பிறந்த கிராமமாகிய வேலைணமிலேயே கலை அரசாங்க நிலையங்களும் ஒன்று சூழி அமைய வேண்டும் என்ற பேராவஸ் கொண்டு செய்வதாகவே இன்று மறு கிராம மக்கள் கருத வேண்டியுள்ளது. தீவகங்கள் சிறப்படைய வேண்டுமானால் ஆங்காங்கே அரசாங்க நிலையங்கள் அமைவதே காலச் சிறந்தது.

நாட்டிப்பற்று, மொழிப்பற்று இவைகளைத் தவிர மனிதனை உணர்வுகொள்ளச் செய்யும் பொருளோ பற்றே வேறில்லை.

* * *

உள்நாட்டின் நல் வளத்தைக் கண்டால்தான் வெளிநாட்டிற் புகழ்நிலைக்கும். அப்படி இல்லாத புகழ் காதித்ததில் எழுதிச்சருக்கரதான்.

* * *

தாயகத்திற்கு விடுதலை வேண்டுமா? துப்பாக்கி எடுக்காதே மக்களுக்கு அறிவு என்னும் கண்ணுலியைக் கொடு. விடுதலையைத் தானுக்குத் தேடிக் கொள்வார்கள்.

அல்லைப்பிட்டி

சி. இரத்தினசபாபதி,

அஞ்சல் அதிபர்

“சிவாஸம்”

அல்லைப்பிட்டி

“கிராம ராஜ்யமே ராமராஜ்யம்” என்று எடுத்தியம்பிய அண்ணல் காந்தியிட்கள் இந்தியா நாட்டின் இதயத்தினைக் காணவேண்டுமானால், கிராமங்களுக்குச் சென்றுதான் பார்வையிடவேண்டுமென்று கிரர்மங்களின் மேன்மையை எடுத்துக் காட்டினார். அத்தகைய பெருமைக்குரிய கிராமங்களின் அங்கமாக அல்லைப்பிட்டிக் கிராமம் உள்ளது. கல்விச் சாலைகளும் கோயில்களும் மருவி, அகலாத வீதிகளையுடையாழ்ப்பாண நன்நகரத்தின் தெண்பால் அண்டி நிற்கும் பண்ணைக்கடலின் ஊடுசெல்லும் 4 மைல் நீளமான வீதியைக் கடந்து கடற்கரை ஓரமாக மேற்கு நோக்கித் திரும்பி தென்மேற்கு மூலையில் தென்படுகின்றது. இலங்கையின் எழில்மிகு கிராமங்களின் வரிசையிலோ அல்லது வரலாற்றுப் பெருமையிலோ அன்றேல் நிகழ்காலத்துக்குரிய நாகரிக முதிர்ச்சியிலோ சிறப்பான இடத்தை பிடித்ததன்று. குறைந்த பட்சம் அல்லைப்பிட்டி என்றும் ஊர்ப்பெயர் கூட ஈழுமெங்கும் யாவரும் அறிந்ததொன்றில்லை. ஏறக்குறைய இரண்டு மைல் கிழக்குமேற்காக நீளமும் ஒன்றரை மைல் வடக்குத் தெற்குமாக அகலமும் கொண்ட சதுரவடிவை அண்மித்த பரப்பளவைக் கொண்டு வடக்குப் பண்ணைக் கடலினாலும் தெற்கே ஆழ்கடலினாலும் கிழக்கே அயற் கிராமமாகிய மண்டைத்தீவைத் துண்டிக்கும் பருவக் கடலினாலும் சூழப்பட்டு மேற்கே மண்கும்பான் என்றும் கிராமமும் அல்லைப்பிட்டி கிராமசபை எல்லைக்குள் அடங்கும். பெருமளவிற்கு மண்மேடுகளைக் கொண்ட மண்கும்பான் கிராமம் வடக்கிழ் தென் கடற்கரையோரங்களில் சுமார் நூற்றைப்பது யார் தூரத்திற்கான வண்டல்மண் கலந்த உவர்நீர்த் தகரைகளையும், அது தவிர்ந்த ஏணைபகுதிகளைனத்தும் ஆங்காங்கே பெரிய, சிறிய மணற்பரப்புகளையும் சமதார மேடுகளையும் இடையிடை அவற்றினாடுசெப்பஞ்செய்யப்பட்ட வயல்வெளிகளையும் கிழக்குக் கரையின் பிரதானமாகவும் மற்ற இடங்களிற் கலப்புற்றும் தோட்ட நிலங்களையும் உடையதாய் விளங்கும். சிறிய குக்கிராமமாகிய அல்லைப்பிட்டி குறுகிய மக்களையே எண்ணிக்கையாகக் கொண்டது. ஏறக்குறைய 1400 மக்களைக் கொண்டதாகவும் 850 வாக்காளர்களைக் கொண்டதாகவும் சமீப காலமிவரை உள்ளது. 5 வட்டாரங்களையடக்கிய கிராமச்சபை பிரதேசத்தில் மூன்று வட்டாரங்கள் அல்லைப்பிட்டியாகவும் மூன்டு வட்டாரங்கள்

மண்கும்பானுகவும் அமையப்பெற்றுள்ளன. கடல் அலைகள் கரையோரமாகவுள்ள மணற்பிடிட்டிகள் மீது மோதுவது போதும் அல்லைப்பிடிடி எனப்பெயர் கொண்டது, எனக்கூறுவர். இக் கருத்தை மறுதவித்து அல்லிக்கொடி படர்ந்து பரவியிருந்தமையால் அல்லிப்பிடிடி என்றிருந்ததாகவும் நாமம் மருவக் காலக் கெதியில் அல்லைப்பிடிட்டியாகியதாகவும் கூறுவர். என்னதான் மண்மலையான பெரும் மணற்பிடிட்டிகள் இருந்தபோதும் தற்போதைய மணல் ஏற்றுமதியாளரினால் அவை யாவும் அழிந்து சாதாரண நிலப் பிரதேசத்தை உடையனவாயின. கூட பகுதி சைவமக்களையும் கூட பகுதி கத்தோலிக்க மக்களையும் கொண்டதாய் எதுவித சாதிசமய இனமத வேற்றுமைகள் இன்றி மக்கள் வாழுகின்றனர். சைவர்கள் அனைவரும் வேளாண்மையிலும் கத்தோலிக்க மக்கள் அதிகமாய் மீண்பிடித் தொழிலிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

அத்துடன் விவசாயமும் சிறுசிறு கால்நடைவளர்ப்பும் சிறுதோட்டச் செய்கைகளும் இவர்களது தொழில். எத்தொழிலாலும் நல்ல முன்னேற்றத்தை இவர்கள் காணமுடியாது. புகையிலை காசுப்பயிராகவும் மிளகாய் வெங்காயம் பயறு தக்காளி உப-உணவுப் பொருள்களாகவும் பயிரிடுகின்றனர். இதுவரை இவ்வுர் மக்கள் அரசாங்கத்திலும் சரி தனியார் நிறுவனங்களிலும் சரி உயர்ந்த பதவிகளை வகித்தது குறைவு. தற்சமயம் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் ஓரளவு முன்னேற்றமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இங்கு பராசுக்கி தீவித்தியாசாலை, உரோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை என இரண்டு பாடசாலைகள் உண்டு. அல்லைப்பிடிடி மண்கும்பான் பாடசாலைகள் ஊர்காவற்றுறைக் கல்வி வட்டாரத்துக்குள் அமையாதது குறிப்பிடத் தக்கடே. அல்லைப்பிடிடி, வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க ஓர் இடமாகப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிமூலம் பண்டைய கலைச்செல் வங்களாகவும் காட்சிப் பொருள்களாகவும் அண்மையில் வெளிப்படத் தொடர்க்கியுள்ளன. வடபிரதேச அகழ்வு ஆராய்ச்சியாளர்கள் சந்தர்ப்பவசமாக மேற்கொண்ட ஆய்வுகளினால் இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் காணக் கிடைக்காத பல்வேறு வேலைப்பாடு கொண்ட சீன மட்பாண்டங்களையும் கிறீஸ்துவக்குப் பின் 10ம் நூற்றுண்டுக்குரியதெனக் கருதப்படும் கலையம்சம் பொருந்திய பண்டங்களையும் சோழர் காலச் சிற்பக்கலையம்சம் கொண்ட பஞ்சமணிகளையும் கண்டுபிடித்துள்ளனர். கிழக்குக்கரையோரமாகவுள்ள ஒல்லாந்தர் காலத்து முருகைக்கற்களால் கட்டப்பட்ட பாரிய மாதா கோவில் இன்று சிதைவுற்று இருக்கின்றது. அதன் சுற்றுடலில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் எண்ணியுள்ள

னர். இக்கோயிலின் அகள்ற பரப்பளவும் அதன் கிழக்குப் புறமாக 15 அடி அகலமுள்ள கடினமான களிமண்ணினாலே ஆக்கப்பட்ட வீதியொன்றும் கடற்கரையை நோக்கிச் செல்வதைக் காணலாம். அன்றியும் கடலின் ஆழமான பகுதி ஆறு என அழைக்கப்படுவதால் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இப்பகுதி ஒரு பிரபல்யமான துறைமூகமாக இருந்திருக்க வேண்டும். இப்பிரதேசத்தில் வழங்கப் பெறும் கப்பலாடி பறங்கிவயல் முக்கிராம் பிடிடி என்னும் பெயர்கள் இவற்றை வலியுறுத்துகின்றன. இன்னும் மண்டைதீவு, மண்கும்பான். அல்லைப்பிடிடி ஆகிய முக்கிராமங்களுக்கும் அல்லைப்பிடிடியே கோயில் பற்றாக்கிராம் விளக்குகிறது. 50 வருடங்களுக்கு முன்பு இங்கு பழைய காலத்திய பொன் நாணயங்களும் குஜராத்திப் பவுண்களும் முத்துமாலைகளும் கிடைத்துள்ளமை பழையகாலம் தொட்டே கடல் மார்க்கமான வெளிநாட்டுத் தொடர்பு உண்டென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இங்குள்ள பெண்மணிகளுக்கு பஜையோலையின் பன்னவேலையே குடிசைக் கைத் தொழிலாக முதலிடத்தை வகிக்கின்றது. ஓரளவுக்குத் தென்னை மரமும் அதிகமாக நல்லபயனைக் கொடுக்கின்றது. பழைய கலைகளில் நாட்டமுடைய பலர் இன்றும் கலையார்வம் உள்ளவர்களாய் வாழ்கின்றனர். நாட்டுக்கூத்து, தென்மோடி வடமோடி நாடகங்கள் நொண்டிநாடகம் பூதத்தம்பி நாடகம் முதலிய வற்றை இக்கால இளைஞர்களும் நடத்தி வருகின்றனர். நவீன முறைக்கேற்ற விதத்தில் படைப்புகளை ஆங்காங்கே அளித்துப் புத்துணர்ச்சியூட்டி வருகின்றனர். இலைமறை, காய்மறையாய் ஒருசில கவிஞர்களும் ஒளிந்து கிடக்கின்றார்கள், அவர்களுள் கவிஞர் பா. சத்தியசீலன் சிறுவர் கவிகளிலும் வாளனுவிப்பாடல்கள் மூலமும் பெயர்பெற்றவர். மற்றெருநூ கவிஞர் திரு. க. வா. ஆறுமுகம் அவர்கள் தமது தமிழ் எழுச்சிப்பாடல்களின் மூலமும் பகுத்தறிவும் பாடல்களின் மூலமும் பண்பட்ட நாடகங்களை இளைஞருக்கு ஆக்கிக் கொடுத்து எழுச்சி மிக்க இளைஞர் சமுதாயமொன்றை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். அவரது பாடல்களில் ஒன்று:

தமிழ் போல இனிதான மொழி ஏதங்மா? - அதை அழியாமல் நிலையாக வழி தேடம்மா இனிதான மொழிக்கு இறைவாரம்மா - அதன் பொருளான குறள் வாழ்வோர் பிறவாரம்மா.

இவ்விதமே பின்தங்கிய அல்லைப்பிடிடி நகரம் வருங்காலத்தில் எழுச்சி மிக்க இளைஞர்களால் திறமானதொரு தாயகமாக உருவாக்கப்படும்.

With the Best Compliments from

General Merchants
&
Commission Agents

V. Somasuntharam & Co.

234, Keyzer Street,
Colombo 11.

T'Phone: 26462

• • •

அன்பளிப்பு

V. சோமசுந்தரம் & கோ.

மொத்த வியாபாரியும் கொமிசன் ஏஜன்டும்
234, கெயிசர் வீதி,
கொழும்பு 11.

தொலைபேசி: 26462

மண்டைத்தீவு

திரு. க. கைலாசபிள் ஆவர்கன்
(சமாதான நீதிமான்)

மண்டைத்தீவு யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலுள்ள சுப்த தீவு கட்கும் தலையாய தீவாக அமைந்திருப்பதனால் மண்டைத்தீவு என்ற காரணப் பெயர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மண்டை - தீவு: தலைத் - தீவு: தலையாய தீவு

இத்தீவில் ஏறக்குறைய 3500 பேர் வசிக்கிறார்கள். தற்பொழுது சிலகாலமாக இப்பகுதி மக்கள் குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு குடிபெயர்ந்து செல்வதன் காரணமாகச் சனத்தொகை அதிகரிப்பின்றி இருந்த அளவிலேயே சில வருடங்களாக இருக்கின்றது,

மண்டைத்தீவில் ஏறக்குறைய 150 வருட காலத்தின் முன் அமெரிக்க மிஷனரி பாதிரிமார் வந்து கலாசாலையைன்றை உண்டாக்க இத்தீவிற் சொற்ப காலமிருந்து ஆலோசித்தனர். அந்த நாள்களில் உள்ள சமயப் பித்தர்கள் அமெரிக்க மிஷனரி பாதிரிமாரைத் துன்புறுத்தி நிஷ்டுரம் செய்யத் தொடங்கியதனால் அவர்கள் வட்டுக்கோட்டை சென்று ஆங்கு கலாசாலை ஸ்தாபித்து அதுவே தற்பொழுது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியாக விளங்குகின்றது. அவர்கள் அதனை இங்கு ஸ்தாபிதம் செய்திருந்தால் மண்டைத்தீவின் சரித்திரமே எப்பொழுதோ மாறி மிருக்கும். அதன்பின்னர் 100 ஆண்டுகள் வரையில் இங்கிலாந்தில் உள்ள திருச்சுபை மிஷனரி பாதிரிமார் மண்டைத்தீவு சிழக்கில் ஒரு கோவிலையும், மண்டைத்தீவு மத்தியில் ஒரு பாடசாலையையும் அமைத்துக் கூடிய விருத்தி செய்தனர். ஆனால் அவர்களுடைய சமயத்தில் மிகவிக்கச் சொற்பமானவர்கள் சேர்ந்திருந்தார்கள். அக்குடும்பங்கள் தற்பொழுது மண்டைத்தீவில் இருந்து வெளியேறிவிட்டன. கிட்டத்தட்ட 1912-ம் ஆண்டு வரையிற் செந்தமிழ்ப் பிரகாச வித்தியாசாலையென ஒரு சைவப் பாடசாலையை அந்நாளில் மண்டைத்தீவில் அரசுச்சுராகவிருந்த

பிரம்மழீ அகிலேஸ்வரசுர்மா மூலகாரணராகவிருந்து ஸ்தா பித்தார். அவருக்குப் பெருந் துணையாயும் பொருளுத்து செய்தும் உதவியவர் மண்டடத்தில் சுப்பிரமணியர் கணபதிப் பிள்ளை என்பவராகும். தற்போது இப்பாடசாலை மண்டடத்தில் மகா வித்தியாலயமாக விளங்குகின்றது. இது வேலைனா கல்வி வட்டாரத்துக்குள் அமைந்துள்ளது.

மண்டடத்தில் நான்கு பிரதானமான கைவ ஆலயங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய இடங்களாக விளங்கி வருகின்றன. கத்தோ லிக்க சமயத்தவருக்கு வழிபாட்டிடமாக கத்தோலிக்க தேவா லயமொன்றும் அந்நாட்தொடக்கம் இருந்து வருகின்றது. கத்தோலிக்க பிள்ளைகள் கல்வி பயிலத்தக்கதாகத் தேவா லயத் துக்கு அணித்தாய் ஒரு பாடசாலையும் இயங்கி வருகின்றது.

மண்டடத்தில் நெல் வயல்களும் மேட்டு நிலப் பயிராய்ப் புகையிலையும் சிறு தானியங்களும் செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றன. மண்டடத்தில் உற்பத்தியாகும் தானிய வகைகள் காய்கறி கீரை வகைகள் சுவையானவையாகவும் இருக்கின்றன.

1932-ம் ஆண்டில் மண்டடத்தில், அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் ஆகிய கிராமங்களை அங்கமாகக் கொண்ட அல்லைப்பிட்டிக் கிராமசபை பொது சனங்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டு தலைமை வகித்து வந்த கிராமச் சங்கம் உள்ளுரில் பல வசதிகளைச் செய்து வந்திருக்கின்றது. 1932-ம் ஆண்டு தொடக்கம் தொடர்ச்சியாக 32 ஆண்டுகளாக அல்லைப்பிட்டிக் கிராம சபைக்கு அக்கிராசனராக மண்டடத்தில் சுப்பிரமணியர் கணபதிப் பிள்ளையின் மகன் கைலாசபிள்ளை கடமையாற்றி வந்தார். 1969-ம் ஆண்டு அல்லைப்பிட்டிக் கிராமப் பிரதேசம் அல்லைப்பிட்டி மண்டடத்தில் கிராம சபைகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொரு தும் இவரே மண்டடத்தில் கிராமசபைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

தேடுவாற்று ஒரு தீவாகக் கிடந்த மண்டடத்தில் 1960.ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் முதலாம் திகதி பண்ணைப் பாலம் நிறைவேற்றப்பட்டதும் போக்குவரத்து வசதிகளும் அரசாங்கத்தால் கையேற்றப்பட்ட இ. போ. சபையின் பேரூர்திகள், யாழிப்பாணத்தையும் தீவுப்பகுதிகளில் லைடன், புங்குடுத்தில், மண்டடத்தில் ஆகியவற்றைத் தொடுத்து போக்குவரத்துச் சேவை பெருப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழிப்பாணத்திற்கு மிக அண்மையில் இருக்கும் இம்மண்டடத்தில் அரசினர் தகவல்

ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஓர் அஞ்சல் உபவானைவி நிலை யத்தை மண்டடத்தில் வட கிழக்குப் பகுதியில் உருவாக்கி நல்ல சேவையாற்றுகின்றனர்.

மண்டடத்தில் ஒரு பிரசித்திபெற்ற யோகியால் ஆசீர்வதிக் கப்பட்ட பூமியாகும். இற்றைக்கு ஏற்குறைய 90 வருடமாலில் கடையிற்கவாமி என அழைக்கப்படும் ஒரு பெரியார் மண்டடத்தில் அடிக்கடி வந்து தங்கிச் சென்றுள்ளார். அவர் உபயோகித்த கட்டில், தலையணை போன்றவைகளும், அவர் வசித்த கொட்டிலும் இன்றும் காணக்கூடியதாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றது. வருடா வருடம் இப்பெருமகனின் தினத்தில் குரு பூசையும் நடைபெற்று வருகின்றது.

மண்டடத்தில் மக்கள் கலை, கல்வி, கலாச்சாரம், சமயப்பற்றுள்ளவர்களாய்த் தேசாபிமானம் கொண்டவர்களாய் உழைப்பில் ஊக்கம் உற்சாகம் கொண்டவர்களாய் பல்லோராலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றனர். தோட்டச்செய்கையில் திறமையிக்கவாயும் அனேகமானானார் வர்த்தகர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். கொழும்பு, இரத்தினபுரி, தரணியக்கலை, நீர்கொழும்பு போன்ற இடங்களிற் புகையிலை வியாபாரத்திலும் அதிகமானானார் கடுபட்டுள்ளனர். கரையோர மக்கள் மீன்பிடித்தலையே பிரதான தொழிலாகக் கைக்கொண்டுள்ளனர். தபால் நிலையம், சனசமூக நிலையம் நூல்நிலையம் இவற்றால் மக்கள் நல்ல பயனடைகின்றனர்.

தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்தை முழுமையாகப் பெறுமலே தாங்கள் சுதந்திர மக்களைன்று நினைவுபார்களை விட, அடிமையாகக் கிடக்கும் மக்களிடம் ஆயிரம் மடங்கு வீரம் விளையும்.

* * *

எல்லைருவனுடைய பேச்சும் செயலும் மக்கள் அடிமைத் தனத்தைப் போக்குவின்றனவோ அவனே அத்தாயத் திருநாட்டின் தலைவன்.

அன்பளிப்பு

ஆ. வே. கணபதிப்பள்ளை
 &
சுகோதரர்
 சுருட்டு, புகையிலை வியாபாரி
 111, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி,
 கொழும்பு—13.

நாம் இனிக்கும் நாடு “அமுது”

வாயடங்கித் தூங்காத அலைகள் என்றும்
 மகிழ்ச்சியுடன் தாலாட்டும் வண்ணத்தீவு
 நோயடங்கும் தங்காற்றில் வாழ்ந்தமக்கள்
 நூரூண்டு வரலாற்றைக் கண்டதீவு
 தீயடங்குஞ் செந்தமிழில் தொட்டிலாட்டும்
 சேயிழையார் தாயினமாய் வாழுந்தீவு
 நேயமுடன் ஈழத்தாய் கழுத்திற்ருவி
 நித்திலமாய் விளங்குநெடுந் தீவநாடே.

பொற்சீந்திற் கொடிப்படரும் புதுமைநாடு
 புகழேந்தி கூத்தரெனும் புலவர்நாணச்
 சொற்சேர்க்கும் பாவலர்கள் வாழும்நாடு
 தொல்புகழின் சரித்திரங்கள் சுமக்கும்நாடு
 நற்பசுக்கள் பால்கொடுக்க மனைகளைல்லாம்
 நறுநெய்யில் நீந்திவரும் நல்லநாடு
 அற்புதமாய் வெடியரசன் கோட்டைகட்டி
 அந்நாளில் ஆட்சிசெய்த அமுதுநாடே.

நீண்டபெரும் பசும்போர்வை நிலத்தைழுட
 நிமிர்ந்தபரிக் குலம்நடத்தும் ஒட்டப்போட்டி
 முண்டபெரும் அன்பாலே பார்த்துப்பார்த்து
 முயலோடு ஆணிரைகள் பாடும்நாடு
 வேண்டுகின்ற மூலிகைகள் வளருநாடு
 விருந்தினரை வருந்தியழைக் கின்றநாடு
 தூண்டாத மணிவிளக்காய்க் கலைப்பீடங்கள்
 சுடர்விட்டே ஏளிசெய்யும் தொன்மைநாடே.

ஊனுறக்க மில்லாமல் மகவைப்பேணி
 உடல்தளர்ந்தும் மக்களையே உயிராய்க்காத்துப்
 பேணுகின்ற தாய்மார்கள் பிறந்தநாடு
 பரிவிரக்கம் மிகடருகிப் பெருகும்நாடு
 மாணிக்கத் தீவாளாம் ஈழமாதா
 மணிக்கரத்தில் முத்தேந்திப் பரதநாட்டின்
 காணிக்கைப் பொருளாகக் கொடுத்தவேளை
 கைதவறிக் கடல்வீழ்ந்த கதையின்நாடே

(நெநுந்தீவு ரேமான் கத்தோலிக்க பாடசாலையின் தொண்ணு
 ருவது ஆண்டுவீழா மலரிலிருந்து பெறப்பட்டது) —நல்நி—

தீவகமே சிந்தனை செய்

தீவகன்

என்னருமைத் தாயகமே! தாயகத்தின் வருங்காலச் செல்வச் சிருப்ரகளே! உங்களின் அறிய சிந்தனைக்கும் தீர்க்கமான முடிவுக்கும் என் அன்பான பணிவான வேண்டுகோள். அநேக வருடங்களாக என் நெஞ்சிலே மண்டிக்கிடத்து மனதை உறுத்திய ஒருசில வேதனைகளை உங்களுக்கு வெளிக்காட்டி நமக்கும் நம் தாயகத்திற்கும் அதன் மூலமாய் நம் தமிழர் சமுதாயத்திற்கும், ஏன்? சைவசமயத்திற்குமே ஓரளவு விடுதலையை விமோசனத்தைத் தேடமுடியும் என்ற திட்டநம்பிக்கையும், விசுவாசமும் கொண்டு வெளிக்காட்ட முன்வந்தேன். முறையானால், அது சரியானாற் கைக்கொண்டு நம் தாயகமானது தலைநிமிர்ந்த தாயாக ஒளிர உழையுங்கள், தவறானால் மன்னித்து என்னை மறந்துவிடுங்கள்.

புங்குடுதீவு மக்களாகிய நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்ட ஒரு தாயின் ஒரே இன மக்கள். இம்முடிவுடன் நான் இவ்வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன். எம் தாய் ஒரு சின்னஞ்சிறு தீவாள். சிறப்பான தீவாள். இவருடைய அருமைக் குழந்தைகளாகிய 22,000 மக்களாகிய நாம் இவளைத் தலைசிறந்த சீர்ப்புத்த சிங்காரியாய், செல்வச்சிறுமியாய், புன்னகை பொங்கும் பொலி விளையாய் ஆக்க முடியும், ஆக்குவோம் என்ற திட்டமான முடிவும் எனக்குண்டு. ஏதோ என்னையே அறியாமல் என் இளமை முதல் என் நெஞ்சிற் குடிகொண்ட தாயக தாகம் இன்று உங்கள் எல்லோரையும் பகிரங்கமாகவே கேட்கத் தூண்டியது. எனவே தான் கேட்கின்றேன்.

நம்மைவிட நமது மூதாதையர் அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம் வலிமை முதலியவற்றால் பன்மடங்கு சிறந்தவர்களாய் இருந்த போதிலும் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திற்கும் நாம் வாழும் காலத்திற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசங்களுண்டு. அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் நாகரிகத்தால், கல்வியால், ஆராய்ச்சியால் நவீன சாதனங்களாற் பின் தங்கிய நிலையில் இருந்தார்கள்.

நமது காலத்தில் உள்ள கல்வி வசதி ஆராய்ச்சித் திறமை நவீன சாதனம் இதுபோன்ற பல்வேறு வசதிகள் அவர்களுக்கு இருந்ததில்லை. எனவே அக்கால நிலைமைக்குத் தக்கதாகச் சிறந்த தாக வாழ்க்கைக்கென வகுத்துக் கொண்ட ஒரு சில தேசிய, சமூக, சமய, கலாச்சார கொள்கைகளை இன்றைய நமது சமுதாயத்தாலும் இனிவரும் சமுதாயத்தாலும் கைக்கொண்டு வழி நடத்த முடியாமற் சொல்லானுத்துயர் அடைய நேரிடும். இதை நாமே கண்ணென்றாலே காண முடிகின்றது. கண்டு கொண்டே வருகின்றோம். இருந்தும் அநேகமானாலே இவற்றை வெளிக்காட்டி விடுதலையை, விமோசனத்தை அடைய விரும்பியும் வழிவகை தேட முடியாமலும் ஒரு வித அச்சம் பயம் வெட்கம் அவனம்பிக்கை, நமக்கேள் என்ற ஒருவித அலட்சியமனப்பான மையினால் பாதிக்கப்பட்டும் மேலும் சஷ்டத்தையடைகின்றார்கள். வெளிக்காட்டினால் சமூகம் நம்மைக் கேவலமாய் ஏளனமாய் எடைபோடுமே என்ற எண்ணமும் வெளிக்காட்ட முடியாமல் தடையாய் உள்ளது. இவ்வெண்ணாங்கள் எனக்கும் இல்லாமலில்லை. இருந்தாலும் நான் வாழுப்போகும் காலம் இன்றே, இன்னுஞ் சொற்பநாளோ... ஆனால் வாழுவேண்டிய சமுதாயம் சந்ததிசந்ததியாக இன்னும் ஆயிரம் பதினூறிரம் ஆண்டுகள் வாழுவேண்டியுள்ளது. எனவேதான் வெளிக்காட்ட என்னிலை வெளிவிடுகின்றேன். துணிவே துணை என்ற முடிவினில் அதுவே நம் துயர் துடைக்கும் கருவி என்ற நம்பிக்கையில் வெளிவிடுகின்றேன். நம் மூதாதையர் நமக்காக நிலைநாட்டித் தந்த நல்லவைகளும் இல்லாமலில்லை. அவற்றையெல்லாம் சிரமேற கொண்டு நாம் பின்பற்ற வேண்டும். செயற்படுத்தவேண்டும். சிந்ததயிற் கொண்டு போற்றிப் பாதுகாக்கவேண்டும். அதே வேளை அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திற்கும் அன்றைய வசதிகளுக்கும் தகுந்த முறையில் வகுத்துச் சென்றவை நல்லவையானால் இன்றைய உலகிலே உலகின்தீர்மாற்றத்திலே, சமுதாயங்களின் மறுமலர்ச்சியிலே, சமயங்களின் வளர்ச்சியிலே, அறிவு ஆராய்ச்சித் தீர்ணிலே நம் சமுதாயம் நம் மூதாதையர் விட்டுச் சென்ற நல்ல கொள்கைகளைத்தானும் கைக்கொண்டு வாழ முடியுமா? வாழுதான் வேண்டுமா? என்பதை உண்ணிப்பாக உற்றுணர்ந்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

உலகிலே தோன்றிய மூதற்குடி மூத்தகுடி என்றெல்லாம் பெருமை பாராட்டுகின்றோம். இருக்கலாம், அப்படியானால் டெவிவிஷன், ரூக்கெட் சந்திரமண்டல ஆராய்ச்சிகளையும், டியூப் குழந்தைகளையும் கண்டுபிடித்த கண்டுபிடிக்கத் துடியாய்த்

துடிக்கின்ற அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம், ஆராய்ச்சித்திறமை, பொருளாதார வலிமை இவற்றால் முன்னிடம் வகிக்கும், வகிக்க வழிவகை காண்துடிக்கும் அயல்நாடுகளுடன், மற்றைய சமூதாயங்களுடன் மறுசமயங்களுடன் நம் தாயகத்தை, நம் சமூதாயத்தை நம் இந்து சமயத்தைச் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள் உண்மை புலப்படும். உலகநிலைமை நன்றாகப் புரியும். அவர்களுக்கும் நமக்கும் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் உள்ள இடைவெளி வித்தியாசமுண்டு, என்பதே என் முடிவு. அப்படியானால் வரப் போகும் எம் சமூதாயம் இந்த உலகுக்கு எப்படி ஈடுடுகொக்க முடியும்? கொடுப்பார்களா? என்பதைக் கருணையுள்ளத்தோடு சிந்தியுங்கள்.

கோயில்களும் திருவிழாக்களும்

தாயகமே! புங்குடுதீவைப் பொறுத்தவரை நித்தியபூசை நடைபெற்றுவரும் 15 கோயில்களும் பல சிறு வைரவர் கோயில் களும் ஐயனுர் கோயில்களும், கன்னிமார் கோயில்களும் உண்டு. எம் முதாதையர் எமக்கெனத் தேடி வைத் த செல்வங்கள் கோயில் களும் பாடசாலைகளும் தாம். பெருமைக்குரியதே. கோயில்லா அரிற் குடியிருக்க வேண்டாம். ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று. என்றபடி எம் முதாதையர் அக்காலத்திலேயே இறைவணக்கத்திலும் கல்வியிலும் எவ்வளவு திடவைராக்கிய நம்பிக்கை வைத்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு இவையெல்லாம் நமக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளன. ஆனால் அக்காலத்தில் அவர்கள் கோயில்களில் தினமும் பூசை பிரார்த்தனையை நியமம் தவறாது ஒழுங்குமுறையாகச் செய்தார்கள், வணங்கினுர்கள். வருடத்தில் வரும் திருநாள்களை, திருவிழாக்களை சீராய்ச்சிறப்பாய்ப் பயபக்தியாய்ச் செய்தார்கள். செய்யித்தார்கள்? வீண் ஆடம்பரங்களையும் வேடிக்கைகளையும் செய்யாமல் செய்ய முடியாமலும் இருந்தார்கள். அதிலும் அக்காலம் காட்சிகள் குறைவான காலம். ஆனால் கோயில்களில் பாரதமும் பண்ணும் கேட்கும். கம்பராமாயணமும் கருத்துரைகளும் கேட்கும். பொங்கலும் பிரார்த்தனையும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும். இன்று ஆண்டவன் சந்திதி என்ற முறையில் அக்கம்பக்கத்தைச் சுற்றிப் பாருங்கள். தூண்களும் நீர் அள்ளி அபிஷேகம் செய்யும் கிணறும் மனதை வருத்தாமல் இருக்கா. கோயிற் கூடையையும் உடைந்த தீராந்திகளையும், கோயில் வீதிகளையும் அவைகள் இருக்கும் அலங்கோலக் காட்சிகளையும் சிறிதே சிந்தியுங்கள். ஒருசில கோயில்கள் 50 வருடங்களுக்கும் மேலாகச் சீர்திருத்த

மில்லாமல் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். கோயில் அர்ச்சகரை அவர்கள் குடும்பையை அவர் குடும்பம் படும் துயர் துள்பதைப் பாருங்கள். தாய்மையாய் இருக்கவேண்டிய அவர்களின் உடையைப் பாருங்கள். வருங்கால அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டிய அவர்களின் குழந்தைகளைப் பாருங்கள். அவர்களுக்குப் போதிய வருவாய் இல்லாமையால் இந்திலைக்கு ஆளாகி இருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் சிறிதேனும் சிந்திக்காமல் நாம் வருடத்தில் வரும் திருவிழாவை எவ்வளவு ஆடம்பரமாய், ஏட்டிக்குப் போட்டியாய், இடாம்பீகமாகக் செலவு செய்து விடிய விடியத் திருவிழா செய்கின்றோம். நாம் கண்ட பலன்தான் என்ன? கோயில்கள் பலனடைந்தனவா? குருக்கள்மார், அவர்களின் குடும்பத்தார் பலனடைந்தனரா? இல்லை நம் தாயகமாவது ஏதும்பலன் கண்டதா? எனவே தான் கேட்கின்றேன்.

தாயகமே! ஒரு கோயிலிற் பத்து நாள் திருவிழா வீதம் 15 கோயில்களில் 150 நாட்டு திருவிழாவுக்கும் ஒரு திருவிழா வுக்கு ஆகக்குறைந்தது 1000 ரூபா ஆடம்பரமான அநாவசியமான தேவையற்ற வீணை செலவானால் 150 திருவிழாவுக்கும் எத்தனை இலட்ச ரூபாய் நம் சமூதாயத்தை விட்டு நம்தாயகத்தை விட்டு நம் வீட்டை விட்டு வீணை வெளியேறுகிறது. இந்த ரூபாய் நம்நாட்டுக்கு எப்படி வந்தது? எங்கிருந்து வந்தது? எவ்வளவு எல்லாம் கஷ்டமான, கவலையான, கடுரோமான பிரயாகசைகளால் நம்மைவர் இவற்றைச் சம்பாதித்துக் கொண்டுவந்தனரோ? சிறிதே சிந்தியுங்கள் அன்பர்களே! ஒரு வருடத்து திருவிழா விற்கு ஒன்றரை இலட்ச ரூபாய் வீதம் 50 வருடங்களின் திருவிழாவுக்கு நம்நாட்டை விட்டுப் போகும் ரூபாயைக் கணக்குப் பாருங்கள். இவை ஆடம்பரமான வீண் செலவில்லையா? இதைவிட அனுவசியமாகக் கூடசெலவாகும் இலட்சோபலட்ச ரூபாவையும் எண்ணிப்பாருங்கள்.

இன்று நம் தாயகத்திற்கு அவசிய தேவைகள் குடிநீர், முதல்தரமான வைத்தியசாலை, உள்ள வைத்தியசாலைகளுக்கேவெளிகள் சுற்றுமதில்கள் நோயாளர் படுக்கக் கட்டில்கள், படுக்கைகள், முதல்தரமான பாடசாலை, வேண்டிய உபகரணங்கள் தளபாடங்கள், பாலகர்கள் விளையாட நல்ல விளையாட்டு மைதானம், அறிவுட்டும் நூல் நிலையம், வரவேற்பு மண்டபம், கைத் தொழில் பாடசாலை, தொழிற்சாலைகள் இவற்றிற்கு செலவு செய்யலாமல்லவா, கேவலம்... தாயகம் தேய்ந்து வறண்டு பாலை வனத்துக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றது. இதனால் தாய் கிண்

ணிப் பிச்சை எடுக்கின்றார். மகன் கும்பகோணத்திலே கோதானம் செய்கிறான். என்ற பழமொழியை நமக்காக நம் மூதாதையர் அன்றே சொல்லிச் சென்றார்கள். இக்குறைகளை யெல்லாம் நாம் செலவழிக்கும் திருவிழாப் பணங்களைக் கொண்டு எம் தாயகத்தைச் சிறப்பிக்க முடியாதா? தாயை அலங்கரிக்க முடியாதா? என்னருமைத் தாயகமே! சோகாதர்களே! ஒரு கோடி ரூபாய் நம் உள்ளுரிலேயே பணமாகப் பழங்குமாயின் குடிசையெல்லாம் பெரும் கோபுரமாகும். மச்சவீடல்லாம் மாளி கையாகும். கல்விச் சாலைகளெல்லாம் கலைப்புதையல்களாகும். ஊர் செழித்து மாபெரும் நந்தவனமாகும். உல்லாசபுரியாகும். எனவேதான் என் தாயகத்தைக் கேட்கின்றேன். என் தாய்க் குலத்தைக் கேட்கின்றேன். என் அன்பான வருங்கால செல்வச் சிறுரீகளைக் கேட்கின்றேன். சிந்தியுங்கள்! ஆடம்பரத் திருவிழா நமக்கு அவசியந்தானு?

காலமாற்றத்தையும், கஷ்டமான காலத்தையும், ஏற்படும் லாபநட்டத்தையும், நம் வருங்கால மக்கள் அனுபவிக்கப்போகும் கஷ்டங்களையும், மறுசமய சமூகங்களின் வளர்ச்சியையும், நம் சமய சமுதாய வீழ்ச்சியையும், மனதிற்கொண்டு கேட்கின்றேன். ஒவ்வொரு கோயிலிலும் வருடத்தின் ஒருநாளான அத்தெய்வத் திற்கு உகந்த நாளான திருநாளில் திறமான பெருவிழாவாகக் கொண்டாடி எல்லோரும் பங்குபற்றிப் பெருமையுறச் செய்தால் என்ன? 15 கோயில்களிலும் 15 நாள் கொண்டாடமுடியும். இதைவிட 150 திருவிழாவுக்கும் நாம் செலவழித்த இலட்ச ரூபாவை வங்கியிற் போட்டு வருவோமானால் நாளடைவில் அவ் வங்கியாற் கிடைக்கும் வட்டிவருமானத்தைக் கொண்டே கோயில் களையும் குருக்கள்மார் குடும்பங்களையும் மட்டுமல்ல, ஊரின் தேவைகளையுமே பூர்த்தி பண்ணிச் சிறப்பாக்க முடியும். எனவே சிறிதே சிந்தியுங்கள். ஆடம்பரத் திருவிழா அவசியமா? அன்னையின் சிறப்பு அவசியமா? தாயகம் சிறந்தால் சகலமுமே சிறகும்.

'கல்தோன்றி மண்தோன்றுக் காலத்திலே முன்தோன்றி முத்தகுடி' என்றும் 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவெர்க்கும் இறைவா போற்றி' என்றும் 'முப்பத்து முக்கொடி தேவர் எத்தனையோ ஆயிரம் முனிவர்கள், ரிவிகள்' என்றும் வருணிக்கக் கற்றுக்கொண்ட நாம் ஆறு கோடி தமிழராய் அங்கலாய்க்கின்றோம். ஏன்? ஏன்? நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத நாகரிகத்திற்கேற்காத மற்றவர் மதிக்காத, கணிக்காத, வேண்டா வெறுப்பான அருவருப்பான நடைமுறைகளையும், கிரியைகளை

யும் கைக்கொள்வதாலும், பின்பற்றுவதாலும் சீரழிந்தோம். சின்னுபின்னப்பட்டோம். பின்தங்கினேம். பேட்களாகினேம் எனவேதான் கேட்கிறேன். தாயகமே! சிந்தனைசெய். முன் தோன்றிய புதிய சமயங்களையெல்லாம் தோற்றுவித்த சமயம் கைவசமயந்தானே இன்று ஏன் இந்நிலைக்கு ஆளானது? யாராலும் வளர்க்கப்படாத பணம்கொடுத்து வாங்காத சமயமாய் இருந்தும் அரசு போல் அறுகுபோல் தழுத்து வளரவேண்டிய சமயம், நம்மவர் நடைமுறையால் காலத்திற் கேற்காத கிரியைகளாற் பின்தங்கியுள்ளது. நிற்க, நாம் தினமும் இறைவனுக்குப் பூசை பிரார்த்தனை செய்கின்றோம். இதை நாம் ஒழுங்காகவும் முறையாகவும் நியமம் தவறாமல் நேரப்படியும் செய்யவேண்டும். நாமும் முடிந்த வரை அவற்றிற் கலந்து கொள்ளவேண்டும். நமக்கு யாரும் கட்டுப்பாடு கைவக்கவில்லை. ஆண்டவன் அன்பையும் அருளையும் பெற்று அவன் திருப்பாதத்தைப்பற்றி நமக்குள் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தி அவன் பாதாரவிந்தத்தைப் பற்றிப் பிடிக்கவேண்டும் என்றே பிரார்த்திக்கிறோம். இறைவனை எண்ணி அவனுக வடித்த விக்கிரகத்தை பன்னீராலும், தண்ணீராலும், இளநீராலும், பாலாலும் தயிராலும் மோராலும், பழச்சாறுகளாலும், தேனுலும் நெய்யாலும் புஷ்பங்களாலும் அபிஷேகம் செய்கின்றோம். சந்தனத்தாலும் விபூதியாலும் இன்னும் பலப்பல. சொல்லொன்று மருந்து நீராலும் வாசனைத் திரவியங்களாலும் அபிஷேகம் செய்கின்றோம். ஏன்? இறைவனுற் படைக்கப்பட்ட யாவுமே மக்களாகிய நாங்கள் அனுபவிக்க எங்களுக்காக அவனால் ஆக்கப்பட்டவையே. ஆனால் அவற்றினையெல்லாம் எனக்குப் படையுங்கள் என்று என்றாலுது எங்காவது எவரிடத்திலாவது இறைவன் கேட்டதுண்டா? கிடையவே கிடையாது. பின் நாம் ஏன் இதைச் செய்யவேண்டும்? இறைவனுக்கு நாம் செய்யக்கூடிய பிரதியுபகாரமாகவும் மேற்கொண்டும் இவற்றையெல்லாம் எமக்கு குறைவற்றத் தந்து எம்மையெல்லாம் இரட்சித்து ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவுமே செய்கின்றோம். பரவாயில்லை. உள்ளவர்கள் திறமாகவும் இல்லாதவர்கள் உள்ளதைக் கொண்டு தம் உள்ளம் திருப்திப்படக்கூடிய முறையிலும் திறமாகவே செய்கின்றனர். இறைவனுக்கு இவ்விரண்டும் சமமே. இருந்தும், இதற்காகவே சிவன் தனக்கென மகிழ்ச்சியான இடமாய் மயானத்தையும், மாலையாய் எரிந்த மண்டையோட்டடையும், ஆபரணங்களாய் அரவங்களையும் உடம்பிலே பூச எரிந்த சாம்பலையும், பூவாக ஏருக்கலம்பூவையும் விரும்பியேற்று திருநடை எம் செய்கின்றன: எமக்காக மேலானவற்றையெல்லாம் படைத்துத் தனக்காக ஏன் இவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டான். மகனே! பக்தா! நீ என்னை

வணங்க எதுவித சிரமமே, செலவோ உனக்கு வேண்டாம். என்னை நினைத்து நீ ஒர் அடி வருவாயானால் உன்னை நோக்கி நான் பத்தடி வருவேன். இதுவே அவன் அருளிய தத்துவம். சிந்தியுங்கள். செயலாற்றுங்கள்.

விவாகத்தால் முடங்கும் விண் தீரவியப்

சகோதரர்களே! நமது ஊரில் விவாகப்பேச்சுத் தொடர்க்கு அல்ல எத்தனையோ சம்பிரதாயங்களைக்கைக்கொண்டு நடப்பார்கள் நடக்குவும் வேண்டும். நடந்தேயாகவேண்டும். பல தடவை நடந்துகொண்டே இருக்கும். ஆனால், உபசாரங்கள் விருந்தோம்பல்கள் இவை எல்லா இடங்களிலும் எல்லாச் சமயங்களிலும் எல்லோரிடத்திலும் நடப்பதுதான் நடக்கட்டும். பரவாயில்லை. ஆனால், நம்மவருடைய மரபிலே சமுதாயத்திலே சமயத்திலே நடைபெறுவதை மட்டும் சிந்தையிற் கொள்ளுங்கள். வெறுப்பு, வேதனை அருவருப்பு, எல்லாமே உண்டாகும். ஆயிரம் குறைகுற்றங்கள் பிழைகள் எல்லாம் கண்டு கடந்த பின் ஒருவாறு முற்றுக்கூடும். ஆகினால், சாதாரணமாக மாதமொன்று ஐந்தாறு ரூபாய் வருமானமுள்ள மணமகள் குறைந்தது 10 பவுண் எடையுள்ள (இன்றைய மதிப்பு கூவியுடன் பத்தாயிரம்) தாலிக்கொடியுடனும் இரண்டாயிரம் ரூபா வரை பெறுமதியான கூறையுடனும் பெண்வீட்டுக்குப்போய் ஒப்படைத்துப் பெண்ணை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றார். அதே சமயம் பெண்ணும் காணி, வீடு, பொருள் இவற்றைவிட ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் ரூபா மதிப்புள்ள நகையுடனேயே சரணகடகின்றார். (சாதாரணமான குடும்பங்களில்) இதே சமயம் பெண்ணுடைய உடம்பிலே ஏறக்குறைய ரூபாய் 22,000 உடைமையாயும் உடையாயும் உள்ளதைச் சடபயோர் காணமுடியும். கண்டு களிப்பும் அடைவர். இதைவிட அன்றைய பொழுது இருவீட்டிலும் இருந்த அநாவசிய மாலைகளும் தோரணங்களும் மணவறைகளும் சிகரங்களும் மேளதாளங்களும் வாணவேடிக்கைகளும் மற்றுஞ் சில அநாவசியக் காட்சிகளும் எத்தனை ஆயிரம் இரு வீட்டாராலும் வீண்செலவு செய்யப்பட்டது என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். இது அவரவர் விருப்பமாய் இருக்கலாம். இருந்தாலும் கூறை இரண்டொரு கிழமையாற் பெட்டியிற் கண்ணுறங்கப் போய் விடும். திரும்ப அயலில் தொலையில் அல்லது காசி வீட்டில் விநாசி வீட்டில் கல்யாண வீடென்றாற் கண்கிமிட்டும். காட்சி காட்டும். மறுபடி உறங்கிப் போகும். 20,000 ரூபாய் நகை உடம்பிலும் பெட்டியிலும் வசதிக் குறைவானவரானால் வட்டிக் கடையிலும் மாறிமாறி ஏறி இறங்கும்.

அன்பர்களே! என்னருமைச் சகோதரர்களே! தாய்க்குலமே! சிறிதே சிந்தியுங்கள். கணவனுக்கு வரும்படி குறைவு. மனைவிக்கு அடிக்கடி பிரசவம். குழந்தைகள், அவர்களின் நோய் துண்பம். போசாக்கின்மை. உடுப்பு, படிப்பு, உறவி னர் நன்மை. தீமை இவற்றிற்கெல்லாம் கணவனின் உழைப்பால் வரும் வருமானமும், ஏதோ வளவில் உள்ள தெள்ளை, பளை வரும்படியும், ஆடு, மாடு, கோழி முதலிய கால்நடையால் வரும் அற்ப சொற்ப வருமானமுமே ஈடுகொடுக்கவேண்டும். பிற வரும்படி எதுவும் இல்லாமற் கணவனின் வரும்படியினாலேயே கஷ்டப்பட்டு வாழ்க்கை நடத்தம் குடும்பங்களும் உண்டு. இல்லாமலில்லை. இதே நேரம் 20,000 ரூபாய் நகையில் அரைவாசியை ரூபாயாக வைத்துப்பாருங்கள். அது சாதாரணமாக உழைப்பவன் கையிலிருந்தால் தினம் எவ்வளவு சம்பாதிக்க முடியும். மாதம் எவ்வளவாகும்? அது வருடம் எவ்வளவாகும்? ஏறக்குறைய 50 வருடங்களுக்கு அரசாங்க வட்டிப்படி எத்தனை இலட்ச ரூபாய் நமக்குள்ள நிர்க வருமானத்தை இழக்கின்றேயும், என்பதைச் சிறிதே சிந்தியுங்கள். நம் பின்னொளின் பின்னொளுக்கும் தேடி வைக்கக்கூடிய அருந்திரவியத்தைத் தேடாது வீணே அழித்த பாவத்திற்கு, இன்றைய நாமே பாத்திரவாளியாகின்றேயும். நம் மூதாதையர் செய்த பாவச் செயலால் நாம் இந்திலைக்கு ஆளானேயும். ஆனால் அறிவு, ஆராய்ச்சி முதிர்ந்த காலத்திலுள்ள நாம், ஏன் இப்படியான பாவத்திலைக்கு தம் சமுதாயத்தை ஆளாக்கவேண்டும்' அது மட்டுமன்று, வகுங்காலம் ராம் சமுதாயத்தால் எப்படித் தலைநியிர்த்து வாழ முடியுமென்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். கேவலம்! இதனுலேயே உலகில் தமிழர் சமுதாயம் தாழ்வுடைந்தது. சீரழிந்தது. சக்கிலியர் என்ற இழவான பெயருக்கும் ஆளானது. அன்பர்களே! வீணே உறங்கிய கொடியும் கூறையும் 50 வருடத்தில் ஒருபிடி அரிசியைத் தானும் அந்தக் குடும்பத்திற்குக் கொடுத்திருக்குமா? இனி மற்றுமே கொடுக்குமா? உலகிலுள்ள சமுதாயத்திலே முதல் ரமான சமுதாயமாய் பொருளாதாரமிக்க சமுதாயமாய் ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்க வேண்டிய சமுதாயம், இவ்விழி நிலைக்கு ஆளானது இவ்வறியாகமையாலும் ஆடம்பர அணிகல் மோகத் தினாலுமே. உலகிலுள்ள 6 கோடி தமிழர்களில் 1 கோடி தமிழரிடம் 10,000 ரூபாய் நகையாகவும் கூறையாகவும் தூங்கினால் எத்தனை கோடானுகோடி ரூபாய் வருமானம் இழந்து போகின்றது நம் தமிழர் சமுதாயம் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். எமது தாயகத்திலே மட்டும் எண்ணிப்பாருங்கள். மனைவியிடத்திலே நகைகளும் கூறையும் வரிசைக் கிரமமாக இருக்கும். வடக்கயிறு போன்ற கொடியும் இருக்கும். ஆனால், அதே வீட்

உக்கணவன் கல்லுடைப்பான்; காடுவெட்டுவான்; மரந்தறிப்பான்; கஷ்டப்படுவான்; நெற்றியில் வியர்வை நிலத்திலே சிந்தஉச்சிவெயில் உள்ளங்கால் கூடப் பசியுடனும் பட்டினியுடனும் வாடி வதங்கி வதைபடுவான். இவை மட்டுமோ? அவன் தூராகி துரும்பாகி தோலும் வற்றித் துவண்டு, ஆடும் எலும்புக் கூடு மாவான். அறிவான குழந்தைகள், கல்வி கற்கக் கூடிய குழந்தைகள், தந்தையின் வருவாய்க் குறைவால் போசாக்கின்றியும் படிப்பைத் தொடர முடியாமலும் பட்டம் பதவி பெறமுடியாமலும் பரிதவிக்கிறுர்கள். சந்திகளிலும் சத்திரங்களிலும் வீண் பொழுதே போக்குகின்றூர்கள். எனவேதான் கேட்கின்றேன். தாயகமே! அநாவசிய ஆடம்பரச் செலவு அவசியமா? நம் சமுதாய மறுமலர்ச்சி அவசியமா? முடங்கிக் கிடக்கும் மூலதனம் பண்மாக உலாவத் தொடங்கினால் உருள்த் தொடங்கினால் நம் மவர் நிலை என்ன? நம் சமுதாய உயர்வென்ன? தாயக ஒளி என்ன? மதிப்பிடலாமா? வருணிக்கலாமா? பண்மாக உலாவி ஞால் அதுவும் பலனேடு உலாவினால் அதிலும் பாதுகாப்பாக வங்கிகளிலே இருந்தால் கஷ்டமா? கவலையா? நட்டமா? இல்லவே யில்லை. அதால் வரும் வட்டி வரும்படி நம்மைச் சீராக்கி வைக்கும். கணவன் திடசரீர சுகசீவியாய் உல்லாசமாகவே உழைப்பான். தனயன் கவலையே இல்லாமற் கல்வியைக் கற்பான். வீடு சிறக்கும். நாடு சிறக்கும். சமுதாயம் விடுதலை பெற்றுச் சிறப்பாய் அமையும் ஊற்றுள்ள நன்னீர்க் கிணறுபோல் நம் முதல், நாளும் பொழுதும் வளர்ந்துகொண்டே வரும். இவற்றிற்காகவே மேல்நாடுகளில் வழிவகை காட்டவேண்டி வங்கிகள் தோன்றின. தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. நம் தாயகத்திலும் தோன்றும் நாள் வெகுதூரத்தில் இல்லை. தோன்றியும் விட்டது. உலகின் மறு சமுதாயரெல்லாம் இவ்வித சேமிப்பாலேயே பலன்டைந்தனர். கோடல்வரராகினர். குபேர நாடாகினர். பலம்பெற்றேராய்ப் பலன்டைந்தனர். பாரானும் வல்லுநராயினர். நம் சமுதாயம் இவற்றை இழந்து என்றும் ஏழையாய், கோழையாய், எடுப்பார் கைப் பின்னோயாய் இரந்துண்ண வழிகோலினாலும். வளம் குன்றிய நாடென்றும் வறிய நாடென்றும் அடிமைப்பட்டோம். பொருளாதாரமே ஒரு நாட்டின் பிரதான முதுகெலும்பு. எனவேதான் கேட்கின்றேன். தாயகத் திறந்துச் சேமிப்பு அவசியமா? இடாம்பீகச் செலவும் அநாவசியச் செலவும் அவசியமா? சேமிப்பு அவசியமானால் சேமியுங்கள் வங்கியிலே. சிங்காரத் தோப்பாகச் சீர்பெற்றுவளரும் தீவகங்கள்.

சீதனம்

உல்லாச நடையும், ஓய்யார வாழ்வும் ஒங்காரத்தொனியும் கொண்ட காளையாய்ப் பட்டம்பெற்றுப்பதவிகள் பெற்றபின் கா-

குக்கடங்காத காசாகை கொண்டு சீதனம் கேட்டுத் தேசாந்திரம் போய் இறக்கும்வரையிலும் தீவானென்றும் தீவாள்கள் வீடென் நூம் நாமம் கேட்டு, நாணித்தலை குனிந்து வாழும் என் அருமைச் சகோதரனே! சீதனம் பெரிதா? உன் தாயகம் சமுதாயம் பெரிதா? என்னினுயா? இதுவரை யாருக்கும் எடுத்தியம்பி னுயா? ஓட்டை உடைசைற் பாத்திரங்களைத் தேய்த்து மினுக்கி ஈயம் பூசிச் செப்படி வித்தை காட்டும் சீதனம் பெரிதா? கந்தையானதும் சகக்கிக் கட்டிக் கூழானதும் குளித்துக் குடித்து ஏழையானதும் கோழையாகாமல், கல்லானதும் கணவன் புல்லானதும் புருஷன் என்று போற்றி, கணவனே என்னு கண்கண்ட தெய்வம் என்று நானும் பொழுதும் நானித் தலை குனிந்து பேணிக் காத்துப் பணிவிடைசெய்யும் உன் தாயகச் சமுதாயம் பெரிதா? நீ தேடிய சீதனம் பெரிதா? தேஞ்சேடு தினையும், தெவிட்டாத தெள்ளமுதும், தீஞ்சுவைத் தீந்தமிழும் தீவிலே இருக்க, பானும், பணிசும் பலகாரக் கடையும் பட்டண வாழ்க்கையும் பெரிதென எண்ணிச் சீதனமே பெரிதென மதித்து தேசாந்திரம் சென்றுயே? சிந்தித்தாயா? பட்ட துயரளைத்தும் பெட்டிப்பாம்பாய், பேசாமடந்தையாய், கட்டிக்காத்து, காலமெல்லாம் கண்ணீர் விட்டு வாழ்க்கை நடத்தும் தேசிய சகோதரமே! சிந்தித்தாயா? சீதனம் பெரிதா? இல்லை உன் தாயக சமுதாயம் பெரிதா? ஏழையாய்ப் பிறந்த நீ எல்லாம் பெற்றபின் ஏழையை வாழ்விக்க இயல்பில்லை. துணிவில்லை. இரக்கம் சிறிதும் இல்லை. தாயக அன்பில்லை. அபிமானம் இல்லை. தன்னினம் என்ற தனிப்பெருமை இல்லை. தாயை மறந்தாய், தாயகத்தை மறந்தாய். சீதனமே பெரிதென தேசாந்திரம் சென்றுய். குறிசுட்ட காளையாய் அறுதியும் ஆனுய. ஆனால் சீதனமும் வேண்டாம். ஆதனமும் வேண்டாம். தேசீய நங்கையே சிறந்தவள் என்று மஞ்சள்நூல் போட்டவன் இன்று கஞ்சிக்கலைகிறுன்? கந்தைக்கலைகிறுன்? சீதனம் வேதனமான வேதனை என்பதைச் சிந்தியுங்கள். தாயகத்தை நேசியுங்கள். ஏழைத் தங்கைமாரைக் கைதூக்குங்கள்.

சீதனம் கொடுக்கும் செம்மல்களே! வேதனம் வந்த விதங்களை எண்ணுங்கள். ஆதனம் வாங்கிய மர்மங்களை எண்ணுங்கள். மாப்பிள்ளைக்குச் சீதனம், மாமனுக்கு இனும், சகோதரிக்கு செலவு, புரோக்கருக்கு கூவி. எல்லாம் கொடுத்து வாழுவதை தாலும். ஊரிலே கிராமத்திலே அயலிலே நூற்றுக்காணக்கான ஏழைகள் உண்டாம். இத்தேடிய, திரட்டிய செல்வமே உங்கள் வீட்டுச் சீதனம். ஏளனமான சீதனத்தை எண்ணினுல் எளிதிலே கேவலம் புலப்படும். எனவே சீதனத்தை, ஓழியுங்கள்.

பொன்னை நகர்

செல்வி த. ஆறுமுகம்

ஐயந்திபுரம்—சிலிநோக்கி

நாடாக இருக்கலாம். காடாக இருக்கலாம். மலையாக இருக்கலாம். பள்ளமாக இருக்கலாம். அந்தந்த இடத்தில் வாழும் ஆண்மக்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்லவர்களாக இருக்கின்றார்களோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு நீயும் நல்லை. வாழ்வாயாக நிலமகளே என மக்கள் வாழும் நானிலத்தை விழித்துப் பாடினார்களாவோயார். நீங்களும் அதனை ஒருமுறை பாருங்கள். (நாடாக ஒன்றே, காடாக ஒன்றே, அவலாக ஒன்றே, மிகசொக ஒன்றே எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழியர் நிலனே) இசெய்யுட்ட கருத்தை அடியிட்டு நம்முன் ஞானிகள் வாழ்ந்தார்கள். அன்னாரின் செயற்கருஞ் செயல்களைப் பாராட்டிய நண்பர்களும் பெரியோர்களும் நமது தாயகத்திற்கும் அன்புடனிட்ட பெயர் தான் பொன்னை நகர். எல்லா நல்ல கருமங்களுக்கும் முன்னின்று உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தினுலும் தொண்டுபுரியும் பெருங்குணம் படைத்த உத்தமர் வாழும் நற்பதியை நல்லோர் நற்பெயரால் அழைப்பது இயல்புதானே. “பெருமையும் சிறுமையும் தான் தர வருமே” என்பது அனுபவ மொழி யல்லவா?

வல்லிபுரக் கோயிலை அடுத்துள்ள பகுதியிற் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் பொழுது கிடைத்த ஒரு சாசனத்தில் கி. மு. 300 வரையில் புங்குடுதீவு மக்கள் சிறப்புடன் வாழ்ந்தமை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கி. மு. 300-ல் பாலிநகர்ச் சிவாலயம் சிறப்புடன் விளங்கியதாகவும், அதற்கு அணிசெய்வதான் வாவி பாலியாற்றை மறுத்துக் கட்டியதெனவுங், கூறுப்பட்டுள்ளது. இதனை இலங்கை அரசாங்கம் கமத்தொழிற் நிலைக்களாம் வெளியிட்ட “கமத்தொழிற் பண்டைக்காலநிலை” தொகுப்பு 2-ல் காணலாம். பண்டைக்காலப் பாலி நகரே இன்று வவுன் குளம்

என வழங்கப்படும், தமிழர் குடியேற்றத்திட்டமாகும். பாலிவாவியே தற்போது வவுனிக்குளம் என வழங்கப்படுகின்றது. வவுனிக்குளத்தை நிரப்பும் ஆறு, இப்பொழுதும் பாலியாறு ஏனவே வழங்கப்படுகின்றது. இற்றைக்கு 2,300 ஆண்டுகளுக்கு முன் வடப்பகுதித் தமிழ்மக்கள் அரசோக்சிக் குடியமர்ந்து வாழ்ந்த தமைக்குப் பொன்னைநகர் பற்றியும் பாலிநகர் சிவாலயம் பாலியாறு பற்றியும் பேசப்படும் ஏடுகள் சான்று பகர்கின்றன.

அன்றியும் அனுராதபுரியைத் தலைநகராக வைத்து ஈழம் முழுமையும் ஒரு குடைக் கீழ் ஆண்ட எல்லாள் மன்னன் காலத்தில் மருந்து மூலிகைகள் நிறைந்த பழம் பெரும்பதியாகப் புங்கைநகர் இருந்தமைக்குச் சரித்திரச் சான்றுகள் உள்ளன. தொடும்தோறும் நன்னீர் சுரக்கும் இயற்கைவளமும், நெய்தலும் மருதமும் கலந்த நிலவளமுங் கூடிய ஊரைத்தைப் பிறப்பிட மாகக் கொண்ட வரகவி முத்துக்குமாரப் புலவர் 1815-ம் ஆண்டெளவில் நயினை நாகரா சேஸ்வரியம்பாளூக்குப் பத்துப் பதிகமும் பாடியவர். தமது தாயகத்தின் தென்பால் அமைந்த கண்ணைகை அம்பாளுக்கும் பத்தும் பதிகமும் பாடினார். அக்கவிதைகளின் இறுதிதோறும் “கன்னவொடு செந்தெநல்வினோ” பொங்கைநகர் “தன்னிலுறை கண்ணைகைப் பெண்ணார்சியே” என வாழ்த்தி வணங்கியுள்ளார். கண்ணைகை அம்பாள் கோவிலின் தென்மாக்கடவில் மேற்புறமாக ஓளிரும் நீலக்கடற்பிரதேசம் நம் முன் ஞேரால் “குளத்துவான்” எனப் பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்டது. இது பண்டைக்காலத்தில் ஒரு துறைமுகமாக விளங்கியிருந்தது இந்தியர், அரேபியர் முதலான பிற நாட்டினர் கழுத்துக்கு இந்தத்துறைமுக மூலம் வந்து போயினர். ஊர்காவற்றுறையில் ஒரு காலம் நங்கூரமிட்டு ஒதுங்கிய மரக்கலங்கள் வடக்கீழ்ப் பருவக் காற்றுக் காலத்தில் எம் தாயகத்துத் தென்மாக்கடற் “குளத்து வானில்” நங்கூரமிட்டனர்.

நடுவுத்துருத்தி குறிகாட்டுவான் புளியடித்துறை, கழுதைப் பிட்டி இவைகளும் பண்டைய இயற்கைத்துறைமுகங்களாக அமைந்திருந்தன. அக்காலத்தில் வடமேற்குப் புறமாக எமது தாயகத்தின் வாயில்கள் இருந்தன. மக்கள் தமது தேவைகளை இந்திய வர்த்தக மூலம் அனுபவித்தனர்.

சேதுக்கரை, கச்சதீவு, நடுவைநகர் இவற்றைத் தொட்டுக் கொண்டு குளத்துவானுக்கு வந்த மரக்கலங்கள் மண்டைத்தீவின் சிழக்குப்புறமாக அலுப்பாந்தி, கொழும்புத்துறை இவற்றைத் தொட்டுக் கொண்டு ஒந்கரித்துறையில் நங்கூரமிட்டன. இந்தக்

கடற்பாதை சேதுக்கரையிலிருந்து பூநகரி வரும் வரையிலும் பூநகரியிலிருந்து சேதுக்கரை செல்லும் வரையும் ஒவ்வோர் இடங்களையும் வெறுங்கண்ணாற் பார்க்கக்கூடியதாகவும், போக்கு வரவு செய்யும் பண்டைய மக்களுக்குப் பாதுகாப்புள்ளதாகவும் இருந்தது. இந்தியாவின் கொடுங்கோலாட்சி நடந்தபோதும் சமுத்தில் அத்தகைய ஆட்சி நடந்தபோதும் இருபகுதி மக்களும் அவ்வப்போது பாதுகாப்பான இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் பெருங் கொடுங்கோல் தாண்டவமாடியது. எந்த வழியிலும் மக்களுக்கு அரசு உதவவில்லை. தமது பொருளாதாரத்திலேயே மக்கள் வாழுவேண்டியிருந்தது. அதுவொரு சர்வோதய வாழ்வாக அமைந்திருந்தது. அன்னியருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் அவர் களின் பிடியிலிருந்து தமது கன்னியர்களையும், பெண்களையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அவலநிலை தமிழ்மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால் தீவகங்களில் நால்சார் வீடுகளைமைத்து வீட்டினுள் முற்றத்திலே வடக்கீப்புறமாகக் கிணறுகளும் தோண்டிடுள்ளதைகளிலும், உள் விருந்ததைகளிலும் பெண்களும் உணவுக்களஞ்சியங்களுமிருக்க வீட்டின் புதச்சுற்றுடலில் வீட்டுக்காரரும், ஏவ்வளராகிய ஆண்களும் வாழ்ந்தனர். புறநேரக்காகரும், ஏவ்வளராகிய ஆண்களும் வாழ்ந்தனர். இவ்விதமான வீடுகளை இன்றும் தீவகங்களிற் காணலாம்.

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்காகக் கடைசி வரை போராடிய கடைசிக் கண்டியரசன் ராஜஸிங்கன் ஆங்கிலேயர்களுடன் கடுஞ்சமர் செய்தான். அவனது சுதேசியப்படையின் ஒரு பிரிவுக்குத் தலைமை வகித்தவர் பொன்கை நகரில் வீராமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மன்னானும் படைகளும் ஆங்கிலேயரின் நவீன ஆயுதப் படைகளையுடைய படைக்கு எதிர் நிற்க முடியாத நிலையில் ராஜஸிங்கன் தனது வீரர்களை ஆயுதங்களுடன் தத்தம் வதிவிடங்களுக்குச் செல்லுமாறு உத்தரவிட்டான். அதனையேற்றுத் தனது துப்பாக்கியுடன் பிறந்தகம் வந்தவரை மக்கள் “துப்பாக்கியர்” என அன்புடன் அழைத்தனர். அவர்நயினை நகரில் தமது தருமபத்தினியை மனந்துகொண்டு அங்கேயே வாழ்வு நடத்தினார். அன்னரின் வழி வந்தவரே இன்றைய மகான்களுக்கும் மகானுகவும் அளப்பரிய சோதிடராகவும் ஆத்மஜோதி ஆங்கில இதழாசிரியராகவும் ஆத்மஞானியாகவும் விளங்கிய பெரியார் க. இராமச்சந்திரர் அவர்

களாவரர். அவரின் அரிய புத்திரர்களில் ஒருவரும் தென்கிழக் காசியாவிலேயே திறமை மிக்க கண்வைத்தியரும் உலகிலேயே போற்றப்படக் கூடிய திறமையான கண்வைத்தியராகவும் பெயர்பெற்று வரும் டக்டர் பரராஜஸிங்கமும் இலங்கையின் உதவிப் பொலீஸ் மா அதிபராகிய திரு. சுந்தரவிங்கமும் ஆகிய வர்களே அவரின் வழித்தோன்றல்களாவர்.

தனித்தமிழ் கைவந்தயோகி மறைமலை அடிகளாரின் தாயாரும், தவத்திரு யோகர்ச்சுவாமிகளின் தந்தையாரும் பொன்கை நகர் ஈன்ற புனிதர்களே. இந்நகர் நங்கையர் தாம் மணந்து கொண்ட நம்பியருடன் தாயகம் துறந்து சமுத்தின் தென் பகுதிகளிலும் இந்தியா, மலேயா முதலிய இடங்களிலும் மேல் நாடுகளிலும் கூடச்சென்று சிறப்புடன் வாழ்கின்றனர். சென்ற இடமெல்லாம் தமிழ்ப் பண்பும் சமயாசாரமும் பொங்கி வழியும் குணசீலர்களாகவும் தமது மக்களைக் கலாச்சார சீலர்களாக வளர்க்கும் நன் நோக்குடையவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். வாழ்க தமிழ்! வளர்க பொன்கைநகர் !!

அருள் ஷேறு. பொருள் வேறு. பொருளீச் சம்பாதித்தவன் அப்பொருளீக் கொண்டு தான் உலகில் எதையும் சாதிக்க வேண்டும். அருள் உடையவனுல் உலகில் எதையுமே இலேசிற சாதிக்கமுடியும்.

* * * *

கண்ணுக்கும் எட்டாத மின் அலைகள் உலகமெங்கும் பரந்து செல்லுகின்றன. ஆனால், செய்தி கேட்க முறைக்கிணிடப் பட்ட வாரெனுளிப் பெட்டிதான் அவ்வளையைப் பற்றிப்பிடிக்கிறது. அதுபோலவே இதைவன் கருணையும் எங்கும் பரந்து செல்லுகிறது. பக்குவப்பட்ட ஆன்மாவினாலும் மட்டுமே அவன்கருணையைப் பற்றிப் பிடிக்கமுடியும்.

தீவகம் என்றால் ஏனன்மேன்?

திரு. எஸ். ரி. முரத்தி, கரம்பொன்.

பூதற்பவியலின்படி நாற்புறமும் கடலாற்குழப்பட்ட தரையே தீவு என்றழைக்கப்படுகின்றது. தீவுக்கும் அதனை அடுத்துள்ள பட்டினத்திற்கும் நேரடிப்போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாதிருப்பதாலும், தீவகத்தில் நவீன வசதிகளுடன் கூடிய கல்லூரிகள் இல்லாதிருப்பதனாலும் அங்கு வசிப்பவர்கள் ஏனையோர்களைவிடப் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கலாம். அதனால் ஏனையோர் து ஏனனத்திற்கு அவர்கள் ஆளாகிவந்துள்ளனர். இலங்கையின் வடபகுதியான யாழிப்பாணத்திற்கு மேற்கே ஸிடன்தீவு, என்றழைக்கப்படும். நீண்ட விசாலமான தீவு வூன்று உண்டு. இத்தீவு ஊர்காவற்றுறைப் பட்டினத்தையும், சுருவில், கரம்பொன் நாரந்தனை, சரவணை, புளியங்கடல், வேலஜை, அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், மண்ணடத்தீவு ஆகிய கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

யாழிப்பாணத்திலிருந்து ஸிடன்தீவுக்குக் காரரதீவுக் கூடாக வும் பண்ணைக்கூடாகவும் கடல்மார்க்கமாகவே செல்லவேண்டும். தரைமார்க்கமாகச் செல்லமுடியாதிருந்த அக்காலங்களில் யாழிப்பாணத்திலிருந்து ஸிடன்தீவுக்கு நேரடிப் பஸ்போக்கு வரத்து இருக்கவில்லை. ஆனால் பரைவக் கடலான பண்ணைக் கடலினுடாக வீதி போடப்பட்டதன் பின்னர், நேரடி பஸ்சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஸிடன்தீவிற் பல்வேறு அபிவிருத்திகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அடுத்து, வேலஜையில் இருந்து புங்குடுதீவுக்கு வானை பாலமும் அமைக்கப்பட்டது. இதனால் தீவகத்தினர் வெளியிலகுடன் தொடர்புகொண்டு பட்டினத்தவர்களுக்குத் தீவகத்தினர் எவ்விதத்திலும் சனைத்தவர்கள் அல்லர் என்பதை நிறுபித்துக் காட்டும் வகையில் அவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டுத் துரித முன்னேற்றம் அடைந்ததோடு தமக்கென உலக அரங்கினிலே தனியானதோர் இடத்தையும் வகித்துக்கொண்டனர் இருந்தாலும் ஏனையோர் தீவகத்தினரைப் பற்றிய தமது முன்னைய மதிப்பீட்டினை இன்றுவரை மாற்றிக்

கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். பின்வரும் சில உதாரணப்படுவார் களைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டால் அவர்களுக்குத் தீவகத்தின் தற்போதைய நிலை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகப் புலப்படும்.

அகில உலகிற்குமே ஒரு தனிநாயகமாகத் திகழும் வணக்கத்திற்குரிய தனிநாயகம் அடிகளார் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஸிடன் தீவினைச் சுற்றிக் காரரதீவு (தற்போது காரரநகர்) எழுவைதீவு, அனலைதீவு, நயினுதீவு, நெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு ஆகிய சப்ததீவுகள் உள்ளன. இவற்றிலொன்றுண நெடுந்தீவே வன. தனிநாயகம் அடிகளாரின் தாயகமாகும். சங்கங்கள் அமைத்து வளர்க்கப்பட்ட தமிழின் வளர்க்கி குன்றி வரும்வேளையிலே தமிழ்மொழியின் தொன்மை வரலாற்றை ஆராய்ந்து அறிந்து அதன் புகழை மீண்டும் அகிலமெல்லாம் பரவசீசய்யும் வகையில், அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிற்கு வித்திட்ட பெருமை தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரையே சாரும்.

கல்விமான்களென்றும் பேரநிவாளர் என்றும் போற்றப்பட்ட ஏனைய நவநாகரிக நாடுகளைச் சேர்ந்த பெருமக்களால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத இந்த அரும்பெருஞ்சாதனையை நிலைநாட்டிய ஒரு நாயகத்தினை ஈன்ற பெருமையால் தீவகம் பெருமையடைகின்றது. தானெனுரு தீவான் என்று கூறிக் கொள்வதிற் சிறிதளவும் தயங்காத அடிகளார் தமது வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தினை “கட்டுமரத்திலிருந்து விமானம் வரை” என்ற நூல்மூலம் விளக்கியுள்ளார்.

மத்துறையிலும் தீவகம் தனியோர் முத்திரையைப் பதித்துக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் மாத்திரமன்று. இந்தியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் புகழ்பெற்ற பிரதிஷ்டாபூஷணைம், பிரம்மஹீ ஜீ. கைலாசநாதக் குருக்களும் நயினுதீவு நற்புத்திரர் எனக்கூறுவதில் சைவ உலகமே பெருமைப்படுகிறது. யாழிமறை மாவட்ட கத்தோலிக்க மக்களால் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முன்னால் யாழி ஆயரான அதி. வண. எமலியானுஸ்பிள்ளையும் வண. சகோ. பிதா பீட்டர்பிள்ளையும் தற்போதைய யாழி ஆயர் அதி. வண. தீயோகுப்பிள்ளையும் ஸிடன்தீவிலுள்ள கரம்பொனின் தவப்புதல்வர்களே. மருத்துவத் துறைக்கும் பாதுகாப்புத் துறைக்கும் இரு சகோதரர்களை ஈன்றுதலைய பெருமையும் நயினுதீவுக்கு உண்டு. கண்சிக்கசையில் நிபுணரான டாக்டர். ராமச்சந்திரா பரராச்சேகரம். இலங்கை உதவிப் பொலீஸ் மா அதிபர் திரு. ராமச்சந்திர சுந்தரவிங்கம் ஆகியோரே அச்சகோதரர்களாவர்.

நீதித்துறையினை நோக்கின் இன்று கரம்பொன்னைச் சேர்ந்த ஒருவர் விடிவெள்ளியாகப் பிரகாசிக்கின்றார். உயர் நீதிமன்ற நீதியரசராகவும் ஜனத்திபதி ஆணைக்குமுடிவின் நீதியரசராகவும் பணிபுரியும் திரு. சுப்பையா சர்வானந்தாவே அவராவார்.

ஒலிபரப்புத்துறையினை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட இலங்கை வானெனிலி, சென்னை வானெனிலி, வண்டன் பி. பி. சி தமிழோசை ஆகியவற்றில் அரும்பெருஞ்சாதனைகளை நிலைநாட்டிய சிறந்த ஒலிபரப்பாளரும், எழுத்தாளருமான திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் கரம்பொன்னைச் சார்ந்தவர். இலங்கையிலுள்ள நவீன புகையிரத நிலையங்களுள், யாழிப்பாண புகையிரத நிலையமே குறிப்பிடத் தக்கதொன்றாகும். இதனை நவீன வசதியுள்ளதாகவும் அழகாக வும் திட்டமிட்டு அமைத்த பெருமைக்குரிய பொறியியலாளர் திரு. என். ஏ. வைத்திவிங்கம். இவர் புங்குடுத்தின் புதல்வரா வார். இன்று இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மணிலா அரசாங்கங்களுக்கு அரும்பெரும் ஆலோசகராவும் பணிபுரிகின்றார்.

“திரைகட்டலோடியும் திரவியம் தேடு” என்ற வாக்கியத்திற்கு கமைய அந்நாளேயே பாரிய வத்தைகளைச் சொந்தமாக வைத்திருந்து, பிறநாடுகளுக்கு உணவுப்பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்தும், பிறநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தும் பெரும் வள்ளலாய் வாழ்ந்தவர் கரம்பளைச்சேர்ந்த தமிழ்நாடு. அவர் செய்துவந்த வாணிபத்தினை அவரது மகனை திரு. அல்பேர்ட் ஸினல்ல் தமிழ்நாடு தொடர்ந்து செய்தார். அத்துடன் கொழும்புத்துறைமுகத்தில் கப்பல் போக்குவரத்துச் சபை யொன்றினையும் ஏற்படுத்தி (காக்கபோட்டி ஸ்பாட்சிகம்பனி விமிடெட்) அதன்மூலம் தமது தொழிலை விரிவுபடுத்தினார். இச்சபையில் சப்ததீவு இளைஞர்கள் அநேகருக்கு அவர் அதிகளுடைய வேலைவாய்ப்பும் வழங்கினார். அவருடைய பராளமன்றச் சேவைக் காலத்திலேயே தீவுகங்கள் பல முன்னேற்றத்தைக் கண்டன. அவரால் ஆம்பிக்கப்பட்ட அச்சபையே இன்று துறைமுகச்சரக்குக் கூட்டுத்தாபனமாக மினிர்கின்றது.

வர்த்தகத்துறையினை எடுத்துக்கொண்டாலும் தீவுப்புகுதி யினாரே இன்று முன்னணியில் இருக்கின்றனர். அதன்மூலம் சம்பாதிக்கும் பணத்தினைக்கொண்டு, அரிய பல தாயகத் தொண்டுகளையும் சமூகசேவைகளையும் ஆற்றிவருகின்றனர். இவர்களுடைய அரும்பெருஞ்சேவைகளினுலேயே இன்று தீவுகம்

சிறப்போங்கி வருகிறது. எனவே தீவுகம் அன்றிருந்த நிலையில் இன்றில்லை. பட்டினப்பகுதியுடன் சரிநகர் சமமாக தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் அளவிற்கு அது துரித வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

தெய்வத்தை எதிர்த்துச் செல்வம் தோதே. தெய்வத்தை உழவிச் செல்வத்தைச் சேர்.

* * *

தெய்வம் இலை என்று செய்யத் தகாத் தவறுகளைச் செய்து செல்வம் தேடுவோர், செல்வமே தெய்வம் என்று உறுதி கொண்டவரே.

* * *

செல்வத்தாற் சகல செல்வங்கையும் தேடலாம் என்று எவன் செல்வம் தேடுகின்றாலே அவனே செய்யத்தகாத் தவறுகள் செய்து செல்வம் தேடுபவன்.

* * *

அன்பு, நீதி கருணை, சமாதானம், சமத்துவம் இவந்றுலேயே தீர்மானத்தையும் இன்பத்தையும் அடையழுடியும்.

* * *

தெய்வத்தைத் திடமாய் நம்பு. செல்வம் வரும் ஆனால் செல்வத்தைத் திடமாய் நம்பு; தெய்வம் வராது.

அனலைதீவு திரு. க. இளையதம்பி அதிபர், யா/யடலூர், அ. த: க. பாடசாலை

செந்தமிழர் தலைநகராம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அணியென இலங்கும் தீவுக்கூட்டங்களில் அனலைதீவும் ஒன்றாகும். கடல் குழுறி எழும் நேரங்களில், தீவுகம் அலைகளால் அழிவிற்கு வண்ணாம், நாற்புறமும் இயற்கையாகவே கற்பாறைகள் அணைபோன்று அமைந்த காரணத்தால் இத் தீவிற்கு “அணை - அலைதீவு” என்றும் பெயர் ஏற்பட்டது. அதுவே நாளைடைவில் அணைலதீவு, அணலைதீவு, அனலைதீவு என வழிமுறையாக மருவி வருகின்றது எனக்கூறப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தர் இலங்கையையாண்ட காலத்தில் இங்கு வந்ததாகவும், தமது தேசத்திலுள்ள “அனலர் டாம்” என்னுமிடத்தைப் போன்று தோற்றமளித்த இத்தீவிற்கும் அதே நாமத்தைச் சூட்டியிருக்கலா மென்றும் கருதுவாருள்ளது. ஊர்காவற்றறையிலிருந்து, ஏழு கடல் மைல் தூரத்தில் அமைந்திருக்கும் இத்தீவு, மூன்றரை மைல் நீளமும் ஒன்றரை மைல் அகலமும் கொண்டு வடக்குத் தெற்காக நீண்டு கிடக்கின்றது.

வருடமுற்றும் வற்றுத நன்னீர் வளமும், பற்பல நன்மண்ண வகைகளைக் கொண்ட நிலவளமும் மிகக் கிட்டிவில் பெரும்பான்மோர் கமக்காரர்களே; சிறுபான்மையோர் வர்த்தகம், அரசபணி, மீன்பிடி இவற்றில் ஈடுபட்டுவருகின்றார்கள். ஆயினும் காலமாற்றங் காரணமாக இன்று இளைஞர்கள் பலர் வெளிநாடுகளிற் கல்வி, தொழில் நிமித்தம் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். நாடறிந்த பல தொழில்திபர்களையும் வர்த்தகர்களையும் கொண்ட இவ்வுரினிலே, ஐயாயிரம் வகுப்புகளை குடிசனங்களும், தூண்டாயிரத்திற்கு அதிகமான வாக்காளர்களும் வாழ்கின்றார்கள். அனேகமான குடும்பங்கள் நடுத்தரக் குடும்பநிலையைக் கொண்டவை.

எக்காலந் தொடக்கம் இங்கு மக்கள் வாழ்கின்றனர் என வரலாற்று ரீதியாகக் கூற முடியவில்லை. ஆயினும், இவ்வுருக்கு புங்குடுதீவு - இறுப்பிட்டி வழியாகவே குடியேற்றம் ஆரம்பமாகியது என வாய்வழிக் கதைகள் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் இறுப்பிட்டிக்கும் அனலைதீவிற்கும் இடையி

லுள்ள கடல், தூர்ந்து தரைபோல் காட்சியளித்த தென்றும்; இறுப்பிட்டி மக்களின் கால்நடைகள் அவ்வழியே இவ்வுருக்கு மேய்ச்சலுக்கு வந்து போனதாகவும், அவற்றின் கொம்புகளி லும் கால்களிலும் இருந்த மண்ணின் செழிப்புக் கண்டு மக்கள் குடிபெயர்ந்து வந்து எழுமங்கை நாச்சியார் கோவிலடியில் குடியேறினார்கள் எனவும் தெரிகின்றது. இது குமரிக்கண்டத் தைக் கடல் கொள்ளுமுன் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். இன்றும் அனலைதீவு - இறுப்பிட்டி மக்களுக்குமிடையே இருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இவ்விடத்தில் நினைவுக்காரத்தக்கது.

ஆதிகாலத்திற் பல்வகைத் தானியங்களையும் விளைவித்து விவசாய வளம் பெருக்கிய இத்தீவில், அதற்கெனப் பற்பல குளங்கள் ஊர்பூராகவும் பரந்து அமைந்து கிடக்கின்றன. ஒன்றுடனுண்ணு கால்வாய்கள் மூலம் இணைக்கப்பட்ட இக்குளங்கள் இன்றும் வற்றுத் தீவுகள் மூலம் கொண்டு காணப்படுகின்றன. நெற்பயிர் முதல், பலகைத் தானியங்களையும் பணப்பயிரான புகை பிலையையும் இவ்வூர்க் கமக்காரர் விளைவிக்கின்றனர். அண்மைக் காலமிருந்து மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற உபயூணங்களைப் பொருட் பெருக்கத்திலும் கவனம் செலுத்துகின்றனர். பணை, தென்னை வளமிக்க இவ்வுரினிலே அவற்றின் நேரடிப்பயன்களையும்; அவற்றை மூலப்பொருள்களாகக் கொண்டு பலவித பிரயோசனங்களையும் மக்கள் நன்கு பயன்படுத்துகிறார்கள்.

கல்வி

ஆரம்பத்திற் சிலர் குரு - சீட முறையில் இவ்வுரினிலும் இவளியிடங்களிலும் கல்வி கற்ற போதிலும், அணைவரும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. இற்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் திரு. குழந்தை உபாத்தியாயர் என்பவர் தமது சொந்தச் சௌலவில் ஒரு கொட்டிலமைத்துக் கல்வி போதித்து வந்தார். அக்கால கட்டத்தில் திரு. முத்து உபாத்தியாயர் என்பவர் அமெரிக்க மிசனரிமாரின் உதவியுடன் ஒரு மிசன்பாடசாலையைத் தாபித்து கல்வி போதித்து வந்தார். வேற்றுதப் பாடசாலை ஊரில் அமைவதை விரும்பாத சூழ்நிலையால் இப்பாடசாலை அழிய நேரிட, 1890-ம் ஆண்டளவில் சதாசிவம் வித்தியாசாலை என்றும் கைவப் பாடசாலையை திரு. சின்னப்பாபாத்தியாயரும், மற்றும் ஊர்ப் பெரியோர்களும் ஆரம்பித்தார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் ஊதியமின்றிக் கல்வி போதித்து நெந்தனராயினும் சில காலங்களின் பின் அரசாங்க நன்

கொடையைப் பெற்று நன்கு பாடசாலையை இயக்கினர். அனைவர் வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்ட சுகலரும் இப்பாடசாலைக்குத் தமது உழைப்பையும் உதவியையும் வழங்கி வளர்க்கத் தலைப்பட்டனர். சுமார் இரு தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெரியோர்கள் பலரின், பலன் கருதாப் பணிகளினுடேயே இன்று நூற்றுண்டுகளை அடைந்துவரும் சுதாசிவம் மகாவித்தியாலையும் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

1934-1937 ஆண்டாவில் இப்பாடசாலை இரு மொழிட பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. தீவுப் பகுதியிலேயே முதல் இருமொழிப் பாடசாலை இதுவென்றே கூறவேண்டும். இன்று இப்பாடசாலையில் 400க்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் படிக்கின்றார்கள். 13 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றார்கள். இதைத் தொடர்ந்து, அனைவரிலே வடக்கில், வடதுறை அரசினர் தமிழ்க்கலவன் வித்தியாலையும், தெற்கில், தெற்கு அரசினர் தமிழ்க்கலவன் வித்தியாலையும் 1944-1948 கால கட்டத்தில் திரு. சேர். வை. துரைச்சாமி அவர்கள் முயற்சியால் அரசினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவ்விரு பாடசாலைகளிலும் 380 மாணவர் கள் படிக்கின்றனர். அவர்கட்டு 10 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். இன்று, இம்முன்று பாடசாலைகளும் கல்விப் பணியிலே சிறந்து வளர்ந்து வருகின்றன. எங்கும் உள்ள ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காரணமாக இப்பாடசாலைகளுக்கும் இன்று கல்வித் தரத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இத்தைவக் கஷ்டப் பிரதேசம் என அரசாங்கம் கணித்திருப்பதால், மாற்றுத் திட்டங்கள் மூலம் ஆசிரியர்களை அனுப்பிவைத்தாற் கல்விப் பணியில் அனைவரில் முன்னிற்கும் என்பதுறுதி.

சமயநிலை

இக்கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அனைவரும் சைவசமயிகளேயாம். பன்னெடுங் காலமாகத் தனிச் சைவம் தலைமுத்தோங்கப் பெறுகின்றது. இவ்வுரிமையிலே வேற்று மதத்தினரின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் இங்கு இல்லை. அனைத்து ஆலயங்களும் சைவாலயங்களே. காலத்தால் முற்பட்ட பல ஆலயங்களையும் காலமறியாமல் தான் தோன்றியாக ஆரம்பித்த ஆலயங்களையும் புதிய பல ஆலயங்களையும் இங்கு காணலாம். புளியேத்தி என்னும் பெயர் மருவிப் புளியேத்தியாகி இன்று புளியந்தீவு என வழங்கி வரும் தீவு, அனைவரின் தெற்குப் புறத்தில் இருக்கின்றது. இங்கு பரந்த காட்டின் மத்தியில் அமைந்த தென்னஞ்சோலையின் நடுவே, நாகேஸ்வரன் தான் தோன்றீஸ்

வராக அமைந்திருக்கின்றார். நயினுதீவு, நாகேஸ்வரி ஆலயத்துடன் பற்பல வழிகளிலும் தொடர்புகள் பல கொண்ட இவ்வாலயம், பதஞ்சலி, வியாக்கிரகபாதர் போன்ற முனிவர்கள் வழிபட்ட தலமென்பது ஜதீகம். புளியந்தீவு காணப்படும் இரு பெரிய காலடிச் சுவடுகள், யாதென ஆராய்தல் பற்பல விதங்களிலும் நன்மையானதானும்.

அரசன்புலத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஜடு முருகமூர்த்தி ஆலயம் ஊரிலுள்ள ஆலயங்களுட் காலத்தில் முற்பட்டதென்பர். இவ்வாறே, பெரியபுலம் மகாகணபதிப் பிள்ளையார் ஆலயம், வடக்கு இராஜ இராஜேஸ்வரி ஆலயம், எழுமங்கை நாச்சியார் கோவில், தெற்கு முருகமூர்த்தி கோயில், வடலிக்குளம் ஞான வைவர் ஆலயம் என்பனவும் ஆண்டுகள் பலகண்ட அதிசயமனோக முற்ற ஆலயங்களாகும். ஆயினும், அகில இலங்கையிலும் புகழ்பெற்ற ஆலயமாகக் கருதப்பெறுவது அனைவரில் அரிஹரபுக்திர ஜயஞர் ஆலயமாகும். பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் அமைக்கப்பெற்ற இவ்வாலயமானது இறையருளால் ஏற்பட்ட ஆலயமாகும். கடலின்கண் கண்டெடுக்கப் பெற்ற பெட்டியொன்றில் இருந்த பூரண புட்கலை அம்பாள் களுடன் கூடிய ஜயஞர் விக்கிரகம் அடியவர்களாற் கடலிலிருந்து மீட்கப்பெற்று ஊரினுட் கொண்டுவரும்போது, கூளா மரங்கொண்ட நயினுர் குளம் என்னும் கழனியில் இறைவன் கோயில்கொண்டருளினர். அன்றிலிருந்து கொட்டிலாகத் தொடங்கிய இவ்வாலயம் இன்று ஆகம முறை பற்றி அமைக்கப் பெற்ற கோயிலாக உருப்பெற்றுள்ளது எனலாம். வைரக் கற்றிருப்பணி நிறைவேற்றப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் ஆடி மாதத்தில் பூர்வபக்க ஷஷ்டி தீதி தொடக்கம் பூரண வரை பத்து நாள்கள் கொடியேற்றித் திருவிழாக்கள் நடைபெறும். இது போன்றே பொங்கல் விசேட அபிடேகங்கள் முதலியன சித்திரை மாதத்து முதல் திங்கட்கிழமையில் நடைபெறும். இவை நாடற்றிந்த இவ்வாலய விசேட தினங்களாகும்.

தற்சமயம் கிலமடைந்த பழைய சித்திரத் தேருக்கு மாற்றாகப் புதியசித்திரத்தேர் இந்தியச்சிற்பாசாரிகளின் உதவியுடன் அமைக்கப்பெற்று வருகின்றது. மரத்தினிற் சிறந்த சிற்பங்களின் உதவியுடன் ஜயஞர் வரலாறு, அனைவரில் ஜயஞர் ஆலயம் அமைந்த வரலாறு இவைகளை உள்ளடக்கி இத்தேர் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகப் பல இலட்ச ரூபாய்கள் செலவில் அமைக்கப்பெற்று வருகின்றது.

1719-ம் ஆண்டளவில் ஒல்லாந்தர் இத்தீவின் கிழக்குக் கடற்கரையில் ஒரு கோட்டைடயும் பக்கத்தில் மாதாவுக்கு ஒரு கோயிலும் அமைத்தார்கள். ஆயினும் ஆங்கிலேயர் வருகை யுடன் இவ்வாலயமும் கோட்டைடயும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டு மன்மேடாகி விட்டாலும், இன்னும் மக்களின் வாய்மொழிகளில் மாதா கோயிலில் அன்றை பராசுக்தி ஆவாகனம் செய்யப்பட்டு வழிபாட்டியற்றப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டு வளர்ச்சிக்கு உழைத்த பெரியார்கள்

அனைலைதீவின் வளர்ச்சி என்னும்போது பெரிதும் போற்றப் படுபவர்கள் எமது கல்விக்கு வழிகோலிய பெரியார்களேயாகும். டாக்டர் ஐ. சோமசேகரம், திரு. இராசரெத்தினம், திரு. சி. வேலுப்பிள்ளை, திரு. வே. அம்பலவாணி, திரு. ஐ. பொன்னம் பலம், திரு. ஆ. சுப்பிரமணியம், திரு. ஐ. சிவம், திரு. வி. சௌலப்பர், திருமதி. சி. கமலம்மா, திரு. ஐ. வைத்திலிங்கம், திரு. சி. சிவபாதசுந்தரம். என இவர்களின் தொகை எண்ணிடலடங்கா. ஆதிபமே பெருது கடமையாற்றிய பந்தல ஆசிரியப் பெருந்தகைகளும் கருத்தாயிருந்து கல்விக்கூடத்தை ஆக்கிய அனைலைதீவுப் பெரியார்களும் இச்சமயத்திற் கருத்தில் எண்ணப் படவேண்டியவர்களாவர். இவர்கள் கல்விப் பணி மட்டுமன்றி கல்வியையும் சமய வாழ்க்கைக்கும் மக்களின் நெறிமுறையான வாழ்க்கைக்கும் உழைப்புக்கும் பெரும் வழிகாட்டிகளாக இருந்தார்கள் என்பது வரவாருகும்.

தற்சமயத்திலும் இத்தகைய பெரியோர்கள் பலர் நாட்டு நலனில் அக்கறை செலுத்தி இயங்கி வருகின்றார்கள். இவர்கள் ஆலயங்களின் வளர்ச்சிக்கும், மக்களின் மகோன்னத வாழ்வுக்குமாகத் தம் மெய்வருத்தம் பாராது உழைத்து வருகின்றார்கள். இவர்களைத் தவிரக் கிராமமிய முன்னேற்றம் தன்னைக் கருத்திற் கொண்டு அனைலைதீவு கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், மாதர் சங்கம், முற்போக்கு வாலிபர் சங்கம், கொழும்பு வாலிபர் சங்கம், பிரயாணிகள் சங்கம் என்பன போன்ற அமைப்புகள் பெரும்பணியாற்றுகின்றன. இவ்வாறே மத்திய சனசமூக நிலையம், தெற்குச் சனசமூக நிலையம், வட ஊர்ச் சனசமூக நிலையம், மேற்குச் சனசமூக நிலையம், நாவலர் சனசமூக நிலையம் என்பன வும் தற்சமயம் அனைலைதீவு சனசமூக நிலையங்களின் சமாசமும் கலை, கலாச்சார நடவடிக்கைகளிலும், மக்களின் கல்வி, விளையாட்டு, சிரமதானம், பொதுவாழ்க்கை இவற்றுல் துணைசெய்து

வருகின்றன. இவ்வாறே, கலை வாழ்க்கைக்கு உதவியாக முத்தமிழ்க் கலாமன்றமும் இயங்குகிறது.

பொது விடயங்கள்

அனைலைதீவின் வடக்குப்பாகத்தில் பாறைகளின் மத்தியில் 1930-ம் ஆண்டளவில் நூறு அடி உயரமான சீமேந்துத் தூண் அரசினராற் கலங்கரைத் தூணுக் கூமைக்கப்பட்டுள்ளது. பருத்தித் தீவு என்னும் சிறு தீவு அனைலைதீவிலிருந்து அரை மைல் தூரத்தில் வடக்கே அமைந்துள்ளது. அனைலைதீவு, கிராமாட்சி மன்றத்தினால் நிருவகிக்கப்படும் ஒரு தீவாகும். ஏழு வட்டாரங்களைக் கொண்ட இப் ஆட்சி மன்றம் 1914-ல் அமைக்கப்பட்டதாகும். கிராமசபைத் தலைவர்களாக இருந்து கிராம முன்னேற்றத்துக்கு உழைத்தவர்கள் பற்பலர். ஆரம்பத்தில் மருந்துச் சாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மருத்துவ மனை இன்று பிரசவ வைத்திய வசதிகளுடன், படுக்கை வசதிகள் கொண்ட வார்ட், மின் வசதி என்பவற்றுடன் வைத்திய அதிகாரியையும் கொண்டு இலங்கி வருகின்றது. இதுபோன்றே கிராமாட்சி மன்றத்தினரால் நடாத்தப்படும் இலவச சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையும் இங்கு உண்டு.

நேரடித் தொலைபேசி வசதிகளுடன் கூடிய தபால் நிலையம் தற்சமயம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

கிடைக்கும் மூலவளங்களும் எதிர்காலமும்

பணை, தென்னை இவற்றின் பிரயோசனங்கள் வேண்டிய மட்டும் கிடைக்கும் இத்தீவில் அதனை முழு அளவிற் பயன் படுத்தாதது விசனத்துக்குரியது. வேலையற்ற பலருக்கு உரிய பயிற்சிகள் கொடுக்கும் நிலையங்கள் அமைந்தால், இவற்றைக் கொண்டு இன்று இங்கு குடிசைக் கைத்தொழிலாக நடைபெறும் கடகம், பாய், பெட்டி, சள்கு இழைக்கும் தொழிலில் வளப்படுத்திச் சந்தைப்படுத்தலாம். பெண்களுக்கு உள்ளூர் நெசவு நிலையத்தில் உரிய வேதனம், ஊக்கம் தந்து வழிப்படுத்தினால் — தையறபயிற்சியில் ஈடுபடுத்தினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதுடன் தின உழைப்புக்கு வழி செய்தவர்களாகவும் ஆவோம்.

விவசாய உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்துவிட்டது. இவ்வுரி னிலை, மின் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் அவசர தேவையாகும். இதனால் விவசாயச் செலவினங்கள் குறையும். உற்பத்தி

யுடன் உபதொழில்களும் வேறு கைத்தொழில் முயற்சிகளும் ஆரம்பிக்க உறுதுணையாக விருக்கும். அரசினர் கவனம் செலுத்த வேண்டிய விடயமிது. இளைஞர்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சி அளிப்பதும் அவசியமான கருமாகும். இங்கு கோழி, கால்நடைகளான ஆடு, பசு, தேனி வளர்ப்புகளுக்கு ஏற்ற குழ்நிலை, மண்வகையுண்டு. அரசு கடன்களை வழங்கி ஆக்கப்படுத்தல் இன்றியமையாதது.

இங்கு ஏராளமாக உற்பத்தியாகும் நாடறிந்த நல்லினப் புகையிலையுடன் நவீன முறைகளை வழிப்படுத்தி, விவசாய நடவடிக்கைகளை ஆக்கப்படுத்தல் வேண்டும். பண்ணை முறைகளிலும் கூட்டுறவு முறைகளிலும், சிரமதானப் பணிகளிலும் ஆர்வத்தை வளரச்செய்தல் வேண்டும்.

அகில இலங்கையிலும் சப்ததீவுகளிலும் ஆன்மீகத்திலும் அமைதியிலும் புகழ்பெற்ற இத்தீவுகத்திற்குச் சகல தரப்பிலிருந்தும் உதவிகள் கிடைத்தால் முன்மாதிரியான கிராமமாக மிரிநும் என்னும் நம்பிக்கை உண்டு.

உலோபியீத்திலே தான் பணம் குனியும். ஏனெனில், அவன் பெயருக்கும் புகழுக்கும் மட்டுமேதான் செலவு செய்வான்.

* * *

தன்மாணம், தாயக அபிமானம் இல்லாமல் பணம் தேடியவன் கடைப் பந்தியில், தன்னையும் அபிமானியாகக் காட்டி நிற்பான். ஊருக்கு ஒன்று தானும் செய்யாது உலோபி, பேருக்கு நூறு செய்வான்.

* * *

பத்திரிகையிற் படக் வருசிற தென்றால் உலோபி, நித்திரையிலும் பணங் கொடுப்பான்.

எழுவைதீவு

திரு. சி. சிற்றம்பலம் ஆசிரியர் அவர்கள்

யாழ்ப்பாண நகரின் தென் மேற்குத் திசையில் அலைகடல் நடுவண் இலங்குவது எழுவைதீவு. இத்தீவு ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகத்திற்கு வடமேற்றிசையில் மூன்றுமைல் தொலைவில் உள்ளது. எழுச்செடிகள் நிறைந்து குடிசனமற்ற காட்டுத் தீவாக ஆரம்பகாலத்திலிருந்தது. எழுச்செடிகள் நிறைந்த தீவாகயால் எழுவை தீவு என்ற காரணப் பெயர் உண்டாயிற்று என்பர். இந்தியாவிலிருந்து கடல்வழியாக ஊர்காவற்றுறைத்துறைமுகத்துக்கு வருபவர்களுக்கு முதற்கண் தெரிவது இத்தீவாகும். இது ஞாயிது எழுந்திசையில் அவர்களுக்குத் தெரிந்தமையால் எழுவான்தீவு என அழைக்கப்பட்டு வந்து நாளடைவில் எழுவைதீவு ஆயிற்று எனலாம், இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஞாயிது உதிக்கும் திசையை எழுவான் கரை எனவும் மறையும் திசையைப் படுவான் கரை எனவும் மட்டக் களப்பு மக்கள் இன் ரூம் வழங்கி வருகின்றமையை உற்று நோக்கி உணரலாம். தீவின் மேற்குக் கடற்கரை பாரிய கற்கள் நிறைந்ததாயும் கிழுக்குக் கடற் கரை மணல் செறிந்ததாயும் காணப்படுகின்றது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில், அனைத்திவிலிருந்து மக்கள் இத்தீவில் வந்து குடியேறலாயினர். இக்குடியேற்றம் எப்பொழுது ஆரம்பமாகியது என்பதைச் சரியாக அறிய முடியாதிருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் இங்கு குடியேறிய மக்கள் அனைவரும் இந்துசமயத்தினராவர். இவர்களைத் தொடர்ந்து இத்தீவுக்கு மீன்பிடித்தொழில் காரணமாக வந்த இரு கத்தோலிக்க மீன்பிடிக் குடும்பத்தினர் இங்கு குடியேறினர். இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தனர் என்பது அறியிமுடியவில்லை. இவர்களை படுத்து மண்டைதீவு, மாதகல் ஆகிய இடங்களிலிருந்து கத்தோலிக்க மீனவர்கள் குடியேறினர். 1941ம் ஆண்டு இத்தீவில் 180 குடும்பங்கள் 2000 வாச்காளரும் வாழ்ந்தனர். அரசினராற் கிளிநீசுசிப் பகுதியிற் குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆரம்பித்ததும் இங்குள்ள மக்கள் குடியேற்றத்திட்டங்களுக்குப் புலம் பெயரலாயினர். இன்று 88 வீடுகள் மட்டுமே உண்டு. இவற்றில் 25 குடும்பத்தினர் கைவர்களாகும். ஏனையோர் கத்தோலிக்க மதத்தினர்.

தீவின் தென்பகுதியில், இறங்குதறையில், தொம்மையப்பர் தேவாலயம் அமைந்துள்ளது. இங்கு வரும் மக்களை இத்தேவா லயமே முதற்கண் இருகரம் நீட்டி வரவேற்கின்றது. 1925 இல் இத்தேவாலயத்திற் கத்தோலிக்க மக்களுக்கென ஒரு பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையில் 35 பிள்ளைகள் படிக்கின்றார்கள். 2 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். இத்தேவாலயத்துக்கு வடக்கே துறைமுகத்திலிருந்து கால்மைல் தொலைவில் முத்தன்காடு என்ற இடத்தில் முருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தை ஈழத்துத் திருச்செந்தூர் என் அழைப்பர். பெண்துறவு ஒருவர் இத்திருத்தலத்தில் எழுந் தருவியுள்ள முருகப் பெருமாணை வழிபட்டு வந்தார். இவ்வரை சிவசிவா அம்மையார் என் அழைப்பர். இவரது இயற்பெயர் தெரிந்தில்து. இவ்வம்மையாரின் சமாதி தீவின் வடக்கே கடத் தூரையில் அமைந்துள்ளது. முருகப் பெருமான் மீது பேரன்பு பூண்டவர் திரு. ஆ. சரவணமுத்து என்பவர். இவர் சிலகாலம் கொடிய நோயினால் வருந்தினார். தீராதநோய் தீர்த்தருளும் இப்பெருமான்மீது உயிர்வருக்கம், முருகரவங்காரம், முருகராசிரிய விருத்தம் பாடி நோய் நீங்கப்பெற்றார். 1929 இல் இப்பாடல்கள் நூலுருவம் பெற்றன. 1973 ஆம் ஆண்டு சரவணையைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டவரும் கரம்பொன் கிழக்கில் வசிப்பவரு மாகிய பண்டிதர் திரு. ச. குமரேசையா அவர்கள் இம் முருகப் பெருமான் மீது திருஷ்ணஞ்சற் பதிகம் பாடியுள்ளார். இவ்வாலயத்தின் மூலத்தானத்திற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ள வேலிற் பூசைமுடிவில் முருகன் பலவித வடிவங்களில் அடியார்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து வருகின்றன. இவ்வற்புதக் காட்சியைக் காண்பதற்குக் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் இன்று இத்தீவுக்கு வந்த வண்ணமாயிருக்கின்றனர்.

புரட்டஸ்தாந்து மிசனரிமார் வட்டுக்கோட்டையில் யாழிப் பாணக் கல்லூரியைத் தாபித்து 25 ஆண்டுகளின் பின்னர் இங்கு ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பித்தனர். இப்பாடசாலையே இங்கு முதன்முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையாகும். பின்னர் 1925 ஆம் ஆண்டில் யாழிப்பாணம் சைவவித்தியா விருத்திச் சபையினர் ஒரு பாடசாலையைத் தாபித்தனர். இப்பாடசாலை முருகவேள் வித்தியாசாலை என்ற பெயருடன் கணிட்ட வித்தியாலயமாக விளங்கின்றது. 60 பிள்ளைகள் வரை படிக்கின்றனர். 3 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். 1960 இல் அரசாங்கம் தணியார் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்கும்வரை, மிசனரிமாரின் பாடசாலை இயங்கிவந்தது. அரசாங்கம் பாடசாலை

களைப் பொறுப்பேற்றதும் இப்பாடசாலை மூடப்பட்டு இப்பொறுது உபஅஞ்சல் நிலையமாக விளங்குகின்றது.

இன்றரை மைல் நீளமும் அரைமைல் அகலமும் கொண்ட இத்தீவு மணற்பாங்கான தரைத்தோற்றமுடையது. நிலம், மணல் செறிந்துள்ளமையால் வான்பயிராகிய பனை நன்கு இங்கு குடியேறிய மக்கள் புங்குடுதீவிலிருந்து பனைவிதைகளைக் கொண்டுவந்து பனையை உற்பத்தி செய்தனர். பனைமரக்காடாக இன்று இத்தீவு காட்சியளிக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் இத்தீவு 1952 ஆம் ஆண்டு தனக்கென ஒரு சிராமாட்சி மன்றம் அமைத்துள்ளது. தீவின் தென்பகுதியில் வசிப்பவர்கள் கடற்றிருக்கில் ஈடுபட்டுள்ளனர். வடபகுதியில் வாழ்பவர்கள் பனம்பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நார்க்கடகத்துக்கு இத்தீவு பெயர்பெற்றது. நடுப்பகுதியில், சிறிய அளவில் தோட்டப் பயிர்க்கெய்கை நடைபெறுகின்றது.

இங்கு பனை அபிவிருத்திச் சபை தாபிக்கப்பட்டு விஞ்ஞானர்தியாகப்பணம் பொருள்களை உற்பத்திசெய்யின் மக்களின் பொருளாதார வளம் பெருகும். பனைநுங்கிலிருந்து ஜாம், இளம்கிழுங்கிலிருந்து குழந்தைகளுக்கான பால்மா, பழஞ்சீனி, பனங்கற்காரம் போன்றவற்றையும் ஓலையிலிருந்து நல்ல தரமுள்ள கடகம், பெட்டி முதலியவற்றையும் உற்பத்திசெய்து, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அந்திய சௌலாவணியைச் சம்பாதிக்கலாம். மீன்பிடித் துறைமுகம் அமைத்து மீனவர்களுக்கு வசதி செய்தால் மீன் கருவாடு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். கோழிப்பண்ணை, ஆட்டுப்பண்ணைகளை நடாத்துவதற்கும் மிகவும் சிறந்த இடம். இவ்வாரூன தொழில் அபிவிருத்தி களைச் செய்து கொடுப்பின் இங்குள்ள மக்கள் பிறதிடங்களை நாடிச் செல்ல மாட்டார்கள். தொகுதிப் பிரதிநிதி கருணாங்களும் கொண்டு கடைக்கண் வைப்பாரானால் ஊரைவிட்டு வெளியேபோன 400 குடும்பங்களும் திரும்பவும் வரக்கூடிய செழுமை உள்ளாரும்.

துடியாய்த் துடித்து ஸபக் ஸபக் என்று பணம்தேடி வட்டிக்குக் கொடுத்தவன், ஒருவில் மாதத்தால் முதலையும் இழந்து மூடாருமாவான்.

மாணவமணிகளுக்கு... “தீவகன்”

மாணவமணிகளே! கள்ளங்கபடமில்லாத தூய உள்ளங்களாண்ட உங்களுக்காக, உங்களின் வருங்கால நல்வாழ்வுக்காக, ஒரு சில நல்வார்த்தைகள். துள்ளிக்குத்திக்கும் பள்ளிப்பருவமே மனித வாழ்க்கையின் மகத்துவமான, மாசுமறுவற்ற துண்பந் துயரமறியாத, தொடராத, உத்வேகமான, உற்சாகமான உல்லாசமான, உறவாடும் எல்லோரின் உள்ளத்தையும் கவரக் கூடிய, கொள்ளின கொள்ளக்கூடிய, கள்ளங்கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளுக்காண்ட, இன்பம் நிறைந்த இனிமையான காலம். இதை உங்களின் இதயத்தில் வைத்துத் திடமாக நம்பி நடவுங்கள்.

இக்காலத்தை நீங்கள் வீணே போக்கி அரசியல்வாதி களாலோ, கட்சியாளர்களினுலோ, கொள்கைவாதிகளாலோ, சுயநலமிகளாலோ, கரண்டி வாழ்வோராலோ ஏமாற்றப்படாத வர்களாக, அடக்கம், அமைதி, நல்லொழுக்கம், கீழ்ப்படிவு குருவை, பெரியோரை பிதா மாதாவைக் கணம் பண்ணிப் போற்றி வாழ நல்லனவற்றைக் கைக்கொண்டு, நல்லறிவைத் தேடி, வருங்காலம் படிப்பால் உயர்ந்து, தாயகத்திற்கு நல்லவர்களாய் வல்லவர்களாய் ஒளிவிசிப் பிரகாசிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறேன். வீணரின் பின்னே சென்று நேரத்தைக் காலத்தை கழிப்பதும், வேதனை தரும் விபர்தமான வீணை செயல்களில் ஈடுபடுவதும், வயதுக்கும் உங்கள் அறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட அடக்க ஒடுக்கமில்லாத அமைதியற்ற கருமங்களில் ஈடுபடுவதும் கூட்டங்கள் கும்மாளங்களிற் பங்குபற்றுவதும், பெற்ற தந்தை தாயாரும் மட்டுமன்றி, அறிவுவத் தந்த குருவுக்கு மட்டுமன்றி பிறந்த தாயகத்திற்குமே அளப்பரிய கவலையையும் நஷ்டத்தையும் கொடுக்கும். இதைவிட, கூடுதலான கஷ்டத்தையும் நஷ்டத்தையும் கவலையையும் உங்கள் வாழ்ந்தாள் பூராவுமே நீங்களும் அடைய நேரிடும். அன்றியும், நம்நாட்டில் வருங்கால வல்லவர்களும், நல்லவர்களும், அதிஷ்டமிருந்தால் நாடானுபவர்களும் நீங்களே என்பதை நினைவில் இருத்துங்கள். இப்படியான உங்களுடைய பரிசுத்தமான பள்ளிப்பருவம் உங்களாற் பாழாக்கப்படாமலும், மற்றேர்களாற் பாழ்படுத்தப்படாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நெஞ்சில் நினைவிலே இருத்துங்கள்.

இவற்றிற்கு மாருக நீங்கள் வளருவீர்களோன்று மணம் ஒலி குன்றித் தேடுவாரத்து மதிப்பற்ற வைரமாய், நரம்பாய், மலரில்லாத பாழடைந்த சேஷையாய், தேடுவாரத்து திரவியமாய் ஆக்கப்பட்டு மற்றேரால் இகழப்படுவீர்கள், எனவே மாணவமணிகளே! மனம் பரப்பும் மலர்களே! கேளுங்கள்... அன்பாயிருங்கள். அடக்கமாயிருங்கள். பண்புள்ள வர்களாயிருங்கள். பகுத்தறிவாளர்களாயிருங்கள். பரோபகாரி களாயிருங்கள். கருணாயுன்னங் கொண்டவர்களாக இருங்கள். என்றும் இன்பமாய் இருங்கள். இனிமையாய்ப் பேசுங்கள். மற்றேர் மனதைக் கவரப் பேசுங்கள். உங்கள் பேச்சு ஒவ்வொன்றும் மணியாயும் மலராயும் உதிரவேண்டும், இறைவனைத் தேடுங்கள். ஏழைக்கு இரங்குங்கள். பணி செய்யுங்கள். பணிந்து செய்யுங்கள்; ஆனால், பலனை எதிர்பாராது செய்யுங்கள். பயந்து செய்யாதீர்கள். படித்து மகிழுங்கள். படிப்பிலே மகிழுங்கள் இரக்கம் காட்டுங்கள். ஏழாந்துபோகாதீர்கள். அன்பாய் ராய், உண்மை நேரமையுள்ளோராய், ஊக்கம் உற்சாகம் உள்ளோராய் வளருங்கள். சுறுசுறுப்பாய் இருங்கள். படபடப்பாய் கொடையாளிகளாய் இருங்கள். ஓட்டாண்டி யாகாதீர்கள். இரப்போருக்குக் கொடுங்கள். இரக்காதீர்கள். காந்தி, சுரூஜினிதேவி, இவர்களைப் போன்ற தூய நல்ல தேசத் தலை வர்களின் சரித்திரங்களைப் படியுங்கள். இராமகிருஷ்ணராமானந்தர், நாவலர் போன்ற சமய அறிஞர்களின் புத்தகங்களைப் படியுங்கள். வள்ளுவன், கம்பன், இளங்கோவன், ஒளவையார் தந்த இன்னும் நல்ல நல்ல பாடப்புத்தகங்களைப் படியுங்கள். சமூக, சமய தேசிய வீரர்களாகுங்கள். வருங்காலம் தாயகமான நம் தீவகம் உங்கள் எல்லோருடையும் மாசுமறுவற்ற சேவையை எதிர்பார்த்து ஏங்கித்துவே தீவகமெல்லாம் ஒவ்வொரு திருப்பதியாட்டும். இதுவே என் பணிவான வேண்டுகோள்.

எவ்வளுகுவன் இறைவனை நினைந்து ஓர் அடி முன் வைக் கிண்றுனே, அவனை நோக்கி இறைவனே பத்தடி முன்னே இறங்கி வருவான்.

தீவகமே

தீண்டாமைக்குற் தீ வை — தீவகன்—

“இந்துமதும் செத்துத் தொலிந்து போன்றும் போகப்படும் தீண்டாமை உயிருடன் இருக்கக்கூடாது”

— மகாத்மாகாந்தியின் உபவாச அறிக்கை 1932.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களென்றும், தீண்டாதவர்களென்றும், கீழ் சாதியினர் என்றும் கணிக்கப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கி விலக்கி வைக்கப்பட்ட தமிழ்மக்களின் ஏகபோக உரிமைக்குரல் இன்று எங்கும் எதிரொலிப்பதைக் காணலாம். அதேபோன்று தமிழை உயர்சாதி மக்களென்று பறைசாற்றி வந்தவர்களது பெயர்களும் அவர்களுடைய பேரவிவேஷங்களும் அம்பலமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. வகுப்புணர்ச்சிகளிலே ஜாரிக்கிடந்த ஒருசில பேர் வழிகள், தமிழைப் பெருந்துரைத்தனப் பிரதிநிதிகளாகப் பட்டிட நாமம் தீட்டி விளம்பரங் காட்டிப் போற்றவைத்துப் போற்றப் பட்டு வந்தது அந்தக் காலம். ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட பேர் வழிகளுக்கு இன்றும் தூபம் போட்டுத் தீபங்காட்டி ஒடுக்கை யடிக்க ஒரு சில பேஷன் போனிகள் கைக்கல்விகள் முன்வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். இது, இனிவருங்காலம் நிலைக்காது. நிலைக்கவும் கூடாது. சுத்தியம் தவறாத உத்தமர்கள் போற்காட்டி ஊரவர்களை ஏமாற்றி ஒரு சிலரின் கட்சியாளர்களாகவும் கைக்கல்விகளாகவும் வாழ்க்கை நடாத்தித் தொண்டர் தோழர் தியாகிகளாகி நாடரானும் நம்புதிரிகளாய் இன்றும் நாட்டை ஏமாற்றும் ஜாலவித்தைக்காரர் சாதிமான்களாய்க் காதி இந்தக் களாய் வேஷம் போடுகின்றார்கள். இனிமேலும் வருங்காலம் தீண்டத்தராதவர்கள் என்று ஒரு சாதி எம் இந்துமதத்தில் தமிழர் சமுதாயத்தில் நம் தீவகத்தில் இருப்பார்களானால் அவர்கள் வெட்கப்படவோ துக்கப்படவோ வேதனைப்படவோ வேண்டியதில்லை. ஆலயம் வைத்துப் பூசைகள் செய்யும் ஒரு சில அர்ச்சகர் கூட்டங்களும் உயர்சாதிகளைத் தமிழைத்தாமே மதிக்கும் இந்துகளுமே வெட்கப்படவேண்டும். அவர்களே வேதனைப்பட்டு நாணித் தலைகுளியவேண்டும். இன்றைய நிலை யிலுள்ள சிறுபான்மைத் தமிழர் மதத்தியில் உள்ள சகோதரர் களை உயர்சாதி இந்துக்கள் எனப்படுவோ இனிமேலும் பிரித்து வைப்பார்களானால் கேவலம் நாள்டைவில் தமிழர் சமுதாயமே

ஒருக்குலைந்து தேயந்து சின்னபிள்ளைமாரும் என்பதை நன் பிறந்த சகோதரர்களை வாழ்வின் ஓவ்வொரு துறையிலும் கை வரும் சீர்திருத்தக்காரர்களையும் அவர்களின் செய்து திறமைகளையும் பாராட்டாதிருக்க முடியாது.

தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போரிடுகையில் மனிதவர்க் கத்தை அதிலும் ஜாதி இந்துக்களைப் பற்றிக்கொண்டுள்ள இயக்கத்திலும் எமது தருமத்திலும் இந்து சமூகத்திடமும் அனுதாபத்திலுங்கூட எனக்குப் பூரண நம்பிக்கையுண்டு. அதிர்ச்செய்யும் என்றே என்றுவிடுவேன். — 20.9.1932.

“தாழ்த்தப்பட்டவர்களாய்ப் புறக்கணிக்கப்பட்டுத் தாழ்வு நிமிர்ந்து வாழுங்கள். மதிப்புக்கு மதிப்பளியுங்கள். அங்குப்புக்கு படவோ வேண்டியவர்கள் நீங்கள் இல்லை. மக்களுக்கு மக்கள் செய்யும் மகத்தான சேவைகளையே செய்கின்றீர்கள். தொடர்ந் தொழிலே தெய்வம். திறமையே உங்கள் செல்வம். எனவே சாதியில் கெட்டவன். தாழ்ந்த தொழில் என்று ஒன்று ஒன்று உலகில் வனியே.”

“தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் அறியாத மூடர்களும் ஏழைகளும் ஏழுத்து வாசனையற்றவர்களும் தோட்டிகள் எனப்படுவோ ரும் உன் உடன் பிறந்த சகோதரர்கள். உன் கிரத்தக கலப்புள்ளவர்கள் என்பதை மறவாதே.”

— சுவாமி விவேகானந்தர்

தீண்டாதார் தீண்டித்தரும் கள்ளுக் குடிக்கலாம். அவர்கள் வீட்டுவேலை வரை மேசன் வேலை, கூவி வேலை, தச்சுவேலை, விவசாய வேலைகள் எல்லாம் செய்விக்கலாம். அப்போ தீண்டாமை

யும் இல்லை. அவர் வேண்டாமையும் இல்லை. தன் தன் தேவை முடிந்தபின் தீண்டாமையென்றும் தீண்டாதாரென்றும் கீழ் சாதியென்றும் பேதமைகாட்டிப்பிறப்பினால் ஒன்றுபட்டவர்களை பிரித்து விலக்கி வைத்த சமுதாயம் தமிழர் சமுதாயம் மட்டுமே.

உயர்சாதிகளால், ஜாதிமான்களால் சாதிக்க முடியாத சமுதாயத் தேவைகள் அத்தனையும் செய்து முடிப்பவர்தாமா? தீண்டாதோரும் கீழ்சாதியினரும்.

“எனது ஒவ்வொர் எலும்பும் தலையும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்காகவே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஏழை வாயில்லாச் சீவன்கள் வாழுவேண்டியதற்காக என் உயிரையே தியாகஞ் செய்ய முகமலச்சியோடு சாக நான் தயாராக இருக்கிறேன். என்னையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் ஒருவனுகவே என்னுகிறேன். தீண்டாமை என்னும் இக் கொடிய வழக் கத்தை ஒழித்துப்போட என்னிடமுள்ள சிறந்த வஸ்துவையும் நான் தியாகஞ்செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் என் உயிரைவிட உயர்ந்த சிறந்த வஸ்து என்னதான் இருக்கிறது? ஆதலால், தீண்டாமைப் பலிப்பைத்தில் என்னையே அச்ப்பணிக்கின்றேன். பிறப்பி ஞால் நீங்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். என்னுடைய சுய இஷ்டத்தினுலேயே நானே என்னைத் தீண்டத் தகாதவனுகப் பாவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.” — மகாதமா காந்தி

எனவே தீவகமே! வருங்காலம், சாதிப் பிரிவினையால் தீவகம் சீரமியாமல் தலைநிமிர்ந்து வாழுவேண்டுமானால் சாதிப் பிரிவை என்னும் பிடிவாதம் வேண்டாம். தீண்டாமை வேண்டாம். உண்ணினாத்தை, உன் சமுதாயத்தை, உன் சகோதரர்களைத் தீண்டாதாராக்கினாது போலத் தீண்டவும் கூடியவர்களாக ஆக்கிக்கொள்ளவும் உன்னையே நீ பண்படுத்திக்கொள். சாக்கடை நீர் என்பதற்காகச் சமுத்திரம் ஏற்காது விடுகிறதா? மாற்றுன் தோட்டத்து மல்லிகை என்பதனால் மனங்குன்றிப் போகிறதா? கிடையவே கிடையாது.

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா, குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்” உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும். தெய்வம் உண்மையென்றுதானாறிதல் வேண்டும். தீண்டாமையின் கொடு மையால் நம் சமுதாயம் பாழடையாமல் இனியாவது ஒன்று பட்டு உலகிலே ஒளியிடக்கூடிய ஒரு சமுதாயமாய் நாம் இனைந்திட வேண்டுமென வேண்டுகின்றேன்.

புங்குடுதீவுப் பேச்சு வழக்கிற் சில சொற்கள்

புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன்

புங்குடுதீவு மக்களின் பேச்சுவழக்கில் உள்ள சில சொற்கள் பொருள் பொதிந்த வையாகவும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் தாக்கங்களைத் தெளியவைப்பனவாகவும் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இவர்களுடைய உரையாடல்களில் வகும் உலகியல் வழக்கு வாக்கியங்கள் நவீன இகையிக்காரர்களுக்கும் சொல்லாராய்ச்சி அறிஞர்களுக்கும் பெருவிருந்தாய் விளங்கக்கூடியன.

சொற்களைப்பார்ப்போம்:—

காரியங்கள் கைகூடுவெதற்கு அதிஷ்டம் வேண்டுமென்பதற்கு “நிருபம்” வரவேண்டும் என்பர். அவசரச்காரரைப் பார்த்து “அத்தடிப்பட்டுகிறயே” — “அரிசி அன்னிய காகம்மாத்திரி நிற்கி நியே” என்று கூறுவர். பிறரிடம் ஏதும் பெறுவதை மரியாதைக் குறைவானது எனக் குறிக்க “சங்கேணம்” என்று கூறுவர். பெரிய கஷ்டத்தை “இம்மிசை” என்பர். சற்றுத் தள்ளியிரு என்பதை “நமுக்கியிரு” என்ற சொல்லாற் குறிப்பிடுவர். ஒருவரைத் திட்டும்போது — “அடியறுந்து போவான்” — “போக்களை உபயோகிப்பார்.

மறதியை “அயத்துப்போனேன்” என்றும் — குப்பையைக் “கஞ்சல்” என்றும் குறிப்பார். கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய வேத ஜெயா என்பதை “கட்டாய்க்கினையா?” என்று கேட்பார். இப்பல பலப்பல சொற்களைக் காட்டலாம். இடமின்மை தடங்க இருப்பதால் இத்துடன் நிறுத்துகிறேன்.

புங்குடுதீவு மக்களின் பேச்சுவழக்கினுடே அவர்களுடைய பழக்கத்தையும் பண்பாட்டையும் ஆராய்ந்து பார்ப்பது யிக் கூட பயனுற்ற ஆய்வாகும்.

புலனெறி வழக்கிற புலமைகள் புலப்படுத்தல் போலே உலகியல் வழக்கில் உள்ளங்கள் புலனுக்கும்.

புங்குடுதீவு மக்களின் உள்ளங்களில் உள்ள உணர்வலைகளிற் காணக்கூடிய இயல்புக்கங்களை அவர்களுடைய பேச்சுவழக்கங்களையும் நடைமுறைகளையும் வைத்துக் கணித்தால் உறவுகொள்ள வும் கூடிவாழ்ந்து கொண்டாட மகிழவும் அவர்களுக்குள்ள விருப்பங்கள் விளக்கங்களாகும்.

இறைவன் படைப்பில் எவன் அன்பு நேசம் பாராட்டுகின்றுள்ள அவன் இறைவனைத் தேடி அலைந்து வழிபடத்தேவையிலே.

* * *

இறைவனுத் படைப்பைச் செயிர்களை நேரி. இறைவனுல் தீநெசிக்கப்படுவாய்.

* * *

மனிதர்களாகப் பிறந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது மனிதர்களாக வாழவேண்டும்.

புங்குடுதீவு—தீவகள்

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டின் தென் மேற்கே 18 மைல் தூரத் தில் உள்ளது புங்குடுதீவு. தமிழகத்தில் உள்ள புங்குடிக் கிராமங்களும்; அக்காலத்திலேயே செல்வம் கொழித்திருந்தமையால் பொன்னகூழர் என்றும், புங்கை மரம் நிறைந்த காடாக இருந்த மையாற் புங்குடுதீவு என்றும் அழைக்கப்பட்டதாகப் பல கதைகள் உண்டு.

கதைகள் எப்படியானாலும் நாற்புறமுங் கடல் குழந்து 3 மைல் அகலத்தையும் வடக்குத் தெற்காக கொண்டாய் அமைந்துள்ளதே புங்குடுதீவு. சுகல தீவுகளுடனும், யாழ் நகருடனும் பின்னிப் பினைந்து தொடர்பினையும் உறவினையும் கொண்ட தீவாய் உள்ளது.

ஏறக்குறைய 20000 மக்களை கெண்ட புங்குடுதீவு 10000-க்கும் மேற்பட்டவாக்காளரைக் கொண்டுள்ளது.

பன்னிரண்டு வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு கிராமசபையின் நிர்வாகத்தில் உள்ளது. அங்கியும் கிழக்கு, மத்தி, மேற்கு என மூன்று கிராம சேவகர்ப் பிரிவையும் கொண்டுள்ளது.

கல்வி

இத்தீவின் சிறப்பைச் சுருக்கிக் கூறின். பன்னிரண்டு வட்டாரங்களையும் உள் அடக்கி 15 பாடசாலைகள் உள்ளன. விவற்றில் ஒன்று அரின் மத்தியில் மகாவித்தியாலயமாய் உள்ளது. பதினைந்து பாடசாலைகளிலும் 3500 க்கு மேற்பட்ட மாணவர் பயில்கின்றனர். 105 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்று கின்றனர். புங்குடுதீவு மக்களின் கல்வி மோகத்திற்கும் ஆர்வத் திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக 15 பாடசாலைகளும் 3500 மாணவர்கள் வரும் போதுமானதே. ஆனால் மாணவரின் அறிவுப் பசிக்கு களும், அரசினரும், தேசிய மன்ற உறுப்பினரும் சிந்தித்தேயாகவேண்டும். அல்லாமலும் கல்வியே செல்வம் என்ற கருத்தினைக் கொண்ட மக்கள் கல்விக்காக யாழ்ந்தோர் நாட்கள்

விவசாயம்

ஆதியில் விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பாற் செழித்திருந்த தீவு இப்போ வர்த்தகம், உத்தியோகத்தால் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. ஆங்காங்கே வேளாண்மை, விவசாயச் செய்கைக்கு ஏற்ற நிலம் உண்டு. இருந்தும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலரே செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். பிரயாசைக்கேற்ற பலனை அடைவது கஷ்டமாகவே உள்ளது. காரணம் ஊக்கக் குறைவு, உரக்குறைவு, நீர்க் குறைவு. இவை ஒன்றுபட்டு உற்சாக அக்கம் கொண்டால் பலன் அடைய முடியும்.

கடல் வளம்

புங்குடுதீவு நாற்புறமும் மீன்பிடித்தலுக்கு மிகவும் திறமான கடலாய் அமைந்துள்ளது. வருடத்தின் எல்லாக் காலங்களிலும் மீன் பிடிக்கமுடியும். ஓரளவில் ஒதுக்கான குடாக்கடலாக அமைந்துள்ளபடியால் மீன்பிடிக்கு ஏற்ற சுலப வசதிகளும் ஒருங்கே அமைந்துள்ளது.

மாரிகாலமானால் நூற்றுக்குமேற்பட்ட வளர்களும் கட்டு மரங்களும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளும் மீன் பிடித்தல் கருவாடு பதனிடல், ஜஸ் திட்டுப் பெட்டிகளில் அடைத்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இத்தொழிலுக்காக நெடுந்தீவு, கரையூர், பாக்ஷயூர், மயிலிட்டி, மாதகல் முதலிய இடத்தில் இருந்து தொழிலாளர் வந்து முகாமிட்டு இருப்பர்.

ஊருக்குள் ஓடைக் கடல், பரவைக் கடல், குடாக் கடல் அமைப்புள்ளபடியால் செயற்கை மீன், இருல் வளர்ப்புக்கு ஏற்ற வசதியும் உண்டு.

அனால், இவ்வசதிகள் இருந்தும் உள்ளூர் மீன்பிடியாளரோ பாவணையாளரோ பயன் அடையமுடியாமல் இலவுகாத்த கிளியாய் ஏங்கித்தவிக்கின்றனர். இவ்விருபாலார் ஏக்கத்தையும் உள்ளூர் மக்களாலும் கிராமசபையாலுமே நிவிர்த்தி செய்ய முடியும், செய்தே ஆகவேண்டும், வழிவகையும் உண்டு.

வாணர் பாலம்

இலங்கையிலேயே மிகப் பெரிதும் 3/4 மைல் நீளமும், உறுதியானதும் இதுவரை சிதைவுறுத்துமான இப்பாலத்தை

அமைக்க தன் உடல், பொருள், ஆவியையே அர்ப்பணித்து வெற்றிகண்ட பெரிய வாணரின் சேவையாலும் அண்ணனின் அபிமான சேவையே தன் அரும்பணி என மதித்து உறுதியான உலக சின்னம்போல் அமைத்த சின்ன வாணரின் சேவையாலும் தாயக அபிமான வீரனைத் தோற்கடித்தாலும், அவன் நாமம் துலங்கவேண்டிய உதவிகளை வென்றெழுத்துத் தன்காலத் திலேயே திறந்து வைத்த பெருமையைத் தேடிக்கொண்ட அக்காலப் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. ச. டி. தம்பியையா அவர்களின் உழைப்பினாலும் உருவானதே “வாணர் பாலம்”. இப்பாலம் 1353 ம் ஆண்டு திறக்கப்பட்ட பின்னரே புங்குடுதீவு சுலப வளர்ச்சியாலும் வீறுநடைபோட்டு வருகின்றது.

இன்று இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து மக்கள் கார், பஸ், லொறிகள் மூலமாய்ப் புங்குடுதீவுக்கும், நயினுதீவு, நெடுந்தீவுக்கும் வந்துபோக இப்பாலமே மூலகாரணமாய் உள்ளது. வாணர் மறந்தாலும் வாணர் பாலம் மறையாது. வாணரை மக்கள் மறந்தாலும் பாலம் மறக்காது. காலமெல்லாம் புங்கை நகர்க் கதை சொல்லும் பாலத்தை அமைத்த வாணருக்குச் சிலை செய்து நன்றிக்கடன் கழிக்கும் நாள் எந்நாளோ!

சென்ற திடமெல்லாம் சிறப்புடன் வாழும் தேசிய அபிமானம் மிகக் புங்குடுதீவு மக்கள் அயராத மூயற்சியால் உயர்ச்சி அடைந்து தாயகத்தின் புகழைத் தரணியெல்லாம் பரப்புவார்களாக.

தீவுகம் சிறக்க நீர்வளம் வேண்டும்

நீர்வளமும் நிலவளமும் குன்றியமையாற் பொருள்வளமும் குன்றிப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வழிகாணுது வருந்தும் எம் தாயக மக்களே! வருங்காலத்திலாவது நீர்வளம் பேண ஒரு சில வழிமறைகளையாவது நாம் கைக்கொள்ள வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம்.

எமது தீவுகள்கள் கடல் மட்டத்தில் இருந்து ஓரிரு அடிகள் மட்டுமே உயர்ந்துள்ளன. இதனால் பெரும்பாலும் தீவுகள்கள் உவர் நீருக்கு உறைவிடமாகவே உள்ளன. கடல் அரிப்பினாலும் கடல்நீர் உட்பிரவேசிப்பதாலும், மழைநீர் மண்ணையும் அரித்துக் கடலுட் சேருவதாலும், தீவுகள் மண்ணைர்ச்சி குன்றி உவர் நீர் செறிந்துள்ளதாய்க் கடல் மட்டத்திற்கே தேய்ந்த கொண்டு

வருகின்றது. எனவே, வருங்காலம் எமது சமுதாயத்திற்கு இது மாபெரும் ஆபத்து என்பதை இன்றைய நாமே உணரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

ஆகவே நீர்வளம் பேணவேண்டுமானால், நிச்சயமாகவே மண் வளம் பேண வேண்டும். மண்வளம் இருந்தால்தான் நீர்தேங்கி நிற்கும். நீர்தேங்கி நின்றால்தான் மண் செழிப்பாய் ஈரலிப்பாய் இருக்கும். இவை இரண்டும் குறைவற இருந்தால்தான் மரம் செடிகளும், புல்புண்டுகளும், தளிர்க்கும்; குளிர்க்கும் தரும். கால் நடைகளுக்கு உணவு கிடைக்கும். அவைகளால் நமக்குப் பலன் கிடைக்கும்; நாடு செழிக்கும்.

வருடத்திலே 40 தொடக்கம் 60 அங்குலம் வரை மழையைப் பெறும் தீவகங்கள் வருடம் பூராவும் வரட்சியிடனும், செழுமை குன்றியும் குடிநீர் இன்றியும் இருப்பதற்குக் காரணம் எமது அறியாமையும் அலட்சிய மனப்பாங்கும், தேசிய அபிமானக் குறைவும், வீண்விரயமும், தேவைக்கேற்ப பாவளை செய்யாமை யுமேயாம். வருடத்தில் 15 அங்குல மழைதானும் கிடைக்காத கிஸரவேல், அரேபியா, கலிபோனியா போன்ற சில பகுதிகள் நம் தாயகத்தைப் பார்க்கிறும் வரட்சிகள்றிய நாடாக இருந்தும் செழுமையுடன் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் கடைப் பிடிக்கும் ஒருசில நல்ல வழிமுறைகளே.

எனவே நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய வழிகளாவன: வருடத்தில் மழைகாலத்தில் முதல் மழை கிடைத்ததும் செலவையோ சிரமத்தையோ பாராது குளம், கேளி, தூரவு, சினாறு முதலிய வற்றைத் துப்பரவு செய்துவிட வேண்டும். வயல்களைக் கொத்தி உழுது, வரம்புகளை உயரமாய்க்கட்டிவிட வேண்டும். முடிந்தவரை கட்டாந் தரைகளிலும் மேய்ச்சல் தரைகளிலும் நடைவரம்புகள் கட்டிவிட வேண்டும். குடமுனைகளானுலும் தோட்டங்களானுலும் சரி வேலிவரம்புகளை உயரமாகக் கட்டிவிட வேண்டும். தனவந்தர் களும் பணவசதியுள்ளோர்களும் தாயக அபிமானம் கொண்டாவது தம் காணிவரம்புகளை வீட்டுவேலிகளைக் கல்மதில் களாகக் கட்டி விட்டால் மிகவும் நன்மையாய் இருக்கும். இப்படிச் செய்வதால் நீர் தேங்கி நிலம் நன்றாக நீரைத் தண்ணுள் தேக்கிக் கொள்ளும். மீதமான நீர் தானுக எங்கு போன்றும் பரவாயில்லை. தடைவரம்புகள் நீரைத் தாமதித்து ஓடச்செய்யும். வெள்ளம் பள்ளத்தை நாடுவதே இயற்கை, தேங்கிய நீர்போக மீதி கடலை நாடினுற் கவஸியில்லை இரண்டொருநாள் கவஸில்

கஷ்டத்திற்காக வீதிகளையும் வரம்புகளையும் வாய்க்கால்களையும் வெட்டித்துறந்து, நீரைக் கடலுக்குள் விட்டால் வருடம் பூராவும் நீர் இன்றியும், குடிநீர் இன்றியும் அலைவதும் நாமே, அழுவதும் நாமே.

மழை நீர் நிலத்திலே தேங்கினுள்ளிக் குடிநீரை நாம் பெறமுடியாது. அன்றியும் தரை காய்ந்து வரண்டு போகுமானால் கடல் நீரையே தரையுறிஞ்சித் தேக்கிக்கொள்ளும். இது போலவே தரையில் தேங்கிய நீரும் கடலுக்குப் போவதை மழை காலங்களிற் கடற்கரையோரங்களில் அவதானித்தாற் கண்டு கொள்ளமுடியும்.

அன்றியும் நீரைத் தேக்கக்கூடிய மரஞ்செடிகளையும், நிமில் மரங்களையும் வளர்ப்பதும் அவசியமாகும். இவ்விதமான வழி முறைகளால் நீரைப் பேசுவோமாயின், தீவகங்களிலே நீருக்கோ குடிநீருக்கோ கஷ்டம் ஏற்படமாட்டாது. இவற்றைவிட இன்று நம் தீவகங்களிலே பல செயற்கை முறைகளால் தொட்டிகளில் நீரைத் தேக்குவதும் காணலாம். இப்படியான பலவழிகளினாலும் நீரைத் தேக்கிவருவோமானால், பத்தோ பதினைந்துவருடங்களுக்குள் தீவகம் நீர்செறிந்த தாயகமாய் மாறும்.

யோன் கொடுத்துப் பேற்ற புத்திரன்

1

ஒரு கலையகத்தே ஒன்றூய்ப் பயின்றேன்
உண்மைக் குரைகல் உயிர்ளபன்
உடுக்கை இழந்தோன் கைபோலேஷ
உதவத்துடிக்கும் பேரன்பன்
பெருமை சிறுமை எதுவும் பாரான்
பெறுதற் கரியோன் சீராளன்
பிறர்தஞ் சோகம் துயரந் தீச்க்கும்
பிறவித் தருமன் திருவாளன்.

2

மானந்தன்னை உயிராய்க் காப்போன்
மாணிக்கம் போல் ஒளி கால்வேரன்
மாண்புறு பொன்கொடு தீவகம் பூத்தோன்
மாதுமை பாகன் சிவநாமன்
தானம் பொழியும் மேகம் போல்வான்
தலைநிமிர்ந் தென்றும் வாழ் தமிழன்.
தாயகந் தன்னை வானிலும் மேலாய்த்
தலைமேற் கொள்ளுங் குலமைந்தன்.

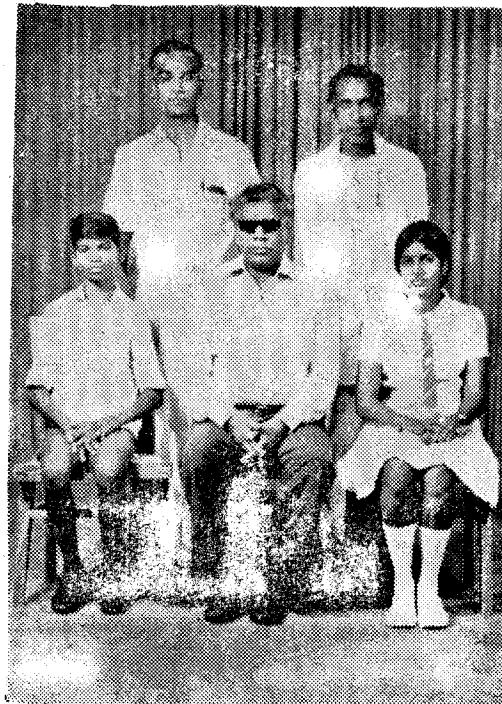
3

எழில் தவழ் ஏழு தீவகந் தம்மை
இலங்கிட வைக்கும் இதயத்தால்
எதிர் வருங்காலந் தீவக மக்கன்
எழுச்சியைக் கானுந் தாகத்தால்
பொழி தமிழ்த் தேனின் மொழிதனில் வாசப்
பூந்துணர் சூட்டிக் கடன் செய்தான்
பொன் கொடு தீவாள் பொன்கொடுத்தன்றே
புத்திரன் இவளைப் பெற்றெடுத்தாள்.

4

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக
அலைகடல் தமிழ்நிலம் வாழ்ந்திடவே
ஆரம்ப நூலில் ஆவனகூறி
ஆக்கமும் ஊக்கமுந் தேக்கியவன்
தாயகம் போற்றுஞ் சேய்மனத்தாளன்
சதாசினன் என்றும் வாழ்ந்திடுக.
தமிழூன இனிமை அழகொடு இனமை
தனிப் புகழோடும் வாழியவே.

யாழ் — ஜெயம்.

சங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில் முதலாம் இடங்களைப் பெற்று, தங்கப்பதக்கத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்ட மாணவர்களுடன் வடமாணில் கல்வி அதிபதியும் மகாவித்தியாலய அதிபரும், மேற்படி சங்கக்காரியதரிசியும் காட்சி யளிக்கின்றார்கள்.

Estd.: 1969

புங்குடுதீவு அபிவிருத்தி சமூக சேவா சங்கம்
Pungudutivu Development Welfare Society
No. 171, Sri Kathirasan Street, Colombo-11

**Pungudutivu (Drinking Water)
Advisory Committee**

C. Loganathan Esqr.,

President: Consultancy and Finance and Development Ltd. (Former Director, Bank of Ceylon and Advisor, World Bank.)

C. Arumugam Esqr. B Sc., F.I.C.E.

Former Asst. Engineer of Irrigation and the Present Advisor of Irrigation of Sri Lanka.

P. Mahendran Esqr.,

Engineer, Agriculture Developments (California).

President:

S. Duraisamy Esqr.,

Director - Durasons, Colombo.

Secretary:

S. Sathasivam (Xavier)

Secy: Pungudutivu Development Welfare Society.

Asst. Secretary:

A. Thillainathan Esqr.,

Asst. Director Ministry of Planning & Development.

Treasurer:

A. Thuraisamy Esqr.,

Director, Viyaya Trading Co. Committee;

Dr. P. Poologasingham

(Lecturer, Colombo Campus)

A. Kandasamy Eaqr.

Chemist: Ceylon Cold House.

A. Shanmugalingam Esqr., B. A.

C. Vairavanathan Esqr.

V. Balakrishnan Esqr.,

T. S. T. P. T. & Co., Colombo.

மேற்படி சங்கம் தீவு கங்களினதும், விசேஷ மாக புங்குடுதீவினதும் சுகல அபிவிருத்திக்கும், குடி நீர்த் திட்டத்திற்கும் முன்னின்று ஆக்கத்துட னும், உறுதியுடனும் உழைக்கும் ஒரே ஒரு சங்கம் என்பதையும் குடி நீர்த் திட்ட ஆலோசகர்களாக திறமை மிக்கோர் சேவையாற்றுகின்றார்கள் என்பதையும் “சப்ததீவு” மக்களுக்கு அறியத் தருவதில் பெருமையடைகின்றோம்.

வெற்றிகள் பல கண்டு வீறுநடை போடும் ஒரே சங்கம்.

என் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய் நன்றி கொன்ற மகர்க்கு திருக்குறள் வள்ளுவன் வகுத்த வழி வழியே வந்த மரபினர் தமிழர் அவ்வழி பற்றி வருபவனே நானும்.

தினையளவு நன்றி செய்தாலும் அதனைப் பழையனவாக மதிப்பதுவே தமிழன் பண்பு இதற்கு நான் மட்டும் விதி விலக்கானவனல்ல. தினையளவு மன்று பணையளவுமன்று மலையளவாக எனக்குப் பேருதவிகள் புரிந்து இந்தால் வெளிவருவதற்கு ஆக்கமும் ஆக்கமும் தந்து ஆதரவளித்து, அரும் பெரும் உதவிகள் புரிந்து நல்லாசிகள் தந்து நல்லவழிகாட்டிய பெருமக்களுக்கு என் சிரம் தாழ்த்தி கரம் கூப்பி கணிந்த இதயத்தால் கூறும் நன்றி என்றுமே உரியதாகும்.

பொன்வைக்க வேண்டிய புனித இடத்தில் பூவைப்பதுபோல வெறும் வார்த்தைகளால் நன்றி கூறுகின்றேன் என்பதை என்னுல் உணர்முடிகின்றது, ஆயினும் எனை அறிந்த அன்புள்ளங்கள் அத்தனையும் என் இழுகிய இதயத்திற் பெருகும் நன்றிப் பெருக்கை உணர்வார்கள் என்ற தளராத நம்பிக்கையும் எனக்குண்டு.

தனித்தனியாக ஒவ்வொருவருமிரும் பாராட்ட ஏடு இடம் தராது விட்டாலும் கூட என் இதய ஏட்டிலே மட்டுமல்ல “சப்ததீவு” ஏட்டிலே இடம் பெற்றும் பெருமலும் உள்ள அத்தனை பெருக்கும் என் பாராட்டு உரியதெ.

எனவே கட்டுரையாளர் கவிதையாளர். ஆசி வாழ்த்தளித்த அறிஞுப் பெருமக்கள். விளம்பரம் தந்த வணிக வள்ளல்கள், ஆலோசனைகள் உதவி வழி காட்டிய அறிஞுக்கள், அழகுற அச்சேற்றித் தந்த அச்சகத்தார். தோன்றுத் துணையாய் நின்று நூலின் ஆக்கத்துக்கு அருந்துணை, தந்த உத்தம அன்பர்கள் உயிர் நண்பர்கள் அணைவருக்கும் வாயார மனமார என் நன்றி யையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

எனது கண்ணிப் படைப்பான இந்தால் தாயக உணர்வைத் தொட்டு பிறந்த மண்ணின் பற்றையும் பாசத்தையும் ஓரள வாவது இதய நரம்புகளில் ஏற்றித் துடிக்கச் செய்ய உதவ மானுல் அந்தப் பெருமைக்கு அடியேன் அருக்கதையற்றவன். எனக்குப் பல கோணங்களிலும் கை தந்த அன்பர்களுக்கும் பெருமக்களுக்கும் அந்தப் பெருமை சாரும்.

வணக்கம்.

“எழுதேவும் புகழ் “இதற்கு”
 என்றிசையும். தீக்குந்து ஒளிகால
 இதயங்களின்த வாழ்த்துக்கள் இயம்புகின்றேன்
 “தீவகன்” சேவை தியாக சேவை”

வியோன்

கப்பல் ஏஜன்ஸ் — மாஸீதீவு

வீரம்புளி நேட்ஸ்

கடல் வள அபிவிருத்தியாளர்களே!

மீன், கருவாடு, சிங்கரூல், கடற்பாசி, கண
வாய் ஓடு, சங்கு, சிப்பி, மற்றும்

கடல் தீவிய வியாபாரிகளே!

வருடம் பூராவும் சகல வசதிகளுடன்
தொழில் செய்யக்கூடியதும் வாடைக் காற்
ருக் காலத்தில் முதற்தரமான தொழில் செய்
யக்கூடியதுமான ஒதுங்கு குடாக் கடல்
புங்குடுதீவு மேற்கு “வீரம்புளியடி” துறை
முகமே.

இது ஒரு முதற்தரமான மீன்பிடி
துறைமுகம்.

விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்.

C. நல்லதம்பி
“வீரம்புளி நேட்ஸ்”
வீரம்புளியடி
புங்குடுதீவு—3

“சுப்தத்வ” தீவகத்தின் புகழைத் திசை எங்கும் பரப்ப
இதயங்களிந்த வாழ்ந்துக்கள் இயம்புகின்றன.

ANURA HOUSE

23. Bankshall Street,

COLOMBO - 11.

GEOFFREY EXPORT

&

TRADING CO.

EXPORTERS, IMPORTERS, CARGO HANDLING
&
COMMISSION AGENTS.

18/1, Sameeras Lane, Bankshall Street,

COLOMBO -11, Rep. of Sri Lanka.

Phone 35414

Cable: GEFEXPORT

With the best compliments
of

அன்பளிப்பு:

Free Lanka Industries Ltd.

P. O. BOX 4,

Minuwangoda Road,

JAELA.

Cable: "KALAS"

Telephone: 419 & 265

நல்லூரான் ஹெட்டேர்ஸ்

மொத்த வியாபாரி

64, 4-ம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு - 11.

அன்பளிப்பு:

வி. ஆர். எம். கோ.

மொத்த வியாபாரியும் கொமிசன் எஜன்டும்

111, பழைய சோனக தெரு,

கொழும்பு - 12.

தொலைபேசி: 32188

With Best Compliments of

T. S. T. P. T. & CO.

IMPORTERS GENERAL MERCHANTS

37, Dam Street,

Colombo - 12.

Telegrams: "Coorkbootel" Telephone: 34157

With the Best Compliments

from

E. K. K. & CO.

84, New Moor Street

COLOMBO - 12

T'phone: 36653

With the best Compliments of

Seven Seas (Export) Ceylon

P. O. BOX No. 1751

COLOMBO.

Sri Lanka.

29307

Tel: 25655
22576
85040

Cable: SESEX
Telex: 1254

FOR QUALITY FRUIT PRODUCTS
திறமான பழவகை உற்பத்திகள்

MANGO NECTAR (in Cans & Bottles)
மாம்பழ இரசம் (பாத்திரத்திலும் போத்தலிலும்)

MANGO CORDIAL

உற்சாக மூட்டு மாம்பழ பானம்

MANGO SLICES IN SYRUP

மழுசு சாற்றில் ஊறிய மாம்களித் துண்டுகள்

PASSION CORDIAL

உற்சாக மூட்டும் பங்கள்பழ பானம்

PINEAPPLE SYRUP

அன்னுசிப் மழுசுச் சாறு

MANGO JAM

மாம்பழ யாம்

PINEAPPLE JAM

அன்னுசிப்பழ யாம்

MIXED FRUIT JAM

மழு வகை யாம்

Contact :

MURUGAN INDUSTRIES LIMITED.

No. 6, Main Street,

JAFFNA.

தொடர்பு கொள்ளவும்

முருகன் கைத்தொழில் நிறுவனம்
6, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

With Best Compliments From

Geetha Trading Company

Importers & General Merchants

4, DAM STREET,

COLOMBO - 12

With Best Compliments From

COPALAN TRADING COMPANY

Importers Exporters & Dealers in Ceylon Produce,

Coconut Oil, Poonac etc.

149, DAM STREET,

COLOMBO . 12

*With the Best Compliments
of*

OGARAJAH STORES

Importers, Wholesale & Retail Merchants

21 Old Moor Street,

COLOMBO 12

T'grams: CHELVANS

Phone: 32119

With Best Compliments

of

LINGAM TRADES

Importars, General Merchants

&

Commission Agents

Dealers in: Ceylon Produce and Curry Stuffs

No. 224, Keyzer Street,

COLOMBO - 11

Telephone: 23406

With Best Compliments From

SUTHA HOUSE

Importers Exporters & General Merchants

94, Bankshall Street,

Colombo - 11

With Best Compliments from

AMBIGAI KUMARAN STORES

Dealers in:

ALUMINIUM, BRASS, ENAMELWARE

&

OILMAN GOODS

234, Gasworks Street,

Colombo - 11.

T'Phone: 34160

உள்ளுந் உற்பத்தி உணவுப் பொருட்களுக்கு நம்
பிக்கை நாண்யமான ஸ்தாபனம் கமிசன் அடிப்
படையில் பொருள் கொடுக்க வேண்டுமா, நல்ல
பொருள் மலிவரன விலையில் கொள்முதல் பண்ண
வேண்டுமா உடனே தொடர்பு கொள்கூங்கள்.

SIVA SHANMUGA RAJAH

& CO

No 45. FOURTH CROSS STREET

COLOMBO — 11

PHONE 36077

எமது மனம் மகிழ்ந்த நல் ஆர்கன்

உதயம்ஸ்

O1 1/1 பிரதான வீதி,

கொழும்பு - 11.

தொலை பேசி: 34696,

• • •

திலகம்ஸ்

188, பிரதான வீதி

கொழும்பு - 11.

தொலை பேசி: 25388,

பிரபல

ஜவளி மோத்த விற்பனையாளர்கள்

With Best Compliments of

V. N. THAMBIRAJAH & CO.

GENERAL IMPORT MERCHANTS

Dealers in Petromax Spare Parts,

Playing Cards Manufacturers,

&

Sundry Goods Etc.

26, New Moor Street,

COLOMBO - 12.

With Best Compliments From

A. BASTIAMPILLAI

Wine Merchants Tobacconists & Groceries

280, Main Street,

Colombo - 11.

Telephone: 29185

With Best Compliments From

JOSEPH STORES

General Merchants

42, St. John's Road,

Colombo - 11.

Phone: 24305, 25608

அன்பளிப்பு:

தீவகன் கண்டிராத் பெருமுயற்சிக்கும்
தீவகத்தின் சகல நல்ல வளர்ச்சிக்கும்
எழு மனம் மகிழ்ந்த நல் ஆகிள்

யுனிடெட் மேர்ஜன் லிமிடெட்.

71, பழைய சோனக தெரு,
கொழும்பு - 12.

*With the Best Compliments
from*

SRINIVASANS CO. LTD.

102, Prince Street,
Colombo 11.

அன்பளிப்பு:

கருணை ரேடிங் சென்றர்

இறக்குமதியாளரும் மொத்த வியாபாரியும்

29, டாம் விதி,
கோழும்பு - 12.

தந்தி: "கருணை"

தொலைபேசி: 35796

அன்பனிப்பு

தாயகம் தகுதிமிர்ந்து ஒளிவிச்
தயங்காது உழைப்போமாக

வினையா ரேட்செங் கோ.
போரேஜ் ஸ்ட்ரோர்ஸ்
69, ஆட்டபெப்டிட்டுத் தெரு,
கொழும்பு - 13.

With the Best Compliments of

LINGAM STORES

General Merchants & Commission Agents

Dealers in: Oilman Goods and Groceries

195, 5th Cross Street,
Colombo - 11

With Best Compliments of

P. T. K. RATNAM & CO.

General Merchants

Dealers in:

Sundry Goods, Stationery,

Empty Bottles Corks, Sealing wax,

Brass, Copper, Leads, Metal Etc.

37, Dam Street,

Colombo - 12.

Telegrams: "Ratnam"

Telephone: 33461

தீவங்களின் வருங்கால அடிவிழுத்தியை

தீவகளின் "சப்ததீவு"

உறுதுணையாகட்டும்.

Wholesale & Retail Dealers in:

City Cigars, Tea

CITY CIGAR STORES

230, Bankshall Street,

COLOMBO - 11.

Phone: 24182

எமது வாழ்த்துக்கள்

உள்ளுர் வினோபொருள் உற்பத்தியளருக்கும்
சேகரிப்பாளருக்கும் வியாபாரிகளுக்கும்
முன்னிடம் கொடுக்கும் முதல் தாமான
வியாபார ஸ்தாபனம்

“ரத்கம ஸ்டோர்ஸ்”

“வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈவான் கண்ணர்”

நோடியாகவே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட திற
மான உணவுப் பொருட்களுக்கும் முதல்
தாமான சாப்புச் சாமான்களும்
மொத்தமாகவும், சில்லண்றுமாக
வும் பெற்றுக்கொள்ளும்
முதல் இடம்,

ரத்கம ஸ்டோர்ஸ்

64, 4-ம் குழுக்குந் தெரு

கொழும்பு - 13.

தொலைப் பேசி: 20693